

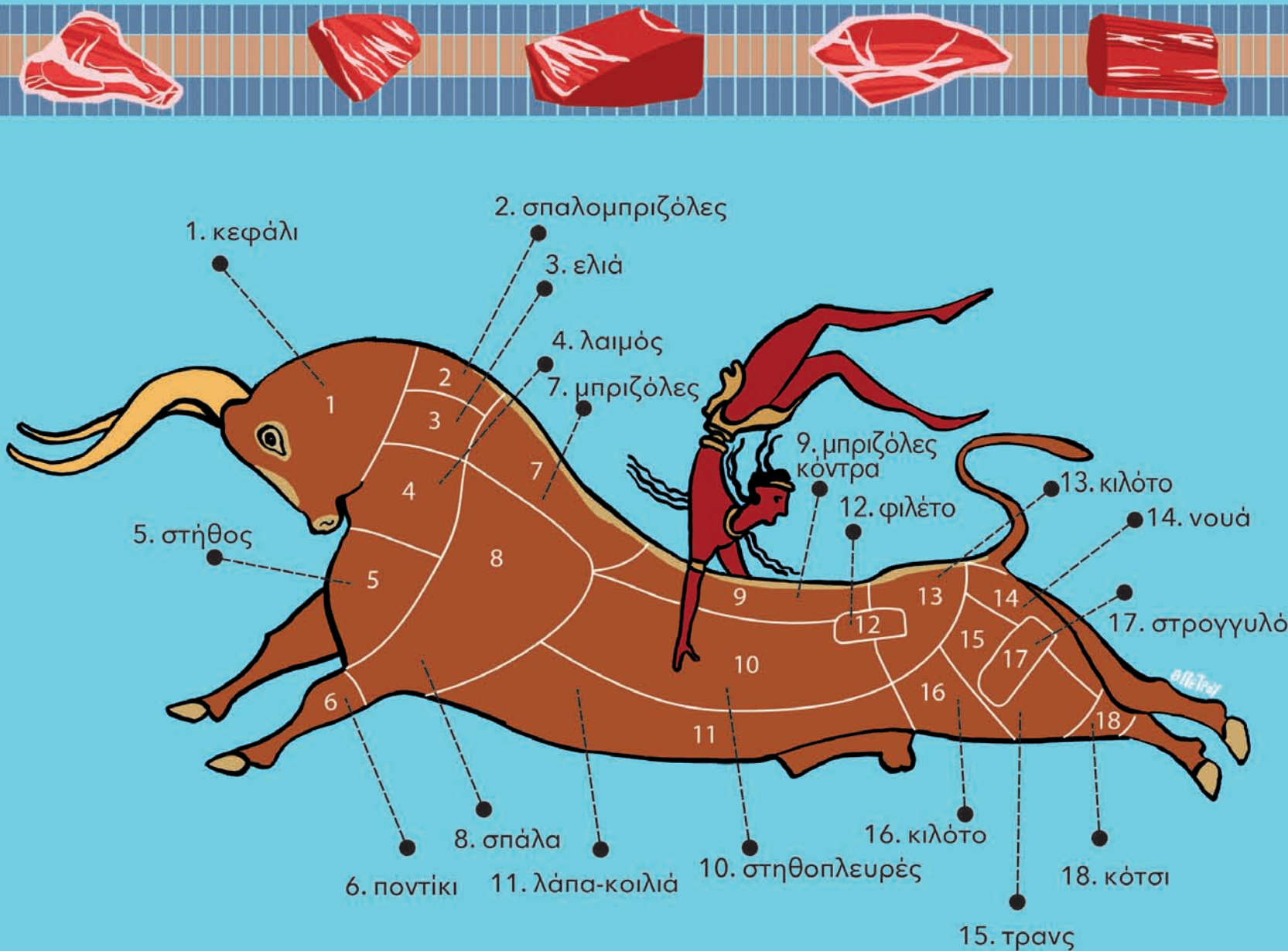
ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

## Meat lovers Παγκράτι

Τα καλύτερα ραντεβού

9 ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ  
ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Του Ρωμανού Γεροδήμου



**Μιλούν**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΡΛΟΥ  
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ  
ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ  
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ  
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

billy woods

VILLY CALLIGA - ΣΤΑΘΗΣ ΦΩΤΗΣ



Στη Lidl Ελλάς κλείνουμε τα 25 μας χρόνια. 25 γεμάτα χρόνια που μας εμπιστευτήκατε και μας φέρατε τόσο ψηλά στην προτίμησή σας. Και φυσικά το γιορτάζουμε. Το γιορτάζουμε για όλα αυτά που έχουμε κάνει μέχρι σήμερα, αλλά και αυτά που κάνουμε σήμερα για την επόμενη μέρα. Έτσι ώστε να είστε σίγουροι ότι θα συνεχίσουμε να σας προσφέρουμε προϊόντα κορυφαίας ποιότητας σε μοναδικά χαμηλές τιμές.

**To Lidl**

**στα καλύτερά του!**



# Life Pulse

## Εθελοντική αιμοδοσία με ένα «κλικ»

Η mobile εφαρμογή που ειδοποιεί τους χρήστες άμεσα  
όταν υπάρχει ανάγκη για αίμα

Η Life Pulse οραματίζεται ένα μέλλον όπου καμία ιατρική διαδικασία δεν θα καθυστερεί λόγω έλλειψης αίματος



Από αριστερά προς δεξιά:  
Εύη Λαζού-Λασκαρίδη,  
πρόεδρος του  
Κοινωνικού Ιδρύματος  
Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης /  
Η νικήτρια ομάδα Life Pulse -  
Θωμάς Πατσάνης,  
Front-end Developer /  
Δημήτρης Ποζαρίτης,  
Back-end Developer /  
Πάνος Καραδαγλής,  
UI/UX Designer /  
Martin Brandenburger,  
CEO και πρόεδρος του ΔΣ  
της Lidl Ελλάς

Τα αποθέματα αίματος στην Ελλάδα δεν περισσεύουν, παρά τον ζήλο που επιδεικνύουν σε κάθε ευκαιρία οι αιμοδότες στη χώρα μας. Η ανταπόκριση σε περιπτώσεις έκτακτων αναγκών είναι πολλές φορές συγκινητική, όμως το πρόβλημα παραμένει. Μια ολιστική και σε πραγματικό χρόνο λύση έρχεται να δώσει η **Life Pulse**. Με όραμα την κοινωνική καινοτομία και την ψηφιακή αναβάθμιση, η ομάδα πίσω από τη **Life Pulse** δημιούργησε μία mobile εφαρμογή εθελοντικής αιμοδοσίας που ειδοποιεί τους χρήστες μέσω push notification, άμεσα, όταν υπάρχει ανάγκη για αίμα σε κοντινά νοσοκομεία ή τράπεζες αίματος. Το ποιοι δέχονται την εκάστοτε ειδοποίηση καθορίζεται βάσει της ομάδας αίματός τους και της τοποθεσίας που έχει επιλέξει ο χρήστης. Μάλιστα οι αιμοδότες μέσω της εφαρμογής δέχονται άυλες επιβραβεύσεις για την αιμοδοτική τους δράση.

Η **Life Pulse** οραματίζεται ένα μέλλον όπου καμία ιατρική διαδικασία δεν θα καθυστερεί λόγω έλλειψης αίματος, ενώ μακροπρόθεσμα επιθυμεί να δημιουργήσει ένα παγκόσμιο δίκτυο αιμοδοσίας, συνδέοντας δότες και πρόσωπα σε ανάγκη σε πραγματικό χρόνο.

Η ιδέα της **Life Pulse** αναδείχθηκε νικήτρια του μαραθώνιου καινοτομίας **Social Hackathon** της **Lidl Ελλάς** και του **Κοινωνικού Ιδρύματος Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης**, που πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του **Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων** με την τεχνολογική και οργανωτική υποστήριξη της **Crowdpolicy**.

Η ομάδα της **Life Pulse** αποτελείται από τους **Παναγιώτη Καραδαγλή, Χρήστο Κατσάνο, Θωμά Πατσάνη** και **Δημήτρη Ποζαρίτη**.

Μάθετε περισσότερα για την εφαρμογή στο [lifepulse.gr](https://lifepulse.gr)

Καλό για σένα, καλό για όλους:

# Social Hackathon

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ  
ΓΙΑ ΕΝΑ  
ΚΑΛΥΤΕΡΟ  
ΑΥΡΙΟ

powered by  CROWD  
POLICY



Άμεση ανάγκη για αιμοδοσία  
κοντά σου

Αποδοχή

Περισσότερα

 life pulse



## Η ευκαιρία να σώζεις ζωές είναι κυριολεκτικά στο χέρι σου

Με την ψηφιακή εφαρμογή της Life Pulse, ορίζεις την ομάδα αίματός σου και την τοποθεσία σου, ώστε να λαμβάνεις ειδοποιήσεις από νοσοκομεία ή τράπεζες αίματος που έχουν ανάγκη αιμοδοσίας.

Η Life Pulse στέφθηκε νικήτρια στον φετινό μαραθώνιο καινοτομίας **Social Hackathon** της Lidl Ελλάς και του Κοινοφελούς Ιδρύματος Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης, που πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων και με την τεχνολογική και οργανωτική υποστήριξη της CrowdPolicy.

**Σκάνναρε το QR code για να μάθεις περισσότερα για την ψηφιακή εφαρμογή της Life Pulse.**





# ΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΙΑ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

νο από την ακροαριστερά αλλά και από την ακροδεξιά. Τολμά το πρωτόγνωρο και νικά. Απειλεί τον λαό του!

Όλα αυτά την εποχή εκείνη δεν φαίνονταν, ούτε προτεινόταν ως διεξοδος αλλά ως κινήσεις ρήξης – καταστροφής του υπάρχοντος συστήματος. Και γι' αυτό αγαπήθηκε ακόμα και από τους «κυρπαντελήδες». Αφού χάνουμε τη δανεική ευημερία «ας τα τινάξουμε όλα στον αέρα να δουν οι δανειστές τι εστί βερικόκο». Μαζικός αυτοκτονικός ιδεασμός. Σημαντικό μέρος των ψηφοφόρων ακόμα και συντηρητικών, που δεν είχαν ποτέ ντραβέρια με την αριστερά, επέλεξε την κάλπη του και τον ανέβασε στην εξουσία. Και ψήφισε ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Δηλαδή του έδωσε λευκή επιταγή για τη διάλυση της πατρίδας. Σήμερα ζούμε τις τελευταίες στιγμές εκείνου του δράματος, αλλά ως φάρσα.

Ακόμα και κάποιοι ηγέτες της ΕΕ τον είδαν με καλό μάτι στο μέτρο που φαντάζονταν γι' αυτόν ένα εξυγιαντικό ρόλο στο σάπιο ελληνικό πολιτικό σύστημα. Μικρή σημασία έχει το ότι δεν πραγματοποιήσε ποτέ τις απειλές του, ότι δεν έκανε τίποτα από όσα υποσχέθηκε. Ή ότι ακόμα και σε αυτά που προσπάθησε δεν τα κατάφερε. Πατεντάρισε όμως ως πολιτική ταυτότητα τον φόβο και με αυτόν πορεύτηκε, τόσο ως κυβέρνηση αλλά και ως αντιπολίτευση. Να θυμηθούμε ότι στις πρόσφατες εκλογές οι εταιρίες δημοσκοπήσεων δεν δημοσίευαν τα όσα μετρούσαν από τον φόβο μην προκαλέσουν τη μνήνη του Α. Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ. Το απειλητικό σύνθημα «την 2η φορά θα είναι αλλιώς» λαμβάνονταν υπόρρητα σοβαρά υπόψη από όλο το πολιτικό σύστημα. Η πολιτική περσόνα του Α. Τσίπρα προκαλούσε ανησυχία στο εκλογικό σώμα και αυτό του έδινε πιθανότητες επαναφοράς.

Η αποχώρηση του Α. Τσίπρα από την ηγεσία και η αντικατάστασή του από τον Σ. Κασσελάκη εξανέμιση το μοναδικό όπλο του κόμματος: τον φόβο. Ακόμα και το ΑΝΤΙΣΥΡΙΖΑ μέτωπο διαλύθηκε διότι δεν υπάρχει πλέον καμιά απειλή για το σύστημα. Και αυτοί που αποχώρησαν και έφτιαξαν τη ΝΕ.ΑΡ. το έκαναν γιατί αισθάνθηκαν να χάνουν το μοναδικό τους ατού. Την εν δυνάμει απειλή. Προεκλογικά σχεδίαζαν «τοπικά νομίματα» και τώρα καλούνταν να στοιχηθούν πίσω από τον ουρανοκατέβατο «Αμερικάνο φίλο». Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον ένα αναξίπιστο συστημικό κόμμα. Διότι δεν έχει τα στελέχη ούτε και τα πολιτικά εργαλεία για να προτείνει το όποιο δικό του αφήγημα για το μέλλον της πατρίδας. Και γι' αυτό πτύται παντού και χάνει τόσο σε ποσοστά όσο και σε πολιτική ακτινοβολία. Μπ-

δέν από μηδέν, μηδέν.

Τα πρόσφατα γεγονότα στο συνέδριο του κόμματος και η αποτυχημένη παρέμβαση του τέως αρχηγού απομάκρυναν οριστικά και την πιθανότητα επιστροφής του Α. Τσίπρα στην ηγεσία του. Τα αριστερά κόμματα είναι εξόχως προσωποπαγή, οι εσωτερικές φατρίες στοιχίζονται πίσω από ηγέτες και σήμερα επιλέγουν τον Σ. Κασσελάκη. Ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πάνεται. Αν το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών είναι αρνητικό θα αναζητήσουν νέο ηγέτη ή θα προχωρήσουν σε νέο σχήμα, πάντα με την ελπίδα της επιστροφής στην εξουσία. Πολλοί θα πάνε στο ΚΚΕ ή στα σπίτια τους. Και φυσικά η σύντηξη με το ΠΑΣΟΚ θα είναι μια ισχυρή πρόταση στο τραπέζι. Ήδη έχουν ξεκινήσει οι σχετικές συζητήσεις και δικαίως. Κάποιοι εργάζονται πυρετωδώς για τη συριζοποίηση του ΠΑΣΟΚ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως τον γνωρίσαμε τα τελευταία χρόνια, δεν υπάρχει πια. Η «ριζοσπαστική» αριστερά δεν μπορεί να σπάσει καμιά ρίζα, ούτε καν μια ρίζα λευτικές εκλογές και εκτός απροόπτου, η Ελλάδα θα έχει εκτοξευθεί οικονομικά, θα έχει ισχυροποιήσει τη θέση της στον ευρωπαϊκό χάρτη, θα έχει προχωρήσει σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις με τη βοήθεια της τεχνολογίας και η γροθιά θα υψώνεται μόνο στα γήπεδα. Ακόμα και οι καταλήψεις των πανεπιστημίων, αν και προστατευόμενο είδος, θα εξαφανιστούν. Αν έρθουν στην Ελλάδα δύο τρία σοβαρά ιδιωτικά πανεπιστήμια, πολλά δημόσια θα έχουν την τύχη των βίντεο κλάμπ.

Ακόμα και η σοσιαλδημοκρατία θα έχει πρόβλημα επιβίωσης. Οι πολίτες της Ευρώπης, άρα και της Ελλάδας, έχουν πλέον άλλες έγνοιες. Την επιθετικότητα της Ρωσίας, το μέλλον του ΝΑΤΟ, τις σχέσεις με την Ανατολή, τη διαχείριση του μεταναστευτικού. Αλλά και την απαγκίστρωση από τους υδρογονάνθρακες, την παραγωγική ικανότητα, τις υγειονομικές κρίσεις, την τεχνική νοημοσύνη, τα πολιτικά δικαιώματα, τη λεγόμενη συμπερίληψη. Η σύγχρονη πολιτική απαιτεί ηγέτες συστημικούς και τεχνοκράτες, με ευρεία μόρφωση. Όχι καταληψίες ή παιδιά του κομματικού σωλήνα. Ούτε «παπαράγουδα» ούτε Αμερικάνους «τηλεαγγελιστές». Τα αριστερά φληναφήματα περί ανατροπής και ενός άλλου κόσμου που είναι εφικτός, δηλαδή του εφιαλτικού κόσμου των Πούτιν, Κιμ και Σι, είναι πλέον ντεμοντέ στην Ευρώπη. Και τα μηνύματα έφτασαν και στην Ελλάδα. Ευτυχώς. ▣

## Τραγωδία στα Τέμπη Ο εφιάλτης που δεν πεθαίνει

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Ένας χρόνος συμπληρώνεται από ένα διανόητο δυστύχημα, που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί για πολλούς και ταυτόχρονους λόγους. Η τραγωδία του σιδηροδρομικού δυστυχήματος στα Τέμπη ξέγυμνωσε βίαια την ασχήμια, τη δυσλειτουργία και την απουσία δικλείδων ασφαλείας ενός κρατικού διοικητικού μηχανισμού, που έμοιαζε τις προηγούμενες δεκαετίες να πηγαίνει στον αυτόματο, χωρίς έλεγχο και αξιολόγηση. Το περίφημο «ελληνικό Δημόσιο», για το οποίο έχουν ειπωθεί ανέκδοτα, σατιρικά κείμενα, που έχει πλάσει στους κόλπους του εργασιακά κλισέ για τη ραθυμία και την ανοργανωσιά, απέδειξε πως, ναι, όταν τα γέλια κοπούν απότομα, είναι ικανό ακόμη και να σκοτώσει.

Η σύμβαση 717/2014, κόστους 41 εκατ. ευρώ, με την οποία προβλεπόταν η ολοκλήρωση των σιδηροδρομικών συστημάτων ασφαλείας (σηματοδότηση, τηλεδιοίκηση) είχε χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσης τα 2 χρόνια. Μέχρι και το μοιραίο βράδυ της 28ης Φεβρουαρίου 2023 δεν είχε ολοκληρωθεί. Εκατομμύρια έχουν περάσει από τα σχετικά ταμεία για επισκευές και βελτιώσεις στον σιδηροδρομικό άξονα, ωστόσο, 8 παρατάσεις και μία συμπληρωματική σύμβαση αργότερα, το έργο είχε μείνει μετέωρο επί 7 χρόνια. Παράλληλα, τα αυστηρά πρωτόκολλα λειτουργίας και επικοινωνίας μεταξύ των διοικητικών υπαλλήλων για τη διαχείριση των αμαξοστοιχιών και των δρομολογίων, όχι απλώς δεν τηρούνταν, αλλά είχαν λάβει χαρακτήρα άνετης κουβεντούλας.

Από εκείνο το βράδυ έχει μεσολαβήσει πλήθος μηνύσεων προς όλες τις κατευθύνσεις. Συγγενείς θυμάτων και επιζήσαντες έχουν μηνύσει τις διοικήσεις του ΟΣΕ, της ΕΡΓΟΣΕ, της Hellenic Train, καθώς και τους πρώην υπουργούς Μεταφορών Χρήστο Σπίρτζη και Κώστα Καραμανλή. Στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής για τη διερεύνηση της τραγωδίας με 57 θύματα, ο πρώην υπουργός και νυν βουλευτής Σερρών Κώστας Καραμανλής μίλησε για τις «παθολογικές του Δημοσίου», που δεν κατάφερε να αναστρέψει και έτσι το Δημόσιο έμεινε να «νοσει». Σε κάποια άλλη στιγμή της κατάθεσής του, αναφερόμενος στο εξώδικο που είχαν καταθέσει οι εργαζόμενοι του σιδηροδρομου για θέματα ασφαλείας μερικούς μήνες πριν το δυστύχημα, ανέφερε εμφατικά πως «το εξώδικο δεν έλεγε ότι ο σιδηρόδρομος δεν ήταν ασφαλής», αλλά πως «προχωρήστε γιατί υπάρχουν ζητήματα ασφαλείας και ολοκληρώστε την 717». Σε μία άλλη στιγμή επίσης κορυφαίας πολιτικής ρητορείας στην εξεταστική, ο βουλευτής Λάρισας του ΣΥΡΙΖΑ Βασίλης Κόκκαλης ρώτησε επίμονα και σε έντονο ύψος τον επιζήσαντα 21χρονο

Ανδρέα Αλικανιώτη, ο οποίος παρέμεινε στο δεύτερο φλεγόμενο βαγόνι ώστε να βοηθήσει όσους περισσότερους επιβάτες γίνονταν να απεγκλωβιστούν, γιατί η τούρτα γενεθλίων που ανέβασε στο Instagram είχε σχήμα βαγονιού. Γενικόλογες δικαιολογίες περί αόριστων «πολιτικών» ευθυνών, παιχνίδια με τις λέξεις, προβοκατόρικες ερωτήσεις στο όριο του χλευασμού. Μία καθόλα μικροπολιτικής αισθητικής διαδικασία, που σε τίποτε δεν μοιάζει να προσέθεσε κάτι στις εξελίξεις και την υπάρχουσα γνώση για το συμβάν. Στην Ελλάδα ο πολιτικός λόγος και διάλογος πάσχει ούτως ή άλλως, οι τσακωμοί στα τηλεπαράθυρα και οι κοκορομαχίες στη Βουλή το αποδεικνύουν. Ωστόσο, θα περίμενε κανείς το βάρος της υπόθεσης να λύγιζε τα όποια μικροπολιτικά και κομματικά αντανακλαστικά, αφήνοντας έστω μέρος της ουσίας να αναδυθεί στην επιφάνεια. Φρούδες ελπίδες.

Στον αντίποδα αυτών των τυπικών παρά ουσιαστικών διαδικασιών, που έχουν αρχή και τέλος, η διαδρομή των συγγενών θυμάτων και των επιζώντων μοιάζει ατελείωτη. Για εκείνους που έχασαν παιδιά, συγγενείς και φίλους, τα άδεια δωμάτια και τα ακρυσταλλωμένα αντικείμενα είναι πιθανώς η διαρκής υπενθύμιση της απώλειας που συνέβη σε μία στιγμή. Πολλά από τα νέα παιδιά που επέζησαν χρειάστηκε να ξεκινήσουν από το μηδέν, είτε σωματικά είτε ψυχικά είτε και τα δύο. Θεραπείες κινητικής αποκατάστασης, πολλαπλά χειρουργεία, ιατρική και ψυχιατρική παρακολούθηση, χρόνια φαρμακευτική αγωγή. Ο στόχος δεν είναι πλέον να περαστεί εκείνο το δύσκολο μάθημα στην επόμενη εξεταστική, αλλά να γίνουν κατανοητές οι επιπτώσεις του μετατραυματικού στρες, να σταματήσουν οι εφιάλτες, να μειωθούν οι κρίσεις πανικού. Για γονείς όπως η Μαρία Καρυστιανού, η πορεία συμβίωσης με το τραύμα της απώλειας συνοδεύεται από μία προσωπική σταυροφορία. Η πρόεδρος του «Συλλόγου Θυμάτων Τεμπών» έχει συγκεντρώσει έως τώρα πάνω από 700.000 υπογραφές σε διαδικτυακό ψήφισμα που δημιούργησε για την κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, την αναθεώρηση του Συντάγματος και την ενεργοποίηση του νόμου περί ευθύνης υπουργών. Στόχος είναι το 1 εκατομμύριο υπογραφές. Πολλά θα ειπωθούν αυτές τις ημέρες, κείμενα, μαρτυρίες, συνθήματα όπως «ποτέ ξανά», «δεν ξεχνάμε». Η ουσία όμως πρέπει να είναι διττή: αφενός η αποκρυστάλλωση των ποινικών ευθυνών των υπαίτιων και οι παραδειγματικές τους τιμωρίες, αφετέρου η σαρωτική εξυγίανση του δημοσίου με κάθε μέσο και πόρο. Διαφορετικά, ο «εφιάλτης» δεν θα πεθάνει, θα είναι εκεί και θα παραμονεύει το επόμενο «ανθρώπινο λάθος». ▣

ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΑΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ, ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ ΤΗΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗ ΣΕ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

# Γιατί οι Millennials δείχνουν νεότεροι από τους Gen Z;

Ή γιατί οι νέες γενιές δείχνουν πιο γερασμένες από τις προηγούμενες

Της ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΜΠΡΟΥΤΖΑΚΗ

Οχι που να το παινευτούμε αλλά οι Millennials μοιάζουμε πιο μικροί από τους Gen Zers – Sorry, ε! Σκρολάροντας στο TikTok τις προάλλες πέτυχα ένα βίντεο στο οποίο ο δημοφιλής TikToker, Jordan\_The\_Stallion8, αποκαλύπτει πως ανήκει στη γενιά Z. Το περίεργο είναι ότι μοιάζει μεγαλύτερος – όπως εξηγεί και ο ίδιος στο βίντεό του. Μάλιστα, το ερώτημα γιατί οι Gen Zers μοιάζουν μεγαλύτεροι από τους Millennials έχει γίνει trend και στην αναζήτηση εμφανίζονται διάφορα βίντεο τα οποία δεν δίνουν και πολύ συγκεκριμένες απαντήσεις. Είναι κάτι που ίσως έχεις παρατηρήσει κι εσύ: οι 30άρες μοιάζουν 25άρες και οι 25άρες 30+. Γιατί όμως η Gen Z μεγαλώνει διαφορετικά από τους Millennials;

**Κ**αι φυσικά, εάν σου πει κάποιος, «έλα, ρε συ, δεν σου φαίνεται ότι είσαι 30!», μπορείς να το πάρεις και σαν κομπλιμέντο κι ας έχουν περάσει 12 χρόνια που τέλειωσες το σχολείο, έχεις πάρει πτυχία, μεταπτυχιακά και τους δρόμους και τα βουνά από τότε! Γιατί όμως οι νέες γενιές γερνούν όλο και πιο γρήγορα;

Για αρχή, η διατροφή, το skin care routine, το μακιγιάζ διαδραματίζουν τεράστιο ρόλο στο πώς θα αρχίσει να γερνάει κάποιος. Αυτό σημαίνει πολύ απλά πως όσο πιο νωρίς αρχίσουν να τρώνε junk food, να βάζουν κρέμες, serum κι άλλα ξόρκια στο πρόσωπό σου και κυρίως να βάζουν make up και πούδρες, τόσο πιο πολύ επιταχύνεις τη διαδικασία της γήρανσης. Αυτό που δεν σου λένε, όταν για παράδειγμα πουλάνε στις έφηβες ολοκληρωμένες σειρές περιποίησης προσώπου, είναι πως όσο πιο νωρίς ξεκινήσεις τόσο πιο προϊόντα που ακόμα δεν χρειάζεται. Οι Millennials ξεκίνησαν να χρησιμοποιούν προϊόντα ολοκληρωμένης περιποίησης προσώπου προς το τέλος της εφηβείας τους, ενώ η γενιά Z ξεκίνησε να χρησιμοποιεί προϊόντα από την παιδική ηλικία, φυσικά επηρεασμένη από influencers, οι οποίοι πουλάνε προϊόντα αβέρτα χωρίς να εξηγούν, για παράδειγμα, πως σε κάθε τύπο δέρματος αντιστοιχεί και διαφορετικό προϊόν ή πως στα προϊόντα που βάζουμε στο πρόσωπό μας, δεν έχει σημασία τόσο η τιμή όσο η ποιότητα.

Σε αυτό προστίθεται και η νέα μόδα του ατμισματος ή οι αισθητικές επεμβάσεις. Ειδικό εξηγούν πως το άτμισμα που ξεκινά από τα προεφηβικά χρόνια κιόλας, η έκθεση στο μπλε φως, είναι επίσης ένας λόγος που τα νέα παιδιά φαίνονται μεγαλύτερα από ό,τι είναι. Influencers 20 χρονών φαίνονται έως και 10 χρόνια μεγαλύτεροι.

«Η άσκοπη χρήση filers και τοξινών σε νεαρή ηλικία μπορεί να επηρεάσει τη φυσική ανάπτυξη του προσώπου με αποτέλεσμα οι νεότεροι ασθενείς να φαίνονται μεγαλύτεροι από ό,τι είναι», δήλωσε στη DailyMail ο πλαστικός χειρουργός διασημοτήτων Dr Rasha

**ΠΑΙΔΙΑ 10-12 ΕΤΩΝ ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ ΤΟΥΣ, ΒΓΑΖΟΝΤΑΣ ΒΙΝΤΕΟ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΒΑΖΟΥΝ ΚΡΕΜΕΣ**

Rakhshani-Moghadam. «Οι Millennials είναι ευαισθητοποιημένοι σε θέματα που αφορούν στην περιποίηση του δέρματος και τη διατροφή, σε σύγκριση με προηγούμενες και επόμενες γενιές, συχνά ενστερνιζόμενοι μια πιο ολιστική προσέγγιση για την ευεξία. Αυτή η αλλαγή συνεπάγεται μεγαλύτερη έμφαση στις προληπτικές πρακτικές περιποίησης του δέρματος και εστίαση σε ισορροπημένες δίαιτες».

Το φαινόμενο δεν έχει περάσει απαρατήρητο από τους δημιουργούς του Tik Tok οι οποίοι ποστάρουν συχνά βίντεο με αυτό το θέμα. Η αναζήτηση «Γιατί δεν γερνούν οι Millennials» έχει πάνω από 20.000.000 προβολές στην πλατφόρμα. Το Quora και το Reddit είναι γεμάτα θεωρίες συνωμοσίας που προσπαθούν να εξηγήσουν το φαινόμενο (Gen Zers, sorry, αλλά είμαστε ωραιότεροι – deal with it!)...

Πολλοί αστειεύονται λέγοντας ότι οι Millennials έχουν κατάθλιψη με αποτέλεσμα να περνούν περισσότερες ώρες στο σπίτι τους, που σημαίνει ότι δεν εκτίθενται στον ήλιο και την εξωτερική μόλυνση (μπορεί να παθαίνουμε υπαρξιακές κρίσεις αλλά έχουμε δέρμα φράπα). Επιπλέον, οι Millennials ήρθαν σε επαφή με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αργότερα, σε μια σχετικά μεγάλη ηλικία, κι έτσι δεν έχουν εκτεθεί σε βίντεο με περιεχόμενο που βασίζεται στον καλλωπισμό από μικρή ηλικία.

Οι λόγοι δυστυχώς δεν περιορι-

ζονται αποκλειστικά στα προϊόντα καλλωπισμού, ή στο υπερβολικό άτμισμα - κάπνισμα αλλά και σε ψυχολογικούς παράγοντες. Σύμφωνα με έρευνα της Kaspersky νέοι ηλικίας 13 έως 23 ετών είναι η πιο αγχωμένη γενιά μέχρι σήμερα. Ζώντας σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί η εικόνα η οποία προωθείται μέσω των social media, σχεδόν οι μισοί ερωτηθέντες δηλώνουν ότι αισθάνονται περισσότερο ανήσυχος για την εμφάνισή τους παρά για τη σταδιοδρομία τους, τα χρήματα, την τρομοκρατία ή για το να πέσουν θύματα εκφοβισμού.

«Σε όλο τον κόσμο, οι Gen Zers αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα, αλλά εξακολουθεί να υπάρχει ένα στίγμα γύρω από το πώς αυτή η γενιά μοιράζεται τα συναισθήματά της και για τον ανοιχτό διάλογο για την ψυχική υγεία. Το αίσθημα ανησυχίας ή άγχους μπορεί να οδηγήσει σε απομονωτισμό τους νέους, αλλά η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν πολλοί που αγωνίζονται για την ψυχική τους υγεία και τα πράγματα βελτιώνονται», σχολιάζει ο Κρις Μάρτιν, διευθύνων σύμβουλος της ψηφιακής νεανικής φιλανθρωπικής οργάνωσης The Mix.

Το άγχος είναι γνωστός γηραντικός παράγοντας, σύμφωνα με τους ειδικούς. Συνδέεται με τα επίπεδα της φλεγμονής (inflammation) στον οργανισμό και η φλεγμονή συνδέεται με τη γήρανση (aging). Ο όρος που παράγεται από αυτές τις δύο λέξεις και χρησιμοποιούν τα τελευταία χρόνια οι ειδικοί είναι Inflammaging.

Σε αυτό το μείγμα δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι φεμινιστικές θεωρίες καθώς όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι η ρίζα του κακού είναι οι ΑΝΤΡΕΣ. Εννοείται λοιπόν πως στις αιτίες της πρόωρης γήρανσης των Gen Zers προστίθεται και η πατριαρχία, σύμφωνα με την influencer Jesse Greenwood, η οποία είναι 40 και θεωρεί πως η «φυσιολογική ή μη γήρανση» είναι αποτέλεσμα της πατριαρχικής καταπίεσης και οι millennial γυναίκες έχουν προστατέψει περισσότερο την ενέργειά τους...

**Η θλιβερή «σούμα» σε όλα αυτά είναι πως παιδιά 10-12 ετών δεν παίζουν πλέον με τα παιχνίδια τους αλλά με τα καλλυντικά της μαμάς τους.**

Βγάζουν βίντεο τους εαυτούς τους να βάζουν κρέμες και να βάζονται για να πάνε σχολείο. Η ελευθερία της αυτοέκφρασης στα παιδιά που μεταφράζεται στο να κάνουν αυτό που θέλουν, να φορούν ό,τι θέλουν, να καλλωπίζονται και να βάζουν τα νύχια τους «όπως οι μεγάλοι», μείωσε κατά πολύ το χρονικό διάστημα που απλά ζουν ως παιδιά. Ως γενιές, πάντως, που προσπαθούμε τόσο πολύ να ελέγξουμε τη λατρεία της εικόνας, το μόνο που καταφέραμε, είναι να κάνουμε την κατάσταση χειρότερη. Δώσαμε αυτή τη μάχη και χάσαμε γιατί ο άνθρωπος δεν θα πάψει ποτέ να αγαπά το είδωλό του στον καθρέφτη. **Α**





# ΜΙΑ ΚΡΥΦΗ ΛΙΑΚΑΔΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΑΝΔΟΛΟΥ

**Π**ρωινό Πέμπτης με συννεφιασμένο καιρό, και ψάχνεις να βρεις τον ήλιο. Πουθενά δεν υπάρχει χνάρι αχτίδας. Ούτε στην Πανεπιστημίου ούτε στη Σταδίου ούτε στα στενά κάθετα δρομάκια. Λες και με την παραμικρή καταχνιά η πόλη ανταριάζει, γίνεται ένα θαμπό τοπίο, σαν παλιά κακοφορμισμένη πολารόιντ. Όταν όμως κατηφορίζεις τη Σόλωνος, σχεδόν πάντα συμβαίνει ένα μικρό θαύμα. Λίγο μετά τη Νομική, στο σημείο που ο δρόμος ανοίγει και από αριστερά δεν υπάρχουν κτιριακά εμπόδια, στο τμήμα όπου διαγράφεται το ευρύ πλάτωμα πίσω από το παλιό Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου, η συννεφιά εξαεμίζεται και μια ωραία λιακάδα ζεσταίνει τη γωνία των οδών, θαρρείς και είναι τεχνητή παρέμβαση που προκύπτει από κάποια μηχανική επεξεργασία. Ίσως ελάχιστοι το έχουν προσέξει, και ακόμα πιο ελάχιστοι το αποζητούν, πάντως είναι ένα απολαυστικό σημείο για να κοντοσταθείς: υπάρχουν οι υπαίθριοι πάγκοι με τα παλιά χρησιμοποιημένα βιβλία στην Ιπποκράτους, υπάρχουν δύο τρία παλιά θέατρα με ωραίες φωτογραφίες στις προσόψεις, υπάρχουν οι νεραντζιές και οι πορτοκαλιές που λούζονται στο φως.

**Βγάζω το σημειωματάριό μου και γράφω:** *Ήλιος ανιχνεύθη στο σύνθηρες νλιόλουστο μέρος.* Πόσο παράξενο: λίγο να ανοίξουν τα κτίρια, λίγο να υποχωρήσουν οι τσιμεντένιες πλάκες με τις χιλιάδες κεραιές στις οροφές, και η Αθήνα γίνεται πάλι ένα αριστούργημα θαλαπρωτής, ακόμα και με καιρό συννεφιασμένο. Γίνεται μια πόλη ηλιόχρυσων ονείρων, ένας τόπος σμαλτωμένος από την ευεξία της καλοκαιρίας. Δεκαετίες πριν, ο Ψαθάς έγραφε σε ένα από κείνα τα χρονογραφημάτά του «*μας έπνιξε ο ασβέστης, που όρθωσε γιγάντια συρματοπλέγματα ανάμεσα σε εμάς και τον ήλιο*» και είχε δίκιο, όσο κι αν πανηγύριζαν τότε όλοι για τα οφέλη της Αντιπαροχής. Σήμερα, που η πρωτεύουσα έχει βάλει μπρος για μια νέα οικοδομική έκρηξη, που το παλιό αναπλάθεται για να γίνει καινούργιο, που ξενοδοχεία και συνεδριακές μονάδες βρίσκονται στα σκαριά, που αναρίθμητα κομπρεσέρ δονούν τους κεντρικούς δρόμους, αυτό που απομένει είναι η μρωδιά του τούβλου, κύματα από τσιμέντο, θάλασσες από πέτρα και ογκώδη, μελανιασμένα από τη μούχλα τείχη που μέσα τους κλείνουν ζωές οι οποίες γερνούν στη σκιά. Και όμως: σχεδόν πάντα, σε εκείνο το σημείο της Σόλωνος έχει ήλιο. Σαν να ανοίγει ένας θόλος και, εν απουσία «*συρματοπλεγμάτων*», φως ξεκύνεται από τις πέρα γειτονιές του Μακρυγιάννη και του Θησείου. *Ιδέα για άρθρο στη Voice*, σημειώνω. Ο ήλιος σε μια εποχή καταχνιάς. Και συνεχίζω τον δρόμο μου προς τα κάτω, πηγαίνοντας προς την Μπενάκη για να παραλάβω τα δοκίμια του καινούργιου βιβλίου, που πρέπει να διορθωθεί μέχρι το τέλος της επόμενης βδομάδας.

**Ο ήλιος φυσικά χάνεται όσο πλησιάζω** στο ύψος της Χαριλάου Τρικούπη, η μουντάδα επιστρέφει, κοιτάζω το νιξίμο του ασβέστη για το οποίο έγραφε ο Ψαθάς, και αναλογίζομαι πόσο αλλοπρόσαλλα όμορφη είναι αυτή η πόλη, πόσο αντιφατική, πόσο ικανή να τη λατρεύεις και να τη μισείς. Στη μία γωνιά λιακάδα, στην επόμενη τοπίο ανταριασμένο, αλλού ανθρώπινη, αλλού εξοντωτική. Επί της Γενναδίου, κοντά στον Κέδρο, δύο οδηγοί πιάνονται στα χέρια, τριάντα μέτρα πιο κάτω δύο πιτσιρίκια αγκαλιάζονται. Σκουπίδια και έρωτας, απελπισία και όνειρο,



παιδεμός και ευδαιμονία. Ο καθένας και το βουνό του, και όλοι να αναζητούν τον ήλιο, σαν λύτρωση. Και πώς αλλιώς; Σε μια χώρα με τέτοια επιρρέπεια στην κατάθλιψη και με τέτοια διάθεση για δικασμό και εμφύλια πάθη, ο ήλιος είναι ένα είδος ευεξίας. Μπορεί να μας σπκώσει τόσο εύκολα όσο μια βροχή μπορεί να μας ρίξει. Παντού συμβαίνει στον κόσμο, αλλά με εμάς είναι ακόμα πιο έντονο. Η λιακάδα μοιάζει με ξαστεριά, μας εξακοντίζει (τουλάχιστον προσωρινά) σε μια έκσταση χωρίς προηγούμενο. Και αντίστοιχα, η βαρχειμωνιά λειτουργεί ως πρόσθετο πλήγμα στα δεινά μας, με αποτέλεσμα λίγες σταγόνες βροχής να προκαλούν έκτακτα δελτία ακραίων καιρικών φαινομένων, αφορμές για να κλειδαμπαρωθούμε στα σπίτια μας. Κι έτσι κυλούν οι χειμώνας μας, και ο καθένας ψάχνει μάταια για τον δικό του ήλιο, είτε στον ουρανό είτε στη ζωή. Δεν βοηθάει και η επικαιρότητα, που καθημερινά πιστοποιεί το ότι διανύουμε μια παρατεταμένη εποχή καταχνιάς.

**Είναι ένα πρωινό Πέμπτης** με συννεφιασμένο καιρό και, σκρολάροντας στο κινητό, διαβάξεις ειδήσεις και νιώθεις απηδία. Μια κοπέλα βρέθηκε νεκρή στο ψυγείο της. Ένας 27χρονος εξανάγκασε τη 19χρονη φίλη του να πάρει φάρμακα για να αποβάλει. Ο Τζο Μπάνιεν αποκάλυψε «*crazy son of a bitch*» τον Πούτιν. Άλλοι κακοποιούν παιδιά, άλλοι βασανίζουν ζώα, μαθητές Γυμνασίου στήνουν συμπλοκές με μαχαίρια, ένας γιος αποκεφαλίζει τον πατέρα του. Γεγονότα που στα βραδινά δελτία της τηλεόρασης εκτρέπονται σε κατασκότεινες εφιαλτικές σκηνές, που μπροστά τους το σύμπαν του τρομαχτικού σινεμά μοιάζει εντελώς παιδαριώδες και αφελές. Από τις επτά το απόγευμα μέχρι τις εννιά το βράδυ δεν υπάρχει ήλιος ούτε σαν σκέψη για όσους έχουν ανοιχτές τις οθόνες τους και κρέμονται από τα βαρύγδουπα λόγια των εκφραστών του καθημερινού σκότους. Υπάρχει μόνο το άγχος της επιβίωσης, ο πανικός για το αν η επόμενη μέρα θα μας βρει ζωντανούς και αρτιμελείς, μια έξτρα δόση εθνικής κατάθλιψης. Σκέφτομαι τους ηλικιωμένους που δεν έχουν άλλη επαφή με τον κόσμο πλν της τηλεόρασης και φαντάζομαι πόσο τρομοκρατημένοι θα πρέπει να νιώθουν από αυτό το ασύλληπτο gothic σκηνικό με το οποίο έρχονται αντιμέτωποι. Τα δικαιώματα κάποιων συναν-

θρώπων μας γίνονται ακολασία, έρχεται πόλεμος με τους Τούρκους, δολοφόνοι και βιαστές τριγυρνούν ανάμεσά μας έτοιμοι να μας κάνουν κακό. Θρήνος, Οδυρμός, Έκπτωση παντού. Ήλιος πουθενά. Μόνο σκοτάδι και ερείπια και στάχτες που αιωρούνται. Να γιατί βλέπεις ανθρώπους νικημένους στον δρόμο, ανθρώπους που έχουν καταβληθεί από τη θλίψη και περπατούν με γυρτούς κουρασμένους ώμους. Ύστερα όμως βλέπεις έναν άστεγο να διαβάζει Ντοστογιέφσκι στο παγκάκι μπροστά από τον Ναό της Ζωοδόχου Πηγής. Βλέπεις εκείνο τον νεαρό ζευγάρι που αγκαλιάστηκε πριν, να περπατάει ζωηρά τώρα προς τη στάση του λεωφορείου και να γελάει σαν να μην υπάρχει αύριο. Βλέπεις μια σοβαρή μεσήλικη κυρία να κατηφορίζει την Ακαδημίας και αίφνης να κοντοστέκεται μπροστά σε έναν πλανόδιο κιθαρίστα κλείνοντας τα μάτια της στο άκουσμα του τραγουδιού του. Βλέπεις νέους που μοχθούν ασταμάτητα, πάνω σε μηχανάκια, πάνω σε καρότσες φορτηγών, πάνω σε φθαρμένα δερμάτινα παπούτσια, τριαντάρηδες και σαραντάρηδες των οποίων τα πρόσωπα έχουν μια σύνεση, μια ανθρωπιά, μια στωικότητα που φλερτάρει με τη χαμογελαστή υπομονή του καθημερινού αγώνα. Βλέπεις έναν μουσικό που κουβαλάει στην πλάτη τη θήκη με το βιολοντσέλο του και στέκεται στη βιτρίνα του Reload μελετώντας με μια θαυμαστή ζωτικότητα τις καινούργιες κυκλοφορίες δίσκων. Βλέπεις παπούδες που συνοδεύουν τα εγγόνια τους και μοιάζουν και οι ίδιοι παιδιά, βλέπεις γιαγιάδες που βηματίζουν με δυσκολία αλλά μπορούν άνετα να αντέξουν το βάρος ενός οκτάχρονου εγγονιού που αδημονεί να φωλιάσει στην αγκαλιά τους. Κοινώς, βλέπεις κόσμο που δεν σκέφτεται ούτε ότι θα πεθάνει αύριο, ούτε ότι θα χάσει το σύμπαν στο οποίο ζει. Κόσμο που δεν έχει σκοπό να βλάψει κανέναν, κόσμο που απλώς δαμάζει όσο καλύτερα μπορεί την κάθε μέρα του. Και συνειδητοποιείς ότι για αυτόν τον κόσμο, ο ήλιος βρίσκεται πάντα στη θέση του και απλώς είναι ορατός ή δεν είναι ανάλογα με τα ωραία σύννεφα που τον περιβάλλουν. Γιατί κι εκείνα έχουν την ομορφιά τους.

**Παραλαμβάνω τα δοκίμια του βιβλίου** προς διόρθωση και πιάνω την ανηφόρα του γυρισμού κοιτάζοντας τους τσιμεντένιους τοίχους που μέχρι το 1977 ήταν ακόμη διάστικτοι από τις σφαίρες των Δεκεμβριανών (το βιβλίο εκτυλίσσεται στα Δεκεμβριανά και έτσι δεν μπορώ να αποφύγω τέτοιες αναγωγές, αλλά το ότι υπήρχαν ακόμα ίχνη από σφαίρες το 1977 είναι ένα άλλο κομμάτι για τη Voice, μελλοντικό). Ανεβαίνω τη Σόλωνος. Μπροστά μου ένας ηλικιωμένος περπατάει κι αυτός προς την κρυφή επικράτεια της λιακάδας, εκεί στο άνοιγμα του δρόμου όπου δεν υπάρχουν ψηλά κτίρια. Καθώς πλησιάζει οι δρασκελιές του γίνονται ολοένα πιο γρήγορες, λες και είναι 1950 και τον περιμένει μια αλάνα γεμάτη φίλους. Τελικά φτάνει πριν από μένα και σταματάει, στρέφοντας το βλέμμα του ψηλά. Ναι. Υπάρχουν κι άλλοι που γνωρίζουν τη γωνιά όπου συμβαίνει το μικρό αυτό θαύμα. Είκοσι μέτρα μήκος και τριάντα μέτρα πλάτος που λούζονται στο φως. Η παραμυθένια αλληγορία μιας πόλης απάνθρωπα πραγματικής. Μα έτσι είναι: Μπορεί όλα να μοιάζουν σκοτεινά, αλλά πάντα υπάρχει ένας ήλιος κρυμμένος που μπορεί να μας αποζημιώσει. Το ζήτημα είναι να τον βρούμε. **Α**

*\*Το καινούργιο μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου «Τα αποδόνια της σιωπής» θα κυκλοφορήσει στις 4 Απριλίου από τις Εκδόσεις Ψυχογιός*

**ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΑΣ, ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΟ, ΠΑΙΔΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ. Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΝΑ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΣΑΝ ΛΥΤΡΩΣΗ. ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΛΛΙΩΣ;**



# ΕΝΝΙΑ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Οδοιπορικό στις Λεωφόρους των Νεκρών και της Ζωής

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

**Την πρώτη αίσθηση ότι κάτι δεν πήγαινε καλά** την ένιωσα αφού το ταξί είχε κολλήσει ήδη για δέκα λεπτά στο ίδιο σημείο. Πίσω από ένα φορτηγό. Στον κεντρικό δρόμο του **Τεπίτο**. Ο οδηγός του Uber, ένας μεσήλικας Ασιάτης που μάλλον δεν έκανε πολύ καιρό αυτή τη δουλειά, κλείδωσε τις πόρτες. Η κίνηση στο κέντρο της Πόλης του Μεξικού ήταν ασφυκτική. Σάββατο απόγευμα. Η χειρότερη ώρα της εβδομάδας. Είχα ήδη αργήσει να φύγω απ' το διαμέρισμά, και το Uber είχε χρειαστεί πάνω από 20 λεπτά για να διασχίσει μία απόσταση 300 μέτρων μέσα απ' τις κατάμεστες λαϊκές αγορές.

Αυτό το κομμάτι της Πόλης του Μεξικού θυμίζει μια υπαίθρια Βαρβάκειο Αγορά, αν αυτή εκτεινόταν από την Ομόνοια μέχρι τα Πατήσια και αν μέσα σε αυτήν γινόταν ταυτόχρονα συγκέντρωση του Πασόκ της δεκαετίας του 1980 και το Πατρινό

Καρναβάλι. Η ώρα της αναχώρησης της πτήσης μου για Λονδίνο πλησίαζε. Αυτό όμως ήταν το λιγότερο. Οι προειδοποιήσεις ήταν ξεκάθαρες: μην περάσεις από το Τεπίτο.

Η αλήθεια είναι ότι οι οδηγίες και οι προειδοποιήσεις είχαν αρχίσει εβδομάδες πριν ξεκινήσω απ' το Λονδίνο. Πρόσεχε πού τρως. Μην φας φρέσκα φρούτα και λαχανικά. Μην κουβαλάς κάμερα. Μην συμπεριφέρεσαι σαν τουρίστας. Μην κυκλοφορείς τη νύχτα. Πρόσεξε τη νόσο του μεγάλου υψομέτρου (η Πόλη του Μεξικού απλώνεται σε μια κοιλάδα σε **υψόμετρο 2.300 μέτρων**· λίγο ακόμα και θα ήταν στο επίπεδο του Μύτικα). Και ό,τι και να γίνει: μην πιεις το νερό της βρύσης. Μην πλύνεις τα δόντια σου με το νερό της βρύσης. Μην ξεπλύνεις ούτε την οδοντόβουρτσα. Όταν κάνεις ντους έχε το στόμα σου κλειστό μην μπουρ σταγόνες από το νερό της βρύσης (υπερ-

βολή). Η κατάρα του Μοντεζούμα караδοκεί. Όχι, η κατάρα αυτή δεν σε ρίχνει σε κωματώδη κατάσταση παραισθήσεων όπως στις Επτά Κρυστάλλινες Μπάλλες του Τεντέν. Πιο πιθανό είναι να σε στέλνει στην τουαλέτα κάθε είκοσι λεπτά.

Πα να είμαι απόλυτα ειλικρινής ποτέ δεν είχα κάποιον διακαή πόθο να πάω στο Μεξικό. Αν δεν είχαμε καλούς φίλους εκεί, αν δεν ήταν αυτός ο πρώτος σταθμός ενός εξαμηνίου γύρου του κόσμου του συντρόφου μου, και –το βασικότερο– αν δεν είχε γυριστεί εκεί η εναρκτήρια σκηνή του Spectre, δεν θα είχα ιδιαίτερο λόγο να πάω. Τι μουσική των συνόλων Μαριάτσι τη βρίσκω σωματικά πιο επώδυνη κι από τις σκωτσέζικες γκάιντες. Το μεξικάνικο φαγητό μου φαίνεται άνοστο και μονότονο (τορτίγιες, νάτσος, γκουακαμόλε, φασόλια). Η αισθητική των σομπρέρο μου προκαλεί αλλεργία, ενώ, αν κρίνω από τις ταινίες, τις

σειρές και τις ειδήσεις που βλέπουμε και ακούμε τα τελευταία 25 χρόνια, το Μεξικό είναι μια ηλιοκαμένη χωματερή με φαβέλες από άκρη σ' άκρη, στις οποίες όλοι σκοτώνονται μεταξύ τους για τα ναρκωτικά. Θα έπρεπε βέβαια να έχω φανταστεί ότι όλα αυτά είναι σαν να έρχεσαι στην Ελλάδα και να περιμένεις ότι όλοι ζούμε σε παράγκες από ελενίτ, φοράμε φουστάνελες και τσαρούχια, παίζουμε κλαρίνο, σπάμε πιάτα και τρεφόμαστε αποκλειστικά με χωριάτικη σαλάτα.

Τις εννέα μέρες που προηγήθηκαν αυτής της κούρσας με το uber ξεδιπλώθηκε μπροστά μου μία πραγματικά σπουδαία μητρόπολη επικών διαστάσεων – γεωγραφικών, ιστορικών, πολιτισμικών.

**Η ευρύτερη Πόλη του Μεξικού** έχει 21 εκατομμύρια κατοίκους και είναι η δεύτερη πολυπλη-





# Θανάσης ΠΕΤΡΟΥ

## Ο δημιουργός της πρωτότυπης, ιστορικού περιεχομένου ελληνικής σειράς κόμικς

Στο νέο του κόμικς «1936: Ετοιμόρροπη δημοκρατία», τέταρτο μέρος της ιστορικής σειράς, οδηγεί τον ήρωά του στη Θεσσαλονίκη την περίοδο της δικτατορίας Μεταξά και των εργατικών απεργιών

Του ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - Φωτό: ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΑΚΗΣ



**M**

έσα στην τελευταία πενταετία ο κομίστας Θανάσης Πέτρου έχει καταφέρει πράγματα που μπορούν να κάνουν τον ίδιο περήφανο και τους Έλληνες λάτρεις των κόμικς εκστατικά χαρούμενους. Πρώτα ξεκίνησε με μια εντυπωσιακή περιήγηση στην ελληνική ιστορία των αρχών του 20ού αιώνα, ύστερα έφτιαξε μεγάλης έκτασης σόλο κόμικς: σενάριο και σχέδιο. Για το προηγούμενο άλμπουμ του, το «1923: Εχθρική πατρίδα» (Ικαρος, Αθήνα 2022) κέρδισε τα βραβεία Καλύτερου Κόμικ και Καλύτερου Σεναρίου στα Ελληνικά Βραβεία Κόμικς 2023.

Πριν λίγες μέρες τον συναντήσαμε και ξεφυλλίσαμε μαζί του την πρώτη δοκιμαστική εκτύπωση του τελευταίου του κόμικς με τίτλο «1936: Ετοιμόρροπη δημοκρατία» (κυκλοφορεί ήδη από τον Ικαρο). Το κόμικ αυτό είναι το τέταρτο σε μια εν εξελίξει ιστορική saga, που ξεκίνησε το 2020 και, όπως αποκαλύπτει ο ακάματος δημιουργός στην *Athens Voice*, θα έχει και συνέχεια.

Η τετραλογία του Θανάση Πέτρου ξεκίνησε με τους «Ομήρους του Γκαίρλιτς» και την αφήγηση ενός αγνώστου περιστατικού από τον Α' ΠΠ με την αμαχητί παράδοση του Δ' Σώματος Στρατού στους Γερμανούς και την ιδιότυπη αιχμαλωσία τους στο Γκαίρλιτς της Σιλεσίας. Την επόμενη χρονιά συνέχισε με το «1922: Το τέλος ενός ονείρου», με την αφήγηση να ακολουθεί τον Σμυρνιώτη Πύργο Αμπατζή στη εκστρατεία που οδήγησε στον ενταφιασμό της Μεγάλης Ιδέας και στη Μικρασιατική Καταστροφή. Το 2022 επανήλθε με το «1923: Εχθρική πατρίδα» στο οποίο συναντάμε τον ήρωά του, Πύργο Αμπατζή, πρόσφυγα στο λιμάνι του Πειραιά, χωρίς υπάρχοντα και με την οικογένειά του να αγνοείται. Στο «1936» πάλι ο ίδιος ήρωας πλέον βρίσκεται στη φυλακή για ένα έγκλημα «τιμής» που διέπραξε στο τέλος του τρίτου μέρους και στη συνέχεια στη Θεσσαλονίκη την περίοδο της δικτατορίας του Μεταξά. Ο Πέτρου κατόρθωσε να μας χαρίσει ίσως την πρώτη, πρωτότυπη, ιστορικού περιεχομένου ελληνική σειρά κόμικς. Ένα ολοκληρωμένο σύμπτυμα, με πρωτότυπους ήρωες και πολλή έρευνα από πίσω. Ένα ακόμα κατόρθωμα. Όλα βέβαια ξεκίνησαν από το ρεμπέτικο...



●

**Γενικά ό,τι συνέβη στον Μεσοπόλεμο και με την άφιξη και την αφομοίωση των προσφύγων ήταν καθοριστικής σημασίας για την πορεία της χώρας τα επόμενα πολλά χρόνια**

●

— Πώς ξεκίνησε η περιήγησή σου στην ιστορία μέσα από τα κόμικς; Ήθελα να κάνω κάτι μόνος μου (σενάριο και σχέδιο). Σε πρώτη φάση ψαχνόμουν με το ρεμπέτικο, ήθελα να φτιάξω μια βιογραφία του Βαγγέλη Παπάζογλου. Αρχισα να ψάχνω, έγγραφα, μάζεψα υλικό, ώσπου κάποια στιγμή πήγα και αγόρασα βιβλία για να ενημερώσω την –νεοπαλαιωμένη τότε– βιβλιοθήκη μου σχετικά με το ρεμπέτικο, και βρήκα πολλά στοιχεία. Διαπίστωσα όμως ότι φράσκουν και αντιφράσκουν οι δημιουργοί, οι μαρτυρίες, τα ντοκουμέντα. Ήταν όλα κάπως ασαφή. Τότε έπεσα πάνω στην πρώτη ηχογράφηση μπουζουκιού, που την είχα ακουστά από πιο πριν, και την αφηγήθηκα στο πρώτο μέρος αυτής της τετραλογίας, στους «Ομήρους του Γκαίρλιτς» με το Δ' Σώμα Στρατού, που βρέθηκε στο Γκαίρλιτς της Γερμανίας για περισσότερο από ενάμισο χρόνο, από τον Σεπτέμβριο του 1916 μέχρι τον Νοέμβριο του 1918 που έληξε ο πόλεμος. Διηγήθηκα ότι έζησε το Δ' Σώμα Στρατού. Η αρχική ιδέα ήταν το «1923» να φτάνει αφηγηματικά μέχρι το 1936 και τη δικτατορία Μεταξά – πράγμα που αποδείχτηκε αδύνατο γιατί έπρεπε να καλύψω κάπως μια πυκνή περίοδο 12 ετών.



**ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΡΟΥ**  
**1936: Ετοιμόρροπη**  
**Δημοκρατία**  
Εκδόσεις Ίκαρος



— Ήταν συνειδητή η αποσιώπηση αυτής της δεκαετίας; Η δεκαετία αυτή έχει τρομερό ενδιαφέρον από ιστορικής άποψης, αλλά αν αποφάσιζα να την αφηγηθώ θα αναγκαζόμουν να αλλάξω όλη την πορεία του χαρακτήρα, του Γιώργη του Αμπατζή. Αυτός μπήκε φυλακή μετά τη δολοφονία που διέπραξε. Για να δούμε από τα μάτια του (μια και είναι και αφηγητής) τη δεκαετία αυτή θα έπρεπε για όλο αυτό το διάστημα να ήταν, φαντάζομαι, φυγάς. Δεν με βόλευε αυτό.

— Ήθελες πολύ, απ' ό,τι καταλαβαίνω, να φτάσεις χρονικά μέχρι τη δικτατορία του Μεταξά. Ναι, εντελώς. Πατί έχει μεγάλη ιστορική σημασία για τη μετέπειτα εξέλιξη της Ελλάδας. Γενικά ό,τι συνέβη στον Μεσοπόλεμο και με την άφιξη και την αφομοίωση των προσφύγων ήταν καθοριστικής σημασίας για την πορεία της χώρας τα επόμενα πολλά χρόνια. Επίσης ήθελα πολύ, επειδή είμαι και ο ίδιος Θεσσαλονικιός, να φτάσω την ιστορία μέχρι τη Θεσσαλονίκη. Να κάνει έναν κύκλο. Στο πρώτο μέρος, στο «Γκαίρλιτς», ο αφηγητής είναι Θεσσαλονικιός. Ήθελα να επιστρέψει η πλοκή στη Θεσσαλονίκη για να συναντήσει ο Σμυρνιός Αμπατζής τον Θεσσαλονικιό συν-στρατιώτη του.

— Είπες νωρίτερα ότι ήθελες να κάνεις κάτι δικό σου ολοκληρωτικά. Θεωρείς ότι έφτασες στο σημείο να μπορείς να το κάνεις με επάρκεια ή το ήθελες πολύ αλλά δεν το είχες επιδιώξει; Θεωρούσα ότι κάποιοι άλλοι που γράφουν σενάρια/κείμενα έχουν μεγαλύτερη ευχέρεια στη συγγραφή. Θεωρώ άλλωστε τον εαυτό μου σχεδιαστή πιο πολύ. Από ένα σημείο και έπειτα, έχοντας κάνει πολλές συνεργασίες, με κούρασε όλο αυτό, ήθελα να το κάνω και μόνος μου, να πω τα πράγματα όπως εγώ θέλω, να μη δίνω λογαριασμό σε κανέναν. Είναι και δύσκολο πράγμα οι συνεργασίες – έχουν και θετικά και αρνητικά. Τις περισσότερες φορές είναι φίλοι μου οι συνεργάτες, αλλά σε όλες τις σχέσεις υπάρχουν και «κόντρες». Όταν είμαι ολομόναχος, ο μόνος που έχω να κοντράρω είναι ο εαυτός μου.

— Ποια ήταν η μεγαλύτερη πρόκληση ή δυσκολία στην κατάστρωση των σεναρίων αυτής της τετραλογίας; Να μην κάνω κάποιο ιστορικό λάθος. Να μην πω κάτι το οποίο είναι σφάλμα ιστορικά...

— Τι ορίζεις ως σφάλμα στην ιστορική αφήγηση; Να κάνω κάποιο λάθος στις ημερομηνίες για παράδειγμα... **A**

[www.athensvoice.gr](http://www.athensvoice.gr)

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη



Η ΓΥΝΑΙΚΑ  
ΠΙΣΩ ΑΠΟ  
ΤΟΝ

# ΕΛΓΙΝ

*«Τα μάρμαρα  
του Παρθενώνα  
θα στολίσουν  
τον πύργο μας»*



Η Μιμή Ντενίση μιλάει στην ATHENS VOICE  
για τις ιδιωτικές επιστολές της **Λαίδης Έλγιν** που περιγράφουν  
πώς έγινε η μεγάλη κλοπή των μαρμάρων του Παρθενώνα

Συνέντευξη: ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ

Francois Pascal Simon Gerard, Mary  
Nisbet, Countess of Elgin (1777-  
1855), about 1804, @National  
Galleries of Scotland

«**Ο**σο για τα υπόλοιπα μάρμαρα που θέλεις να κατεβάσεις από την Ακρόπολη, είναι αδύνατον να τα πάρουμε πριν επιστρέψεις. Ο Κάπτεν Λέισι που ήταν αντίθετος στο να κατεβάσουμε γλυπτά από τον Ναό, τώρα είναι πιο ενθουσιώδης απ' όλους μας. Εύχεται να μπορούσες να πάρεις ολόκληρο τον Ναό με τις Καρυ...τέτοιες, δεν θυμάμαι πώς τις λένε, ξέρεις με τα αγάλματα των γυναικών», γράφει χαρούμενη σε ένα γράμμα της η **Μαίρη Νίσμπετ**, σύζυγος του λόρδου Έλγιν, και εννοεί φυσικά τις Καρυάτιδες. (Kary... something στο πρωτότυπο.)

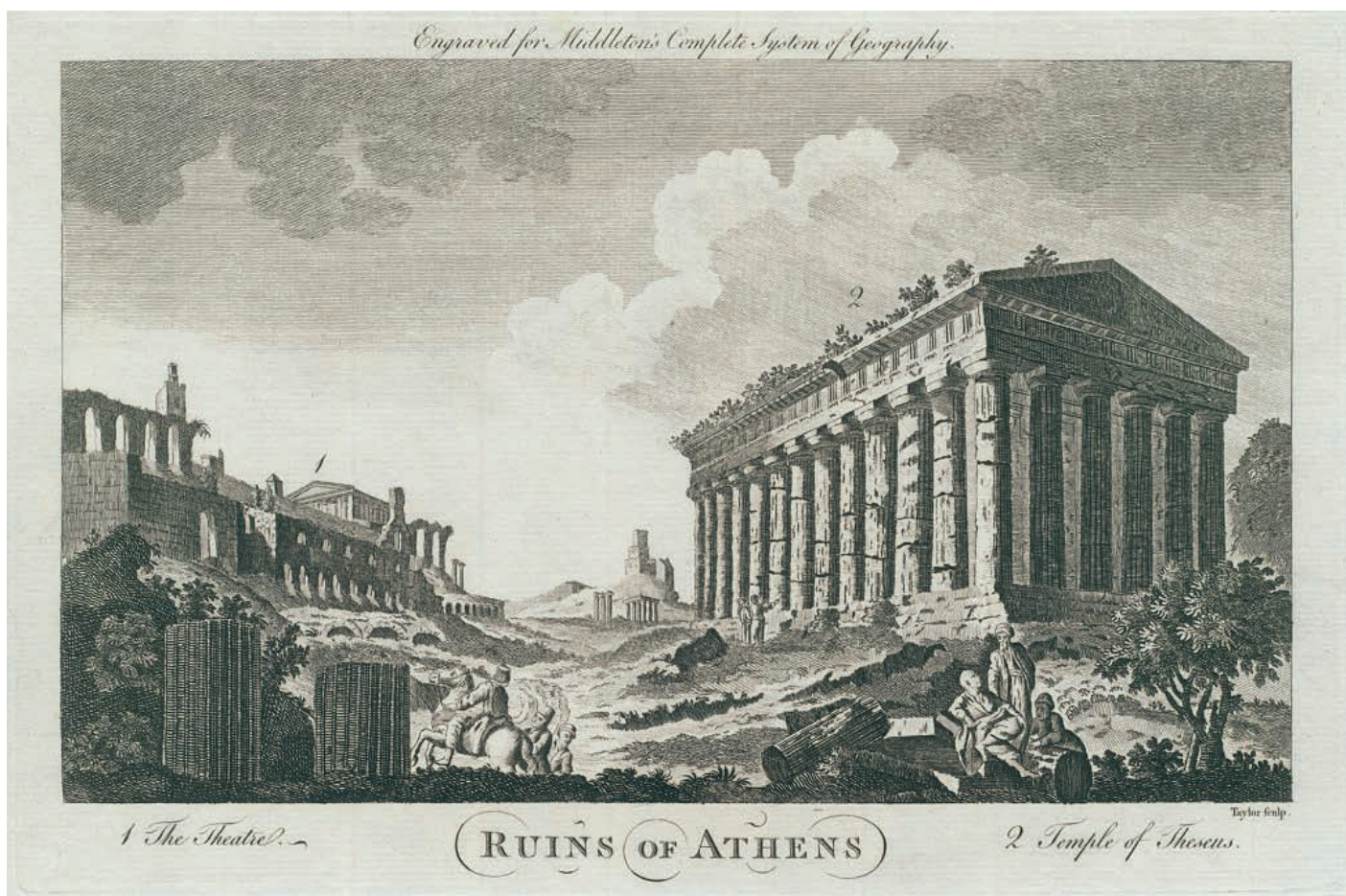
Μιλώ στο τηλέφωνο με τη **Μιμή Ντενίση**. Ετοιμάζεται να βγει στη σκηνή του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, εκεί που παίζει με μεγάλη επιτυχία το «**Και από Σμύρνη... Σαλονίκη**». Η Μιμή ανακάλυψε τα γράμματα της Λαίδης Έλγιν πριν λίγα χρόνια. «Πού τις βρήκες αυτές τις επιστολές;» τη ρωτάω. «Ήταν στις αρχές του κορωνοϊού. Εμείς παίζαμε στην Αθήνα, πάλι με μεγάλη επιτυχία, το «**Και από Σμύρνη... Σαλονίκη**». Επρεπε όμως λόγω της πανδημίας να σταματήσουμε τις παραστάσεις. Έτσι κλείστηκα σπίτι, όπως όλοι μας. Όμως εμένα με ξέρετε... Δεν είμαι ο τύπος που θα κάτσω στο σαλόνι ν' ακούω με αγωνία τις ειδήσεις. Χρειάζομαι δράση και δημιουργία. Αρχισα λοιπόν να ψάχνω για να γράψω κάτι για το '21. Είχα όμως ήδη γράψει για τη μεγαλύτερη πρωίδα, τη Λασκαρίνα. Δεν έβρισκα θέμα. Αρχισα να διαβάζω για τον Έλγιν και παντού έπεφτα πάνω στα γράμματα της Λαίδης Έλγιν. Έτσι, αφού έψαξα σε αρχεία τα οποία αναφέρονται στην περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, έφτασα σιγά σιγά και σε ένα βιβλίο που είχε δημοσιεύσει ο εγγονός της Λαίδης Έλγιν. Ήταν οι επιστολές που έστειλε η Λαίδη στη μητέρα και στον άντρα της. Μου τράβηξε το ενδιαφέρον, αλλά όταν θέλησα να αγοράσω το βιβλίο είδα πως είχαν εξαντληθεί όλα τα αντίτυπα. Υπήρχε ένα και μοναδικό σε μια βιβλιοθήκη του Σικάγου και το αγόρασα. Ήταν σε άθλια κατάσταση, μετά βίας μπορούσα να το διαβάσω».

## Από τη Μαίρη Νίσμπετ στη Λαίδη Έλγιν

Πριν όμως μας πει η Μιμή Ντενίση τι διάβασε σε αυτό το βιβλίο, ας μάθουμε μερικές χρήσιμες πληροφορίες. Βρισκόμαστε στον 17ο αιώνα στη Σκωτία. Η Μαίρη Νίσμπετ ήταν η μοναχοκόρη του λόρδου Νίσμπετ, ο οποίος κατείχε μυθική περιουσία που θα κληρονομούσε μετά τον θάνατό του η κόρη του. Έτσι ήταν το σκωτικό έθιμο, τις περιουσίες τις κληρονομούσαν οι κόρες. Η Μαίρη από μικρή έλαβε εξαιρετική παιδεία, διδάχτηκε μαθηματικά, φυσική, αστρονομία, αρχαία ελληνικά, λατινικά, ιταλικά, γαλλικά. Από την άλλη ο Τόμας Μπρους, 7ος κόμης του Έλγιν, ο γνωστός λόρδος Έλγιν, κατάγονταν μεν από αριστοκρατική σκωτική οικογένεια, αλλά ο πατέρας του είχε σπαταλήσει όλη την περιουσία λόγω του πάθους του για τη χαρτοπαιξία. Ο λόρδος Έλγιν από πολύ νέος είχε ανέλθει στο διπλωματικό σώμα, αλλά χρειαζόταν κάποιον πλούσιο χρηματοδότη για να προχωρήσει και ν' αποκτήσει πρεσβευτικό τίτλο. Μια πλούσια νύφη θα τον βοηθούσε επίσης να ικανοποιήσει το πάθος του για τη συλλογή πινάκων και αρχαιοτήτων. Και ξαφνικά η τύχη του χαμογέλασε και μάλιστα διπλά. Τον Δεκέμβριο του 1798 διορίστηκε πρέσβης της Αγγλίας στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Οι πρέσβεις όμως στην Ανατολή έπρεπε να είναι παντρεμένοι. Στις 11 Μαρτίου του 1799, παντρεύτηκε τη Μαίρη Νίσμπετ η οποία ήταν τότε μόλις 20 χρονών. Τον Νοέμβριο της ίδιας χρονιάς το ζευγάρι εγκαταστάθηκε στην πρεσβεία, στην Κωνσταντινούπολη.

## Από τη Σκωτία στην Υψηλή Πύλη της Κωνσταντινούπολης

«Μπορείς να καταλάβεις;» μου λέει η Μιμή, «τι αντιμέτωπος η νεαρή Μαίρη όταν έφτασε στην Πύλη. Από την αριστοκρατία της Σκωτίας και την εθιμοτυπία της, βρέθηκε ξαφνικά στην Ανατολή με τα δικά της παράξενα έθιμα. Στα περισσότερα γράμματα φαίνεται πως όλα γίνονταν στην Αυλή του Σουλτάνου, της προκαλούσαν περιέργεια, αλλά σιγά σιγά θαμπώθηκε από τον πλούτο και τη γενναιοδωρία των Οθωμανών. "Υπάρχουν πολλοί μορφωμένοι



άνθρωποι που μιλούν γαλλικά και είναι πολύ περιποπτικοί" σημειώνει. Και σε ένα άλλο γράμμα δείχνει να έχει προσαρμοστεί στην ατμόσφαιρα της Υψηλής Πύλης: "Φάγαμε χτες σε έναν πασά. Ήταν πολύ ευγενικός, μου έκανε δώρο και μια ερμίνη. Άλλοι λένε πως είναι υποψήφιος για να γίνει Μεγάλος Βεζύρης. Άλλοι λένε πως έχει κάνει λάθη και πως θα του κόψουν το κεφάλι. Θα δούμε", γράφει τελείως αδιάφορη για το αποτέλεσμα». Σε άλλη επιστολή περιγράφει πως παραβρέθηκε στη συνάντηση του Έλγιν με τον Σουλτάνο, ντυμένη αντρικά ως λόρδος Μπρους, καθώς απαγορεύονταν να παρευρίσκονται γυναίκες σε τέτοιες ακρόασεις.

## Τα θαύματα των Αθηνών

Μετά τις νίκες των Βρετανών στην Αίγυπτο, ο λόρδος Έλγιν κατάφερε να αποκτήσει φερμάνι από τον Καϊμακάμ που του έδινε την άδεια να πάρει σχέδια από τις μετόπες και εκμαγεία από τα αγάλματα. Το φερμάνι δεν έλεγε πουθενά να πάρει κομμάτια από τον Παρθενώνα. Αλλά η ομάδα του με γερά μπαξίσια στον βοεβόδα της Αθήνας, ξήλωσε πολλά αριστουργήματά του, ενώ η Λαίδη τον παρακολουθούσε περήφανη που ο πύργος της θα είχε σαν διακόσμηση τα γλυπτά του Παρθενώνα. «Τελικά, τι τύπος ήταν αυτή η γυναίκα;» ρωτώ τη Μιμή. «Ήταν μια αφελέστατη νεαρή γυναίκα, μορφωμένη όμως, που θαύμαζε πολύ τον άντρα της. Συμφωνούσε με τον λόρδο Έλγιν ότι οι Οθωμανοί αδιαφορούσαν γι' αυτά τα αριστουργήματα και οι Έλληνες ήταν ανίσχυροι να τα προστατέψουν. Δεν τα πήραν όμως για να τα διασωθούν. Κι αν δεν είχαν χωρίσει, τα γλυπτά που αναγκάστηκε να πουλήσει ο Έλγιν θα είχαν κοσμήσει τον πύργο τους».

## Το ντοκιμαντέρ στην ΕΡΤ

Ακούω το δεύτερο κουδούνι να χτυπάει – πρέπει να είμαι σύντομος. «Κι εσύ, Μιμή, τι έκανες με αυτό το βιβλίο;» «Έγραψα ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ, το οποίο θα γυριστεί τον Μάιο και θα μεταδοθεί από την ΕΡΤ σε δύο μέρη. Τα γυρίσματα θα γίνουν στην Αθήνα, στην Κωνσταντινούπολη, στο Λονδίνο, στη Σκωτία. Θα υπάρχουν δραματοποιημένα μέρη και αφήγηση, όπως και πολλοί σημαντικοί ιστορικοί που γνωρίζουν καλά το θέμα απ' όλες τις πλευρές. Η παραγωγή είναι της Lumad, σε



**INFO**  
«Και από Σμύρνη... Σαλονίκη» κείμενο-σκηνοθεσία Μιμή Ντενίση  
Σκηνικά: Μανόλης Παντελιδάκης  
Μουσική: Αντρέας Κατσιγιάννης  
Οι παραστάσεις συνεχίζονται μέχρι 25/2 στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

σκηνοθεσία Κατερίνας Ευαγγελάκου». «Εσύ τι ρόλο θα παίξεις;» «Εγώ θα είμαι κυρίως αφηγήτρια, αλλά θα παίζω και έναν ρόλο έκπληξη, την γκουβερνάντα των παιδιών του Έλγιν. Ο Έλγιν με τη Λαίδη απέκτησαν τέσσερα παιδιά, δύο αγόρια και δύο κορίτσια. Η γκουβερνάντα που είχαν για τα παιδιά τους ήταν Ελληνίδα, από την Τήνη! Κατάλαβες; Δεν φτάνει που πήραν τα μάρμαρα, πήραν μέχρι και τις γκουβερνάντες από την Ελλάδα!»

Γελάμε, κάτι πάω να τη ρωτήσω, ακούω το τρίτο κουδούνι. «Παύρη μου, πρέπει να σε αφήσω. Θα τα πούμε από κοντά τον Απρίλιο!» «Θέλω να με βάλεις να παίζω έναν περιηγητή» προλαβαίνω να της πω. «Δεν χρειάζεται να τον παίζεις, αγάπη μου, περιηγητής είσαι όλη σου τη ζωή», μου απαντάει και κλείνει το τηλέφωνο. **A**



Ο Billy Woods και ο  
Κωστής Νικηφοράκης  
των Black Athena  
στο εστιατόριο Άργουρα  
στην Καλλιθέα

# ‘billy woods

Και η βιομηχανία της νοσταλγίας

Του ΚΩΣΤΗ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ



# Ο χαρισματικός ράπερ που αποθεώνουν οι κριτικοί και συναρπάζει με την αφήγησή του, ήρθε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Το ζήσαμε μαζί του.

**Billy Woods** είναι ένας ράπερ που αφηφά την εύκολη κατηγοριοποίηση – δηλώνει την Ουάσινγκτον ως γενέτειρά του, αλλά έχει περάσει μεγάλο μέρος της ζωής του στη Νέα Υόρκη. Γεννήθηκε στις ΗΠΑ, αλλά πέρασε μεγάλο μέρος της παιδικής του ηλικίας στη Νότιο Αφρική και την Καραϊβική, δεύτερο παιδί ενός μαρξιστή πολιτικού από τη Ζιμπάμπουε και μιας τζαμαϊκανής καθηγήτριας αγγλικής φιλολογίας. Στο μικρόφωνο, ο woods είναι ανιγματοειδής, διαθέτοντας πολύπλευρη ροή και την ικανότητα όχι μόνο να αντιμετωπίζει θέματα που άλλοι καλλιτέχνες δεν θα ακουμπούσαν καν, αλλά και να κριτικάρει με τη δική του μοναδική ματιά το status quo. Αυτό που βάζει τον Billy Woods μπροστά από τον ανταγωνισμό είναι η συναρπαστική αφήγησή του. Τον Μάιο του 2023 κυκλοφόρησε το άλμπουμ του με τίτλο «Mars», σε συνεργασία με τον παραγωγό Kenny Segal, το οποίο αποθεώθηκε από κριτικούς και κορυφαία δημοσιογραφικά μέσα.

**Στο στέρεο παίζει Mötley Crüe**, πάνω στο μπαρ ένα ουίσκι με πάγο και μια μπύρα για μένα, ο Στέφανος αρπάζει μια στέκα και σπάει. Αυτή η σκηνή θα μπορούσε να εκτυλίσσεται οποιαδήποτε στιγμή τα τελευταία 30-40 χρόνια. Αλλά και πάλι όχι, Εξάρχεια 2024, λίγο πριν τη μετρό εποχή. Κάποια πράγματα όμως είναι ακόμη εκεί, το θρυλικό An Club και το γεμάτο νοσταλγία καφέ μπαρ δίπλα, με τα μπιλιάρδα, τα φλιπεράκια και τη φωτογραφία του Lemmy να παίζει μπιλιάρδο, φορώντας σιδηρούν σταυρό και hot pants... Σε λίγες ώρες, ο Billy Woods θα ανέβει για πρώτη φορά στη σκηνή του An Club, όπως έκαναν κάποιες δεκαετίες πριν οι Αντίδραση, οι Πίσσα και Πούπουλα, αλλά και ο Kool Keith και οι Slum Village πιο πρόσφατα. «Άρα παίρνω δίχρωμες» λέω στον Στέφανο. «Όχι δεν μπήκε καμία, μπορείς να διαλέξεις». «Είμαι άσχετος από μπιλιάρδο» του λέω, «Εγώ είμαι πολύ καλός» μου λέει, «αλλά τώρα δεν με νοιάζει». Ψυχοθεραπεία πριν το live, να φύγει η νευρική κατάσταση. Ένα αμάξι σταματάει στη μέση της Σολομού, «Πάμε, ήρθε» μου λέει ο Στεφ. «Γεια σας είμαι, ο woods»...

**Λίγα λεπτά αργότερα** καταφορίζουμε με τον μεγάλο Billy Woods τη Σολομού στον δρόμο για το Φαραώ: «Πάλι καλά που κατάφερα να έρθω παρ' ότι έχασα την πτήση μου» μας λέει. «Ντάξει, τώρα είσαι εδώ» του απαντώ εγώ, «θα μείνεις μέχρι τη Δευτέρα, έτσι δεν είναι;» «Όχι. Έπρεπε να αλλάξω το εισιτήριό μου και φεύγω Κυριακή τελικά. Η μητέρα των παιδιών μου έχει ραντεβού στον γιατρό την Τρίτη και πρέπει να κρατήσω τα παιδιά» μου λέει ο woods.

Κοιτάει δεξιά αριστερά και πάνω κάτω καθώς προχωράμε, σαν να θέλει να ρουφήξει όλη την πόλη σε δευτερόλεπτα: «Ξέρεις τι μου θυμίζει η Αθήνα; Την Τζαμάικα. Αυτές οι παραμελημένες πολυκατοικίες, ναι, μου θυμίζουν την Τζαμάικα – είναι η μητέρα μου από εκεί. Έχει και κάτι από Βερολίνο, αυτό το μποέμ vibe. Ξέρεις, στη Σκανδιναβία τα πάντα μοιάζουν τόσο τέλεια, εδώ φαίνονται λίγο χασοκάκια» σχολιάζει. «Ισχύει σε έναν βαθμό» λέω στον woods, αλλά υπάρχει μια ασυνέπεια που χαρακτηρίζει την Αθήνα. Τη μια στιγμή αισθάνεσαι ότι μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις και την άλλη παθαίνεις ασφυξία από την υπερβολική αστυνόμευση.

«Τι θα πείτε;» μου λέει ο Γκλεμπ, ο μπάρμαν του Φαραώ. Ο woods παραγγέλνει ένα ντάκιρι, εγώ παίρνω μια μπύρα. Εξηγώ στον woods ότι ο Γκλεμπ είχε δικό του μπαρ στην Ουκρανία και ότι ετοιμαζόταν να ανοίξει το δεύτερο όταν ξέσπασε ο πόλεμος... Η συζήτηση κάπως πάει στην Ιαπωνία: «Ένα από τα αγαπημένα μου μέρη στον κόσμο να παίζω είναι το Τόκιο» μου λέει ο woods. «Τα κάνουν όλα τόσο τέλεια. Ξέρεις, φτιάχνουν τζιν αμερικάνικου στιλ καλύτερα από τα ίδια

τα αμερικάνικα! Πριν από μια συναυλία στο Τόκιο ζήτησα σε ένα μπαρ ένα Cognac75 – μια παραλλαγή του κλασικού French75. “Όχι δεν μπορούμε να το φτιάξουμε”, μου λένε από το μπαρ. Χρειάστηκε να κάνουν μια μίνι σύσκεψη για να αποφασίσουν ότι τελικά δεν μπορούν να μου το σερβίρουν γιατί δεν ήταν στον κατάλογο και άρα δεν θα ήταν τέλειο! Respect δεν λέω, αλλά προσωπικά δεν θα μπορούσα να ζω έτσι».

**Fast forward μερικές ώρες**, Κυριακή, λίγο πριν ο woods φύγει για αεροδρόμιο. Οδηγώ νότια, στα μέρη μου. Το μυαλό μου ταξιδεύει... Πώς να ήτανε παλιά στις Τζιτζιφιές, δίπλα στη θάλασσα; Τη δεκαετία του 1950 πρέπει να κολυμπούσαν εδώ μπροστά. Στριβώ αριστερά Θησέως, λίγο πριν την ντίσκο Boom Boom, έφτασα στα Άργουρα. Ο woods μας είπε ότι έχει μανία με τα θαλασσινά και μας ζήτησε να τον πάμε κάπου να δοκιμάσει πριν φύγει. Ο κυρ Νίκος φέρνει το ένα πιάτο μετά το άλλο – μύδια, στρείδια, γαρίδες με φρούλες. «Είναι πάρα πολύ ωραίο το φαγητό σας» του λέει ο woods. Ο Στέφανος μας λέει ότι όταν πρωτοάνοιξε το μαγαζί πριν χρόνια δεν μάζεψε τόσο κόσμο και είχε απογοητευτεί ο κυρ Νίκος, τώρα ήταν τίγκα δεν έπεφτε καρφίτσα.

«Τι είναι αυτά, Νίκο;» ρωτάει ο Στεφ. «Είναι κινόμυδα, τα νύχια του δράκου ή του διαβόλου, έτσι τα λένε. Τα βρίσκεις στην Πορτογαλία, τη Βόρεια Αφρική κολημένα σε απόκρυμους βράχους. Θεωρείται πολύ γκουρμέ πιάτο, κάποιος τα κάνουν με ζελέδες με τέτοια πράγματα, εγώ δεν τα πειράζω, λίγο βράσιμο και αυτό είναι» απαντά ο κύριος Νίκος. «Στη Νέα Υόρκη πού θα πρότεινες να πάει κανείς να φάει ψάρια και θαλασσινά;» ρωτάει ο Στέφ τον woods. «Είναι ένα μέρος στο Queens ενός Αιγύπτιου που λέγεται “Abuqir”. Μπαίνεις, διαλέγεις τι θέλεις να φας και στα φτιάχνει επί τόπου. Δεν του λες πώς να τα κάνει, τα μικρά ψάρια γίνονται στο τηγάνι, άλλα στη σάρα κ.λπ.».

Κάποιος στο τραπέζι πετάει το όνομα Μαρίνα Σάττι και προσπαθούμε να εξηγήσουμε στον woods το στιλ μουσικής που κάνει, μια μείξη ηλεκτρονικού με κάτι πιο παραδοσιακό. Κάπως σαν τη Rosalia, εξηγεί ο Στεφ, αλλά με διαφορετικά συστατικά. «Θα γίνει τεράστια τώρα με τη Eurovision» συνεχίζει. «Τι είναι η Eurovision; Κάτι σαν τα Grammys;» ρωτάει ο woods. «Όχι. Κάτι σαν διαγωνισμός τραγουδιού». «American Idol;» ρωτάει πάλι. «Όυτε».

**Η συζήτηση πάει στην αυθεντικότητα** και την εθνική ταυτότητα. Εξηγούμε στον woods ότι η έννοια της ελληνικότητας έχει αλλάξει, έχει αλλοιωθεί από τις απανωτές κρίσεις. Όπως μου είπε ένα φίλος πρόσφατα, ο Έλληνας έχουν γίνει μέσα καρδιά... Η μήπως απλά πέφτουμε στην παγίδα της νοσταλγίας μιας εποχής που δεν υπήρξε ποτέ, σκέφτομαι. Τον 18ο αιώνα η νοσταλγία θεωρείτο αρρώστια: νόστος, «επιστροφή» και άλγος, «πόνος, θλίψη». Ο όρος πρωτοχρησιμοποιήθηκε από τον Johannes Hofer, έναν φοιτητή Ιατρικής για να περιγράψει αυτό που βίωναν Ελβετοί μισοφόροι. Τα συμπτώματα της πάθησης περιλάμβαναν λιποθυμία, υψηλό πυρετό, μέχρι και θάνατο. Όπως μου θύμισε ο καθηγητής Κώστας Μαρωνίτης πρόσφατα σε μια συζήτηση στη Στέγη, σε μια σκηνή του «Aocalypse Now» γινόμαστε μάρτυρες του πώς «μέσα από τη δημοφιλή αισθητική του strip club, ο αμερικανικός στρατός στο Βιετνάμ ανακατασκευάζει οικεία περιβάλλοντα για τους στρατιώτες για να απαλύνει τον πόνο της βίαιης μετατόπισης στη Νοτιοανατολική Ασία, της εθνικής ήττας και υποχώρησης και για τη διαμόρφωση μιας αντρικής ταυτότητας που βασίζεται στη βία και τον μισογυνισμό». Βασικό συστατικό της νοσταλγίας είναι να έχει κάτι το φτιαχτό, το τεχνητό, το φανταστικό.

«Αυτό που κανένας δημοσιογράφος δεν έχει ρωτήσει ποτέ τον Τραμπ είναι ποια εποχή εννοεί όταν λέει “Make America Great Again”. Μιλάει για μια εποχή που δεν υπήρξε ποτέ και οι οπαδοί του ταυτίζονται και μοιάζουν να νοσταλγούν κάτι που δεν υπάρχει» λέει ο Woods.

Είναι όπως η νοσταλγία των 90s που γίνεται με κάπως φτιαχτό τρόπο. Όλοι έχουν επανεφεύρει το παρελθόν τους, και κάνουν σαν οι πάντες στα 90s να άκουγαν A Tribe Called Quest – το ότι η Paula Abdul ήταν στα charts το ξεχνάμε!

«Woods, πώς σου φάνηκε το live εκθές; Σου άρεσε;» «Εξαρτάται τι ακριβώς εννοείς όταν με ρωτάς αν μου άρεσε. Έκανα τα λιγότερο δυνατά λάθη, άρα σε γενικές γραμμές ήταν καλό. Άκουγα πολύ καλά στη σκηνή και αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα. Μου άρεσε πολύ ο χώρος, μου θύμισε downtown Νέα Υόρκη μιας συγκεκριμένης περιόδου. Έμοιαζε αμφιθεατρικός και είχε βάθος δεξιά και αριστερά. Μ' αρέσει να βρίσκομαι με τα μάτια μου σημεία στο κοινό και να επανέρχομαι σε αυτά κατά τη διάρκεια της συναυλίας». Του αναφέρω ότι μου φάνηκε πως η συναυλία κύλησε αβίαστα, σαν νερό – ούτε που κατάλαβα πού πήγαν ενενήντα λεπτά. «Πιο κοντά στα εβδομήντα πέντε, ογδόντα» με διορθώνει ο woods, «κάποιες αλλαγές ήταν οι ίδιες όπως στα άλμπουμ μου, οπότε λειτουργούν καλά. Οι υπόλοιπες εναλλαγές λειτουργούν επίσης καλά νυχτικά μεταξύ τους, από Armand Hammer, Hiding Places, Year Zero με τον Danny Brown, μέχρι τα πιο vibey νούμερα όπως το Pollo Rico».

«Πόση ώρα είναι από εδώ το αεροδρόμιο;» ρωτά. «37 λεπτά. Να βγάλουμε μερικές φωτογραφίες» πετάχτηκα εγώ. «Ok, πρέπει να τις βγάλουμε όμως τώρα», λέει ο woods με αποφασιστικότητα. Δεν έχανε άλλη πτήση με τίποτα, ειδικά αυτή για το JFK. ■

# ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ

«Όλες οι ταινίες μου βασίζονται  
σε πράγματα που έχω ζήσει»

Μιλήσαμε με τον γνωστό σκηνοθέτη για το ΑΠΘ και την ταινία του «Εξέλιξη»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΟΥ - Φωτό: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΡΙΤΣΗΣ



## Σ

υναντιόμαστε με τον Περι-  
κλή Χούρσογλου στο Ζαχαροπλαστείο Désiré στο Κο-  
λωνάκι, όπου μου λέει πώς έχει γυριστεί και μια σκηνή  
από την ταινία του, «Μάτια από νύχτα». Είναι ένα ηλι-  
όλουστο πρωινό και το Ζαχαροπλαστείο έχει μικρή  
κίνηση. Ο σκηνοθέτης φτάνει με το μηχανάκι του, σαν  
να έχει ξεκλέψει λίγες ώρες από την πολυάσχολη μέ-  
ρα του για να μιλήσει για τη νέα του ταινία «Εξέλιξη»,  
που παίζεται ακόμα στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος.  
Ο Χούρσογλου είναι γνωστός για τις λίγες αριθμητι-  
κά αλλά σημαντικές στην ιστορία του ελληνικού κι-  
νηματογράφου ταινίες του, που συμπεριλαμβάνουν  
τον «Λευτέρη Δημακόπουλο» (1993), τον «Κύριο με  
τα γκρι» (1997), το «Μάτια από νύχτα» (2003) και τον  
«Διαχειριστή» (2009). Επίσης, έχει δουλέψει για το θέ-  
ατρο και την τηλεόραση. Η άλλη, βέβαια, ιδιότητά του,  
που τον έχει σημαδέψει, είναι αυτή του Καθηγητή στο  
Τμήμα Κινηματογράφου του Αριστοτελείου Πανεπι-  
στημίου Θεσσαλονίκης, από όπου «αφυπνέτησε»  
φέτος, ύστερα από 19 χρόνια.  
Η ταινία «Εξέλιξη», με πρωταγωνιστή τον Αλέξανδρο  
Λογοθέτη στον ρόλο του Νίκου, ενός Καθηγητή Σκη-  
νοθεσίας στο Α.Π.Θ., και τον Βασίλη Κολοβό στον ρό-  
λο του ηλικιωμένου πατέρα του, έχει ημιαυτοβιογρα-  
φικό χαρακτήρα και δανείζεται πολλά στοιχεία από  
την εμπειρία του Χούρσογλου στο Πανεπιστήμιο το  
2012, την εποχή της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα.

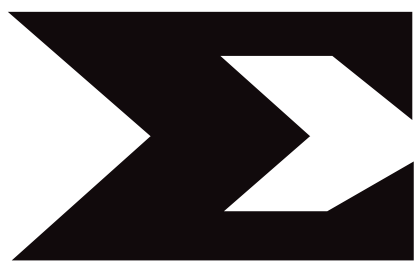


# ΔΗΜΗΤΡΗΣ

# ΤΑΡΛΟΥ

# 25 χρόνια ΠΟΡΕΙΑ

## Η περιπέτεια ενός ποιοτικού θεάτρου



ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΣΤΕΝΟ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΩΝ, στην πλατεία Βικτωρίας, βρίσκεται το θέατρο του Δημήτρη Τάρλου, το ιστορικό **Θέατρο Πορεία**, που ιδρύθηκε το 1960 από τον κινηματογραφιστή Αλέξη Δαμιανό. Πριν από 24 χρόνια αγοράστηκε και ξεκίνησε ένας διπλός ρόλος για τον 34χρονο τότε πθσοπό, αυτός του επιχειρηματία. Ο Τάρλου προέρχεται από μία οικογένεια καλλιτεχνών. Από την πλευρά του παππού του, του Καραγάτση, ήταν νομικοί. Ο πατέρας του, ο Γιώργης Ροδόπουλος, προπάππος του Δημήτρη, έγινε Διευθυντής της Τράπεζας Κρήτης και πολιτικός. Έχασε τα λεφτά του στην πολιτική. Η άλλη πλευρά, της γιαγιάς από την Άνδρο, ήταν καπεταναίοι που απέκτησαν κάποια καΐκια και μετά κάποια μικρά ατμόπλοια, τότε που άρχιζε να αναπτύσσεται η ναυτιλία στην Ελλάδα. Η προγιαγιά έζησε στην Άνδρο ως το 1917, αλλά όταν κάρκε το σπύτι τους μετακόμισε στην Αθήνα.

Το θέατρο Πορεία από την αρχή στόχευσε σε ένα ποιοτικό θέατρο. Με σύνθεση και «άγνοια κινδύνου», όπως μου λέει, ξεκίνησαν το 2000 οι παραστάσεις με πρώτη τη «Φρεναπάτη» του Τ. Κούσερ. Ο ίδιος σκηνοθέτησε πρώτη φορά το 2004 το έργο «Ολεάννα» του Μάμετ. Τα επόμενα χρόνια, εστιάζοντας σε μεγάλα έργα από το διεθνές δραματολόγιο αλλά και τη λογοτεχνία, αυτό το μικρό ιδιωτικό θέατρο της πρωτεύουσας καθιερώθηκε στη συνείδηση ενός πιστού θεατρόφιλου κοινού όχι μόνο για τις ποιοτικές θεατρικές παραγωγές του, αλλά και για τις παραστάσεις στην Επίδαυρο, τις περιοδείες σε όλη την Ελλάδα, τις live streaming παραστάσεις την περίοδο της καραντίνας, τις μουσικές εκδηλώσεις, τις συζητήσεις, τις κοινωνικές δράσεις, τη Σχολή πυροδότησης θεατρικής γραφής και βέβαια για τις μεγάλες επιτυχίες, καλλιτεχνικές και εμπορικές: «Μεγάλη χίμαιρα» και «Γιούγκερμαν» του Μ. Καραγάτση, «Αγριόπαπα», «Δόξα κοινή», «Κουκλόσπιτο», «Έγλημα και τιμωρία» φέτος, για να αναφέρω μόνο μερικές. Σε λίγες μέρες ανεβαίνει το «Περλιμπλίν και Μπελσία» του Λόρκα.







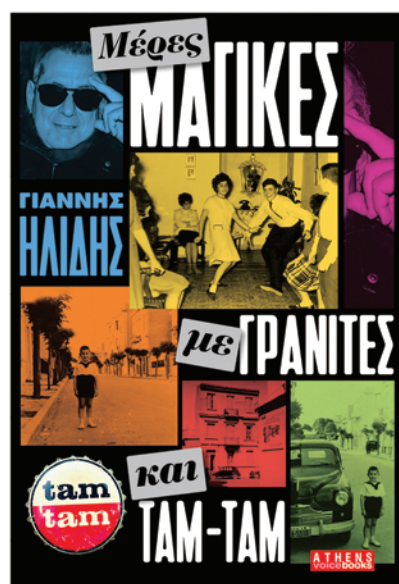
## Το βιβλίο των εξωφύλλων της ATHENS VOICE

Το πανόραμα της ελληνικής εικαστικής σκηνής μέσα από τα εξώφυλλα μιας εφημερίδας.

Μια μοναδική έκδοση: 20 χρόνια, 900 εξώφυλλα, 2 τόμοι 500+500 σελίδων σε μια συλλεκτική κασετίνα.

## Γιάννης Ηλίδης

Ένα βιβλίο-ταξίδι στην Αθήνα του 20ού αιώνα, με αυθεντικές μαρτυρίες και φωτογραφικά ντοκουμέντα από τις μαγικές δεκαετίες 60s-70s-80s.



## Στέλιος Παρλιάρος

Ο «εθνικός μας ζαχαροπλάστης» περπατάει στους δρόμους της Αθήνας, θυμάται ιστορίες, μοιράζεται γεύσεις.

112 σελίδες γεμάτες συνταγές με δημιουργικά twist και street vibes, με αφορμή τα 20 χρόνια της Athens Voice.



ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Α.Υ.

**ATHENS**  
voicebooks

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS

Χαριλάου Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 2103617170 (εσωτ. 114), fax: 2103617310

Παραγγελίες on-line: [athensvoice.gr/athens-voice-books](http://athensvoice.gr/athens-voice-books)



«κουράδα» και το βρήκα καταπληκτικό. Είναι πάρα πολύ δύσκολο έργο. Όλοι μας θυμόμαστε τα τραγούδια του Χατζιδάκι στην παράσταση του Κουν και ιδίως το «Πέρα στο θολό ποτάμι». Είναι ωραίο αλλά είναι περίεργο γιατί είναι σαν συρραφή ειδών. Είναι γραμμένο σαν παραμυθόδραμα, με δαιμόνια που κινούν τα νήματα, αλλά στην πραγματικότητα είναι σαν Frankenstein. Έχει από freak show, από τσίρκο, από σκοτεινό παραμύθι, είναι μεικτό είδος και αυτό δημιουργεί μεγάλη δυσκολία στο όλον, στο ενιαίο, να μη φαίνεται σαν patchwork. Ο Περλιμπλίν είναι ένας άνθρωπος που σε μεγάλη ηλικία, ενώ είναι μόνο πνεύμα, αποφασίζει να αποκτήσει σώμα και να μπει σε αυτό το σφαγείο του έρωτα. Ανάποδη είναι η διαδρομή της Μπελίσια, η οποία ξεκινάει από ένα άψυχο πράγμα που έχει μόνο σώμα και καταλήγει έμψυχη, διότι ο Περλιμπλίν της χαρίζει την ψυχή του. Εναποθέτει στα πόδια της την ψυχή του την ώρα του θανάτου του. Αυτή η χιαστή διαδρομή είναι πολύ ενδιαφέρουσα και πολύ δύσκολη. Αυτό μου ξυπνάει την εικόνα της μαρμαρίνης επιγραφής στον τάφο του Καραγάτση που λέει: «Οι μοναδικές ομορφιές είναι προνόμιο του θανάτου».

— Για εσένα τι είναι ηθικό; Έχει να κάνει με την εντιμότητα, δηλαδή το πώς θα σταθείς σε ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται γύρω σου, πώς θα τους αντιμετωπίσεις. Είναι η ειλικρίνεια στις προθέσεις, να μην κρύβονται σκοτεινά ή βρόμικα πράγματα πίσω από τον τρόπο με τον οποίο δρας. Η ηθική και η παιδικότητα είναι λίγο κοντινά, αν και η παιδικότητα πολλές φορές μπορεί να κρύβει και πολύ σκοτεινά πράγματα, αλλά υπάρχει μία εκ πεποιθήσεως αφέλεια, η οποία με οδηγεί και με βοηθά στο να επιβιώσω.

— Εκ πεποιθήσεως... Ναι, εκ πεποιθήσεως, δεν είμαι ανόητος. Για πολλούς αυτή η αφέλεια είναι και πάρα πολύ εκνευριστική και το καταλαβαίνω, γιατί πολλές φορές μέσα από αυτή φαίνεται πολύ πιο καθαρά τι είσαι εσύ, γίνεται καθρέπτης, αλλά εγώ επί τούτου το κάνω. Οτιδήποτε σκοτεινό καθρεπίζεται πολύ πιο καθαρά στην ανοιχτή αφέλεια. Να σου πω μια ιστορία. Ο Ανδρέας Εμπειρικός δεν υπήρξε ποτέ αφελώς ανόητος, αλλά ήταν εκ πεποιθήσεως αφελής, ανοιχτός, έδειχνε εμπιστοσύνη και αγνή χαρά στους πάντες. Να σου διηγηθώ μια σχετική αληθινή ιστορία, πραγματικά διασκεδαστική με τον Εμπειρικό. Είχε πάει στη Μόσχα με τον Ελύτη και τους είχε υποδεχθεί εκεί η Ζωρζ Σαρή και ο Σεβαστίκογλου. Πήγαν με μεγάλη χαρά και επιθυμία, γύρω στο 1950, αλλά επέστρεψαν πάρα πολύ απογοητευμένοι, αν και οι δύο είχαν την πεποίθηση ότι πήγαιναν στη γη της επαγγελίας. Τότε είχε ειπωθεί η περίφημη φράση του Εμπειρικού στον Ελύτη «χάλια, Σοσό μου, χάλια», περιγράφοντας τη δραματική κατάσταση στην Μπρεσνεβική Σοβιετική Ένωση, αλλά πολύ συνωμοτικά! Κάποια στιγμή, αφού επέστρεψαν από το ταξίδι τους, κάλεσε ο Εμπειρικός στο σπίτι του διάφορους γνωστούς, φίλους, δημοσιογράφους, να τους αφηγηθεί τις εμπειρίες από το ταξίδι. Υπήρχε, λοιπόν, κάποιος στην ομήγυρη ο οποίος τον διέκοπτε συνεχώς στην αφήγησή του. Έλεγε λόγου χάριν ο Εμπειρικός: «Αγαπητοί μου» —είχε μια πολύ γλαφυρή αφήγηση— «ήταν 8 το πρωί και με τον αγαπητό Οδυσσέα φθάσαμε στο λιμάνι του Πειραιώς και μπήκαμε στο υπέροχο αυτό καράβι κ.λπ.», αυτός τον διέκοπτε: «με συγχωρείς, Ανδρέα, μήπως μπορείς σε παρακαλώ να μου φέρεις ένα χαρτί για να σημειώσω αυτά που λες;», μετά από ένα λεπτό, «μήπως μπορείς να μου φέρεις αυτό, μήπως μπορείς να μου φέρεις το άλλο». Κάποια στιγμή αρχίζει ο Εμπειρικός να λέει, «αγαπητέ» —δεν θυμάμαι πώς τον έλεγαν— «παίρνω τη σκατούλα μου, τη βάζω σε ένα τηγάνι με κουρκούτι, την τηγανίζω, την αλατοπιπερώνω και στη δίνω να τη φας. Παίρνω τη διάρροιά μου, την κάνω με σπαράγγια...», και αρχίζει μία κοπρολαγνία η οποία σταματημό δεν είχε και όσο περνούσε



Φαντάζομαι τον Καραγάτση ότι θα ήταν στο θέατρο και θα του άρεσε πάρα πολύ να βλέπει πρόβες, να συζητάμε. Έχω μία αίσθηση ότι θα περνούσαμε πολύ καλά.



η ώρα τόσο φούντωνε και θύμωνε ο Εμπειρικός. Αυτό εννοώ. Αφελής δεν ήταν, αλλά όταν του πατούσες τον κάλο γινόταν έτσι. Φυσικά στο τέλος της βραδιάς το είχε ξεχάσει και έμειναν οι δυο τους μόνοι, αγκαλιασμένοι και συμφιλιωμένοι. Κι ο Καραγκιόζης είναι μέρος αυτής της αφέλειας, γιατί οι χαρακτήρες του μπορεί να είναι δισδιάστατοι αλλά ίσα ίσα το δισδιάστατο προσφέρει αυτήν ακριβώς την καθαρότητα και τη χαρά και την αφέλεια. Εγώ κινούμαι ανάμεσα στη χαρά και στη φοβερή δυσθυμία για αυτά που κάνω. Τα περισσότερα είναι δικές μου τελειομανίες και ανασφάλειες και ιδεαλισμοί. Έτσι είναι οι καλλιτέχνες όμως...

— Το θέατρο είναι και η τέχνη του εφήμερου. Σε απασχολεί η υστεροφημία σου, να σταθείς στο ύψος του «εγγονού»; Δεν έχω την πεποίθηση ότι θα αναφέρονται σε εμένα στις επόμενες εκατονταετηρίδες, ούτε ζω και για αυτό. Δεν είναι ότι δεν με ενδιαφέρει, όμως μου αρκεί που είναι μια δουλειά που μου αρέσει, που μου έχει προσφέρει και που το Πορεία επεβίωσε μέσα σε ένα δύσκολο περιβάλλον προσφέροντας ποιοτικό θέατρο όλα αυτά τα χρόνια. Πέρασαν από εκεί πολλοί σημαντικοί καλλιτέχνες, αναδείχθηκαν νέοι καλλιτέχνες και έγιναν παραστάσεις τις οποίες συζητούσε όλη η Αθήνα. Δεν θα έλεγα, λοιπόν, ότι έχω τέτοιο άγχος σύγκρισης. Πα τη μάνα μου ήταν σαφώς πιο δύσκολο, και γιατί ήταν κόρη του Καραγάτση και επειδή ο Καραγάτσης είχε έναν πολύ δύσκολο και επικριτικό χαρακτήρα. Το γεγονός ότι η μητέρα μου κατάφερε στα 72 της να γράψει «Το Ευχαριστημένο», ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα το οποίο μάλιστα βραβεύτηκε και έγινε μπεστ σέλερ και αφορμή για το δικό μου ομώνυμο θεατρικό έργο σε διασκευή Έρις Κύργια, αποτελεί ασφαλώς μεγάλο τόλμημα και δικαίωση για την ίδια.

— Εσύ τι φαντάζεσαι ότι θα σου έλεγε ο πάππος σου αν έβλεπε τους ήρωες των βιβλίων του ζωντανευμένους στη σκηνή; Φαντάζομαι ότι θα ήταν στο θέατρο και θα του άρεσε πάρα πολύ να βλέπει πρόβες, να συζητάμε κ.λπ. Έχω μία αίσθηση ότι θα περνούσαμε πολύ καλά, δεν έχω δηλαδή μέσα μου αίσθηση ανταγωνισμού. Λυπάμαι που δεν τον γνώρισα και που δεν μπορούσαμε να έχουμε μια κοινή καλλιτεχνική ζωή ή ανταλλαγή, αλλά νομίζω ότι θα χαιρόταν πολύ να βλέπει επί σκηνής τη Μαρίνα Μπαρέ στην εξαιρετική ερμηνεία της Αλεξάνδρας Αϊδίνη ή τον Βασίλη Κάρλοβιτς Πιούγκερμαν να ζωντανεύει από τον Πάνη Στάνκογλου και ότι το είδαν τότες χιλιάδες άνθρωποι, ότι συγκινηθήκαν από τους χαρακτήρες που έπλασε. Ότι και εάν πιστεύεις ότι ήταν η παράσταση είναι ενδιαφέρον το ότι ξαφνικά ζωντανέψαν. **Α**

# Look

## Σήμερα το πρωί είχα πάλι πόλεμο για να ξεκινήσω. Με μένα!

Η ΜΚΟ που προσφέρει το μάθημα, το έχει προγραμματίσει για τις 9:30 το πρωί, όπερ εστί μεθερμηνευόμενο, ξημερώματα. Διότι αυτό σημαίνει ξύπνημα στις 8:30 (δηλαδή ένα γρήγορο NETFLIX και ύπνο όχι πολύ μετά τις 12:00 το προηγούμενο βράδυ) που με τα δικά μου δεδομένα είναι άθλος. Στο κάτω κάτω, ό,τι έχω καταφέρει σε αυτή τη ζωή, ως ελεύθερος επαγγελματίας, είναι να διαλέγω ποιες από τις ώρες μου θα είναι εργάσιμες – προνόμιο που το έχω περί πολλού. Είναι εξάλλου γνωστό πως αυτού του τύπου η αυτοδιάθεση φορολογείται αδρά.

Όμως το πρόβλημα δεν είναι απλά να ξυπνήσω (η επιστροφή στην επιφάνεια, πάντα και ανέκαθεν, μου παίρνει πολύ χρόνο). Δεν είναι το να διαπεραιώσω τα του πρωινού, ενώ ακόμα με περιτριγυρίζουν ψίθυροι και αντίλαλοι από όνειρα. Ούτε καν, όντας μετά βίας ξύπνιος, ν' ανέβω στο ποδήλατο και να κάνω την εικοσάλεπτη διαδρομή μέχρι το ανακαινισμένο νεοκλασικό στην Κυψέλη.

Κυρίως, είναι η γνώση ότι θα χρειαστεί να επιβληθώ στο άγχος που μου προκαλεί η θέα της ραπτομηχανής! Για όσους δεν το γνωρίζουν, πρόκειται για εργαλείο του διαβόλου, όπου πεντέμισι διαφορετικά πράγματα μπορούν να πάνε λάθος ανά πάσα ώρα και στιγμή.

Στο μάθημα, η Ουκρανία στα δεξιά και οι Φιλιππίνες στ' αριστερά μου δείχνουν να τα πηγαίνουν περίφημα: μετρημένες, μεθοδικές, υπομονετικές, κάνουν μικρά βήματα και παράγουν αξιοπρεπή αποτελέσματα. Στα δικά μου χέρια, το ύφασμα μεταμορφώνεται σε φίδι και οι ευθείες μου γραμμές οδηγούν κατευθείαν στην κόλαση. Αυτό που βιώνω σαν ανυπομονησία και ματαίωση είναι άγχος, εννοείται. Μα πώς να μην, όταν καταρρίπτεται και η μοναδική γνώση που είχα περί ραψίματος: την κλωστή ΔΕΝ τη σαλιώνεις για να την περάσεις στη βελόνα.

Και τι την κάνεις τότε;

Τίποτα! Πριν όμως από το επόμενο μάθημα, κλείνεις ραντεβού στον οφθαλμίατρο.

Παρ' όλα αυτά, μετά από εξαντλητικές διαπραγματεύσεις σε κάθε βήμα της διαδικασίας, σήμερα τα κατάφερα και ήρθα στην ώρα μου. Ενισχυμένος από αυτή τη μικρή νίκη και χωρίς να το έχω προσχεδιάσει, έπιασα τον Αφρικανό δάσκαλο και του μίλησα για το τι ήθελα από το μάθημα για μένα. «Όχι να φτιάξω μαξιλαροθήκη ή τσάντα ή ρούχο, όπως οι άλλοι μαθητές, τίποτα τρισδιάστατο. Μόνο να ενώνω μεγάλα κομμάτια πανί μεταξύ τους και να φτιάχνω κολάζ από τα υφάσματα που ζωγραφίζω. Να μάθω να γαζώνω θέλω, αυτό μόνο». Το αίτημα ήταν τελείως αυθόρμητο, αλλά πήρε μορφή και ώθηση από τον βαθμό δυσκολίας μου να υπάρξω στη συγκεκριμένη συνθήκη. Το δώρο της απελπισίας, όπως λένε. Κι εκείνος το άκουσε! Με ζύγισε, δίστασε και, τέλος, δέχτηκε.

Πήρα τη θέση μου στο μακρύ τραπέζι, με ανανεωμένο ηθικό. Για την επόμενη ώρα, φυσικά, η κλωστή μου έσπασε αρκετές φορές, χρειάστηκε ν' αλλάξω μηχανή, αλλά στο τέλος του μαθήματος είχα να επιδείξω δύομισι ολόκληρα μέτρα απόλυτα ευθυγραμμισμένου γαζιού. Ήμουν τόσο συγκινημένος που δεν μπόρεσα να συνεχίσω. Είχα περάσει μια μεγάλη πύλη... Στο βάθος του ορίζοντα διέκρινα ήδη τα κολάζ που η Modern Tate θα έκανε τα πάντα για ν' αποκτήσει!

Βγαίνοντας στον δρόμο, το χειμωνιάτικο πρωινό γεννοβολούσε καλοσύνη. Ο αναμικτός ήλιος μου χάρειψε το μάγουλο και είπε: «Δεν ξέρεις από τι είσαι φτιαγμένος μέχρι να παλέψεις γι' αυτό. Εύγε!»

Σημείωση συντάκτη: το ANKAA, Ιθάκης 29, είναι μια μη κυβερνητική οργάνωση που λειτουργεί από το 2017, προσφέροντας εκπαιδευτικά σεμινάρια σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Ραπτομηχανή

ΤΟΥ  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ  
ΜΑΤΣΟΥΚΑ

για αρχάριους

**ETSY**Vintage αντιανεμικό  
Open Ocean €56,99**DELUXE HELLAS**Γυαλιά ηλίου  
Alexander McQueen**NYX**Λιπ γκλος για αύξηση  
όγκου Duck Plump  
απόχρωση 12**CALZEDONIA**

Κάλτσες



90s και 00s

Επιμέλεια:  
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ  
ΣΙΓΑΛΟΥ**FUJIFILM**Instant Φωτογραφική  
Μηχανή INSTAX mini  
Evo Brown**ADIDAS**Adicolor classics  
3-stripes μαζί  
φόρεμα**SWATCH**

Πολύχρωμο Shades of Neon €75

**G-STAR RAW**Τζιν Σαλοπέτα  
€159**CONVERSE**

Πανούτσια Cherry Lift €100

Τα 90s  
μας άρεσαν  
επειδή  
έρρεε το χρήμα,  
όχι επειδή  
γυρίζαμε  
την κασέτα  
με μολύβι

**CATRICE**

Λαμπρυντική πούδρα Space Glam

**TEZENIS**String με cut-out σε καρδιά  
Lovely Dark Lace €6,99**KALOGIROU**

Τσάντα DKNY Suri €150

**LOUISAWORLD.COM**

Βαμβακερό T-shirt Gucci €450

**ΔΩΡΟ!****1 GIFT SET ΑΠΟ ΤΗΝ BUMBLE AND BUMBLE**

Το σετ περιέχει τρία ενυδατικά προϊόντα για τα μαλλιά: τα Hairdresser's Invisible Oil Shampoo και Conditioner, το leave-in Hairdresser's Invisible Oil Heat/UV Protective Primer που προσφέρει άμεσα 86% περισσότερη ενυδάτωση και μειώνει το φριζάρισμα κατά 50%.

► Η ATHENS VOICE και η Bumble and bumble σας χαρίζουν 1 gift set. Ακολουθήστε το @lookmag στο Instagram και στείλτε email στο contest@athensvoice.gr με ονοματεπώνυμο και κινητό τηλέφωνο, γράφοντας «Bumble» στο θέμα, μέχρι 05/03 στις 11 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με email.

**TOMMY JEANS**Sherpa τζάκετ με ζεμηρή  
μοτίβο €119



## CITY GUIDE

## Ο Μανώλης Χάρος και η αποτύπωση του χρόνου

Έναν χρόνο μετά την εικαστική συνομιλία του με τον «Διάλογο» του Διονύσιου Σολωμού, ο γνωστός ζωγράφος επιχειρεί να «παγώσει» τον χρόνο σε εικόνες του νου και της καρδιάς

«**Π**ανσέλκηνοι, σκονισμένα φεγγάρια, ματωμένες σελήνες, ακτίδες φωτός, ορίζοντες, θάλασσες που ανοίγονται και ανοίγουν τον νου καθώς απομακρύνουν το σύνορο της πραγματικότητας. Εικόνες που παλεύουν να δεσμεύσουν τον χρόνο. Αυτό δεν είναι η ζωγραφική; Ο αιωρούμενος χρόνος όπως τον βλέπεις», λέει ο Μανώλης Χάρος συστήνοντας τη νέα του δουλειά που φέρει τον τίτλο αυτής της τελευταίας φράσης και μας περιμένει στην γκαλερί Ζουμπουλάκη.

Έργα που επιθυμούν να εμφανίσουν τη στιγμή, αλλά που η υλοποίησή τους πήρε καιρό (την περίοδο 2017-2024), έγιναν όμως με τον τρόπο που από πολλά χρό-

νια επεδίωκε ο καλλιτέχνης: να δουλεύει μια εικόνα απελευθερωμένος από τα όρια του τελάρου και τους νόμους του καβαλέτου, με όσα κατάφερε να μάθει στη ζωγραφική, στη χαρακτηριστική και στα σύγχρονα μέσα. Φτιαγμένα με μεικτές τεχνικές πάνω σε αλουμίνιο, χαρτί και καμβά, από τις 29 Φεβρουαρίου, την τελευταία μέρα του χειμώνα, έρχονται να μας ταξιδέψουν στην αγαπημένη του γεωγραφία φανερώνοντας μπροστά μας εντυπώσεις από την παραλία Κομπονάδα στα Κύθηρα, βίστες θαλασσινές που ατενίζουν «Το μακριά» και σιωπηλά τοπία, το πέλαγος με φως ή και ρυτιδωμένο, σινιάλα της αυγής και του λυκόφωτος.  
- **Ιωάννα Γκομούζα**

**INFO** Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Πλατεία Κολωνακίου 20, 2103608278, Διάρκεια Έκθεσης: 29 Φεβρουαρίου-23 Μαρτίου (εγκαίνια στις 18:00-21:00)  
Ημέρες & ώρες λειτουργίας: Τρ., Πέμ., Παρ. 11:00-20:00, Τετ., Σάβ. 11:00-15:00



ΕΠΙΔΟΧΕΣ

# Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

12

Θέατρο, συναυλίες, εκθέσεις, προβολές. Πολιτιστικές προτάσεις που μας εντριγκάρουν αυτό το επτάημερο

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

## 1 «Τα παραδοξιακά» της Λένας Πλάτωνος

Από το τραγούδι των ομιχλωδών δασών της Μακεδονίας έως τα μεταφυσικά μοιρολόγια της Μάνης και την αδυσώπητη κρητική φωνή, πάνω από 20 τραγούδια απ' όλη την Ελλάδα θα ακουστούν για δύο μέρες αλλιώς, σε ένα ταξίδι αισθησιακό που συμπλέκει τον ήχο της παράδοσης με τα συνθεσάιζερ. «Είναι ένας άλλος κόσμος που εμπειρέχει τόση κρυμμένη ενέργεια, πανέμορφες μελωδίες, ποικιλία ρυθμών, λυρισμό, ηρωικές, αλλά και τραγικές φιγούρες», αναφέρουν η **Λένα Πλάτωνος** και ο συνεργάτης της **Stergios T** για τους σκοπούς που τους ενέπνευσαν αυτή τη νέα προσέγγιση.

Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, 1 & 2 Μαρτίου στις 20:30



© ΛΕΝΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ & STERGIOS T. © ΠΑΝΟΣ ΚΕΦΑΛΟΣ FOR ONASSIS STEGI



## 2 Από το Πολυτεχνείο στη Φρυνίχου

Πενήντα χρόνια από την εξέγερση που συνέβαλε καθοριστικά στην πτώση της Χούντας, η ομάδα **RMS MATAROIA** επιστρέφει σ' αυτό το ιστορικό ορόσημο. Η παράστασή τους «**TANK / Όλη νύχτα εδώ**» αποτελεί μια απόπειρα γραμμικής αφήγησης εκείνων των τεσσάρων ημερών, με όχημα τις μαρτυρίες πρωταγωνιστών των γεγονότων που κατέγραψε ο ιστορικός Ιάσωνας Χανδρινός και αρχειακό υλικό. Στόχος τους, όπως δηλώνουν, να «ξετυλίξουμε τον μίτο της αφήγησης στον λαβύρινθο της μνήμης, αντιμετωπίζοντας τον αδιάφορο ελληνικό εαυτό μας».

Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν, από 4 Μαρτίου



## 3 Μελίνα Μερκούρη: 30 χρόνια στην αιωνιότητα

Στις 6 Μαρτίου συμπληρώνονται τρεις δεκαετίες από την ημέρα που έφυγε από τη ζωή η **Μελίνα Μερκούρη**, η καλλιτέχνη και πολιτικός που άφησε ανεξίτηλο το αποτύπωμά της στην διεθνή πολιτιστική σκηνή. Για τη διαδρομή της συζητούν ο **Σπύρος Αρχιμανδρίτης**, συγγραφέας του βιβλίου «**Μελίνα. Μία σταρ στην Αμερική**», και ο κριτικός κινηματογράφου **Γιάννης Ζουμπουλάκης**. Θα παρουσιαστούν, επίσης, ανέκδοτα οπτικοακουστικά ντοκουμέντα και μαρτυρίες, τόσο με την ίδια όσο και προσωπικότητων που τη γνώρισαν.

Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος, 6 Μαρτίου στις 19:00



## 4 Στο ΚΙΝΟ Athens με ελεύθερη είσοδο

Ογδόντα ταινίες από διαφορετικές γωνιές του κόσμου, εργαστήρια, masterclasses και DJ sets, φέρνει το **2ο Φεστιβάλ Ανεξάρτητου Κινηματογράφου** της Αθήνας. Η αυλαία ανεβαίνει στην Τεχνόπολη με το «**Euroρα**» της **Sudabeh Mortezaei** (παρουσία της σκηνοθέτιδας), ενώ στο Γαλλικό Ινστιτούτο περιμένουμε την **Κλερ Σιμόν** με το ντοκιμαντέρ της «**Το σώμα μας**». Ο κεντρικός κορμός του διαγωνιστικού τμήματος θα τρέξει στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, όπου θα προβληθούν και οι υποψήφιες ταινίες για το Βραβείο Κοινού LUX 2024, ενώ στο Σεράφειο εγκαινιάζεται φέτος τμήμα για παιδιά και εφήβους.

Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Τεχνόπολη, Σεράφειο, Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος στις 1-10 Μαρτίου

## 5 Ένα ακόμα βράδυ με τους Jolly Roger

Δεν πρόλαβες να κλείσεις εισιτήριο για τις 3 Μαρτίου; Το αθηναϊκό ραπ συγκρότημα πρόσθεσε μια ακόμα συναυλία, αυτό το Σαββατόβραδο, για να γιορτάσει τα δέκα χρόνια από τότε που κυκλοφόρησαν το «**Κενό**», έναν δίσκο στον οποίο για πρώτη φορά στην Ελλάδα το spoken word και η slam ποίηση συναντήθηκαν με το hip hop. Στη σκηνή δίνουν το παρών η **Λίνα Φούντογλου**, όπως κι ο **simphoNik** από την ομάδα του the Reunion.

Αρχιτεκτονική Club Live Stage, 2 Μαρτίου στις 21:00

## 6 Η Συραγώ Τσιάρα στις «Καταθέσεις πολιτισμού»

Γιατί είναι επιφυλακτικό το ευρύ κοινό απέναντι στην τέχνη και στα μουσεία; Τι φέρνουν οι γυναίκες στην τέχνη αλλά και όταν βρίσκονται σε θέσεις ευθύνης; Τι να περιμένουμε στην ΕΠΜΑΣ υπό την ηγεσία της; Μιλάμε την ίδια γλώσσα με την Τέχνη; Η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης ανοίγει τον νέο κύκλο εκδηλώσεων του Κέντρου Πολιτισμού, Έρευνας και Τεκμηρίωσης της Τράπεζας της Ελλάδος, συνομιλώντας με τη δημοσιογράφο **Μαίρη Αδαμοπούλου**.

Τράπεζα της Ελλάδος, Αίθουσα Γενικών Συνελεύσεων, 6 Μαρτίου στις 18:30



## 7 Οι Tuber και η... χαρούμενη επιστήμη

Μετά τη Θεσσαλονίκη και πριν την Πάτρα και τα Γιάννενα, οι instrumental rockers από τις Σέρρες κατηφορίζουν και στην Αθήνα. Με το καλημέρα της άνοιξης, παρουσιάζουν ζωντανά το νέο τους άλμπουμ με τίτλο «*Joyful Science*», με ήχο που συνδυάζει τις ροκ φόρμες με τα ηλεκτρονικά στοιχεία. Δεν θα παραλείψουν, βέβαια, να χαρίσουν στο κοινό τους και επιλεγμένα κομμάτια από προηγούμενες δισκογραφικές δουλειές τους (το «*Out of the Blue*» του 2017 και το «*Desert Overcrowded*» του 2013 που επανακυκλοφορεί σε δίσκο βινυλίου).

Gagarin 205, 1 Μαρτίου στις 20:30



## 8 Κολλοντάι στη σκηνή

Οι ρηξικέλευθες ιδέες της Αλεξάνδρας Κολλοντάι για τη γυναικεία χειραφέτηση τροφοδοτούν δύο παραστάσεις αυτή την εβδομάδα. Από τις 3/3 η **Ιωάννα Μπιλιρή** δημιουργεί και ερμηνεύει στο Λόφος art project «*Το "καταραμένο" ζήτημα*», μια περφόρμανς ορμώμενη από την μπρεκτική φόρμα και το θέατρο ντοκουμέντο. Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, στις 1 και 8/3 ο **Θιασός Αντάμα** επιστρέφει στον Μικρό Κεραμεικό με τον «*Αστεροειδή 2467K*», μια παράσταση για τις σχέσεις των δύο φύλων, βασισμένη στο μυθιστόρημα «*Βασίλισσα Μαλίγκινα*».

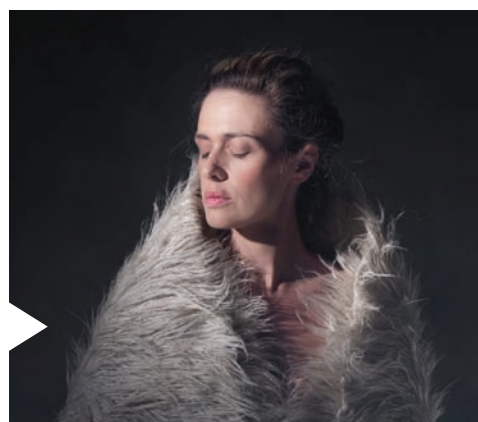


## ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

### 9 Ερμηνεύοντας στα «Μαγικά βουνά»

Έφερε το θέατρο σε περιοχές που ήταν γνωστό μόνο ως λέξη και μάλιστα φορτισμένη υποτιμητικά. Τώρα, οι Elephas tiliensis (Δημήτρης Αγαρτζίδης και Δέσποινα Αναστάσογλου) παρουσιάζουν για πρώτη φορά στη σύγχρονη σκηνή το Θέατρο του βουνού και το έργο του Γιώργου Κοτζιούλα, ο οποίος ίδρυσε στην Ήπειρο τη Λαϊκή Σκηνή. Μια παράσταση για την ιστορία του αντάρτικου θεάτρου κατά την περίοδο της Εθνικής Αντίστασης, που συνδυάζει το θέατρο της τεκμηρίωσης με τη μυθοπλασία, τα παραδοσιακά πειρώτικα και τα τραγούδια της εποχής με το λαϊκό θέατρο.

Θέατρο του Νέου Κόσμου, από 1 Μαρτίου



©ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

«The artist's eye»



## 10 Τα «Αστικά σημεία» του Γιώργου Κρανίου

Τσιμεντένιες ταρατσές με κεραίες τηλεόρασης, αλλά και εμπορικές ταμπέλες, μοναχικά κτίσματα, θλιμμένοι στύλοι της ΔΕΗ. Με τα πινέλα του, ο ζωγράφος απομονώνει στον καμβά, σχεδόν φωτογραφικά, όψεις από κτίρια και πυλώνες με φόντο τον αττικό ουρανό προτείνοντας, όπως σημειώνει η επιμελήτρια της έκθεσης **Ελισάβετ Πλέσσα**, «*διακριτικά στο βλέμμα μας μια ποιητική μεταμόρφωση των αστικών αυτών σημείων*». Όψεις από αυτή την αναζήτηση παρουσιάζει σε περίπου 20 ελαιογραφίες.

Αίθουσα Τέχνης Αθηνών, 29 Φεβρουαρίου-30 Μαρτίου (εγκαίνια στις 19:00)



## 11 Η τέχνη της Anna Lea Hucht

Το οικείο και το ασυνήθιστο συνδυάζονται με έναν ιδιότυπο τρόπο στη ζωγραφική και τα γλυπτά της 44χρονης Γερμανίδας εικαστικού που παρουσιάζει δουλειά της στην Πλάκα. Προσεγμένα εσωτερικά χώρων, νεκρές φύσεις και φιγούρες πρωταγωνιστούν στα σχέδιά της, σε συνθέσεις στις οποίες τα όρια μεταξύ πραγματικού και φανταστικού διαρρηγνύονται. Παρόμοιες αφηγήσεις απασχολούν και τα άμορφα κεραμικά αγγεία της που συχνά μας κοιτούν... κατάματα.

ARCH, από 6 Μαρτίου

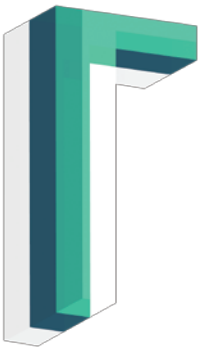
## 12 «Το βεραμάν φόρεμα» της Άννας Βαγενά

Πώς μπορεί να νιώθει μια μάνα όταν τη βάζουν σε οίκο ευγηρίας, αλλά και τι μπορεί να συμβαίνει στην ψυχή των παιδιών της όταν καταφεύγουν σε μια τέτοια λύση; Το πρώτο διήγημα της γνωστής ηθοποιού, που θα εκδοθεί σύντομα, ανεβαίνει ως θεατρικός μονόλογος με την ίδια να ξετυλίγει μια τρυφερή ερωτική ιστορία, με χιούμορ και συγκίνηση, για έναν έρωτα που ήρθε αργά.

Θέατρο «Μεταξουργείο» από 2 Μαρτίου



© ΠΟΡΦΟΣ ΣΚΙΤΖΑΚΟΣ



## ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια  
NENEΛΑ  
ΓΕΩΡΓΕΛΕ



# Λαϊκές ταβέρνες, το σκονάκι του Δημήτρη Φύσσα Οι άνθρωποι φεύγουν μα η αγάπη μένει

Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τον έτρωγα και τον κυνήγαγα στους διαδρόμους και τα γραφεία της Athens Voice... «γράψε μου, ρε συ Δημήτρη, μια από αυτές τις ταβέρνες που σ' ακούω να μου λες και ξετρελαίνομαι. Εγώ έχω πήξει στα fine dining. Εσύ τα λες τόσο ωραία και διαφορετικά από εμάς τους "γευσιγνώστες"». Ο Δημήτρης κατίρι στις γυναίκες δύσκολα χάλαγε, αλλά να... του ερχόταν κομμάτι βαρύ να κάτσει να γράψει μια ταβέρνα επειδή είχε ωραία παιδάκια/μπριζολάκια/μπιφτεκάκια, πόσο μάλλον να κάνει κριτική για το αν τους πέτυχε η τυροκαφτερή. Αυτός στην ταβέρνα πήγαινε και ο μεζές της ήταν το τελευταίο που τον ενδιέφερε. Αυτόν τον τράβαγε η ατμόσφαιρα, οι άνθρωποι, οι μουσικάντηδες, οι ιστορίες – όσο πιο υπογείο και «χρέπι» ήταν το ταβερνάκι τόσο περισσότερο το γούσταρε. Προχτές, ο Δημήτρης εντελώς ξαφνικά μας χαιρέτισε, έφυγε για πάντα πατώντας γερές ορθοπεταλιές σε 'κείνο το αγαπημένο του ποδήλατο. Στο desktop μου έμεινε το «σκονάκι» που εδέσσε να μου στείλει ύστερα από το δικό μου πολύ στενό μαρκάρισμα. Και στο σκονάκι –σας το παραθέτω αυτούσιο– οι ταβέρνες υπάρχουν (ελπίζω οι πιο πολλές), εσύ έφυγες, Δημήτρη μου. Οι κυβερνήσεις πέφτουνε, μα η αγάπη μένει, αλήθεια είναι.

1. «**Τζένη**», Μαλακιάς, Αγ. Ελευθέριος Αχαρνών. Ταβερνορακάδικο με ρεμπέτικα. Τρελά γλέντια.
2. «**Νέο Δίπορτο**», Σωκράτους και Θεάτρου, Βαρβάκειος Αγορά. Υπόγειο μαγέρικο, όξι βράδυ. Μαγαζί αρχετυπικό.
3. «**Λίτσα**», Δασκαλιό Κερατέας. Εντελώς παραθαλάσσια λαϊκή ψαροταβέρνα.
4. «**Βάσω**», Παλιοκούντουρα Αττικής. Λαϊκή χασαποταβέρνα με τζάκι.
5. «**Τα Ρουπάκια**», Καματερό. Ταβέρνα σε κοντέινερ.
6. «**Η γωνιά της Γιάννας**», Καλύβια Κουβαρά Αττικής. Ποιοτικά η καλύτερη χασαποταβέρνα, τεράστιες μερίδες, καλές τιμές.
7. «**Μεταξού**», Πυθοδώρου (ή Μητροδώρου;) Μεταξουργείο. Λαϊκή ταβέρνα με ρεμπέτικα. Εξαιρετική αυλή για το καλοκαίρι.
8. «**Σπύρος - Αντώνης**», Γαβριλίδου, Κυπριάδη, Άνω Πατήσια. Ταβέρνα με πολύ καλό φαγητό που τελευταία έβαλε και μουσική.
9. «**Μουριές**», Κερασινίου, Ακαδημία Πλάτωνος. Καφενείο που εξελίχτηκε με επιτυχία σε λαϊκό μεζεδοπωλείο.

10. «**Χαμπλός**», Αλεξανδρείας, Κολωνός. Παμπάλαια ταβέρνα με κρασοβάρελα, πολύ χαμηλές τιμές και ρεμπέτικα.
11. «**Γιώτα**», Σερρών, Ακαδημία Πλάτωνος. «Στα εστιατόρια που τρων τα συνεργεία». Ό,τι λιγότερο δήθεν έχω δει ποτέ.
12. «**Κοτταρού**», Αγ. Σοφίας, Κολωνός. Δεν έχει πια κότες μέσα. Κλασική ημιυπόγεια ταβέρνα, με καλό φαΐ και ρεμπέτικα.
13. «**Μουριές**», Ερμωνάσσης, Ριζούπολη. Λαϊκό καφενείο που τείνει να γίνει μεζεδάδικο.
14. «**Κληματαριά**», οδός Θεάτρου. Ταβέρνα με φαγητά υψηλού επιπέδου, μεγάλη ποικιλία και μουσική με μικρόφωνα.
15. «**Παράδεισος**», Αττική. Προπολεμικό καφενείο που εξελίχτηκε σε μεζεδάδικο, με πολωνέζες σερβιτόρες. Ωραία θέα στην πλατεία.

Καλή μου φίλη,  
για όλα αυτά τα μαγαζιά έχω κατά καιρούς γράψει. Πληκτρολογώντας τ' όνομά μου και τ' όνομα του μαγαζιού, βρίσκεις ό,τι θέλεις. Για ό,τι άλλο τυχόν θέλεις, πάρε με.

ΚΡΙΤΙΚΗ  
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /  
ΠΡΟΣΩΠΑ /  
ΑΦΙΞΕΙΣ /  
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /  
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

# 10 ΣΤΕΚΙΑ ΓΙΑ ΣΩΣΤΗ ΚΡΕΑΤΟΦΑΓΙΑ

## MEAT LOVERS

Η Τσικνοπέμπτη είναι η αφορμή, αλλά οι καλοφάγαδες εκτιμούν το καλό κρέας όλες τις ημέρες του χρόνου. Σε ιδιαίτερες κοπές ή σε παραδοσιακό σουβλάκι, σε προτάσεις gourmet ή στην εκδοχή του street food, οι προτάσεις που ακολουθούν σίγουρα δεν θα σε αφήσουν ασυγκίνητο!

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ



## 42 BARSTRONOMY ATHENS

Αισθητική και γευστική τελειότητα



Στη Στοά Μπολάνη, στην καρδιά του κέντρου, μια ανάσα από το Σύνταγμα, βρίσκεται το 42 Barstronomy Athens, ένα διαχρονικό και εκλεπτυσμένο all day restaurant bar, αγαπημένο για τη φροντίδα που δίνει σε κάθε λεπτομέρεια. Το βραβευμένο για τα ποτά του 42 Barstronomy Athens διαθέτει μια αντίστοιχα πεντανόστιμη και άκρως προσεγμένη κουζίνα. Μέχρι πρότινος είχαμε στο μυαλό μας ότι στο μενού του πρωταγωνιστούσαν finger food προτάσεις που συνόδευαν ένα πολύ ιδιαίτερο ποτό - σαν τα best

seller mini double bacon cheeseburgers, αλλά και τα chicken thigh skewers. Το μενού του όμως εμπλουτίστηκε με ενδιαφέρουσες κρεατοφαγικές επιλογές, όπως ζουμερές και γευστικότερες κοπές διαφόρων λογιών. T-bone steak, bavette steak, sirloin steak, αλλά και steak τόνου για τους pescaterian της παρέας, είναι ορισμένα από τα κυρίως που ξεχωρίζουν. Φυσικά μπορείτε να τα συνοδεύσετε με creamed σπανάκι, mac n cheese με τρούφα, γλασαρισμένα καρότα με μυρωδικά και βούτυρο ή πατάτες τηγανιτές για όσους προτιμούν πιο παραδοσιακούς συνδυασμούς. Αν πάλι θέλετε ο πρωταγωνιστής της βραδιάς να είναι ένα ποτήρι κρασί από την ενημερωμένη λίστα ή ένα κοκτέιλ από τις παραλλαγές κλασικών συνταγών τους, μπορείτε να το συνδυάσετε με ένα από τα λαχταριστά ορεκτικά τους. Εμείς δοκιμάσαμε το ονειρεμένο carpaccio από black Angus με παρμεζάνα, άγρια ρόκα και μπαλσάμικο, μαζί με το ανάλαφρο και κομψό signature cocktail τους, ονόματι «Italian Job», με martini bitter, πορτοκάλι, μανταρίνι και bubbles, που όπως και κάθε άλλη επιλογή είχαν υψηλό αισθητικό αλλά και γευστικό αποτέλεσμα.



### INFO

Κολοκοτρώνη 3  
Σύνταγμα  
2130052153  
42barstronomy.gr  
42barstronomy.athens  
42\_bar.athens

# ΩΡΙΜΑΣΙΣ

Premium κοπές εκλεκτών κρεάτων από την Ελλάδα και τις καλύτερες φάρμες του εξωτερικού



**Ο Τάσος Χατζηλιάδης** μεγάλωσε μέσα στο κρεοπωλείο του πατέρα του, Μάκη, μαθαίνοντας από κοντά και από πρώτο χέρι τη φροντίδα του κρέατος. Στη συνέχεια, σπούδασε, ταξίδεψε στην Ελλάδα και το εξωτερικό και σήμερα η εταιρεία του προμηθεύει κάποια από τα πιο εμβληματικά εστιατόρια, κρεοπωλεία και καταστήματα deli σε όλη την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό.

Η Ωρίμασις, η οποία βρίσκεται πλέον στον έβδομο χρόνο της λειτουργίας της, προσφέρει μια μεγάλη γκάμα premium

κοπών από επιλεγμένες μοσχίδες από μικρές ελληνικές φάρμες, παρασκευάζει τα δικά της αλλαντικά χωρίς συντηρητικά και εισάγει premium κοπές από τις πιο φημισμένες φάρμες του κόσμου.

Οι άνθρωποι εδώ είναι πραγματικοί επιστήμονες στον τομέα τους, γι' αυτό άλλωστε και τους προτιμούν οι καλύτεροι του είδους. Έτσι, προχωρούν στην ξηρή ωρίμανση του κρέατος, δηλαδή στην αποθήκευσή του σε ελεγχόμενη θερμοκρασία και υγρασία για διάστημα από μία έως και περισσότερες από 10 εβδομάδες. Το αποτέλεσμα είναι το κρέας να γίνει πιο τρυφερό, γεμάτο με βαθιά αρώματα, αποκτώντας μια πιο βαθιά και έντονη, περισσότερο συμπυκνωμένη και ισορροπημένη γεύση.

Μάλιστα, όλα αυτά τα σπουδαία μπορούμε να τα προμηθευτείτε και στη λιανική, από το απόλυτα ενημερωμένο και εύχρηστο e-shop της Ωρίμασις, η οποία ετοιμάζει σε μερίδες και συσκευάζει όλες τις κοπές, αποστέλλοντας τις σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

**Extra tip:** Όλα τα προϊόντα Ωρίμασις είναι πιστοποιημένα με τα ανώτερα πρότυπα υγιεινής και ασφάλειας τροφίμων.



## INFO

25ης Μαρτίου 23,  
Παλιά Φώκεια,  
2291038258

[www.orimasis.com](http://www.orimasis.com)

[f Orimasis](https://www.facebook.com/orimasis)

[@ orimasis\\_dry\\_aged](https://www.instagram.com/orimasis_dry_aged)

# GRILL SQUARE

Κρεατοφαγία υψηλής ποιότητας στην Αγία Παρασκευή



**Χαλαρή και ζεστή** ατμόσφαιρα, ποιοτικό φαγητό σε χορταστικές μερίδες, φιλόξενοι άνθρωποι και value for money τιμές. Τι άλλο να ζητήσει κανείς από την έξοδό για φαγητό; Και τι φαγητό. Η κρεατοφαγία στα καλύτερά της σε έναν χώρο, μάλιστα, γεμάτο από αναφορές στην τέχνη και τον πολιτισμό!

Οι άνθρωποι του Grill Square παίρνουν τα πράγματα από την αρχή, η οποία δεν είναι άλλη από τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούν. Έτσι, τα πάντα είναι προσεκτικά διαλεγμένα από μικρούς παραγωγούς της χώρας μας – ενδεικτικά, θα βρεις εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο Καλαμάτας και τυριά από την Κεφαλονιά.

Μην παραλείψεις να ξεκινήσεις με μια φωλιά πατάτας με αυγά, να δοκιμάσεις το χειροποίητο μπιφτέκι από βουβαλίσιο κιμά Σερρών, που ζυμώνεται με εκλεκτά μυρωδικά και βότανα, καθώς και το χοιρινό κότσι το οποίο σιγομαγειρεύεται για 6 ώρες δημιουργώντας μία τραγανή κρούστα. Θα ανακαλύψεις επίσης και εξαιρετικά αρνίσια παϊδάκια και προβατίνα φιλέτο από τη Γραβιά. Το Grill Square φημίζεται ακόμα για τις εκλεκτές κοπές του όπως είναι το T-bone, η Tomahawk, το Rib-eye και το Διάφραγμα. Κράτησε όμως χώρο και για τις πεντανόστιμες πίτες Σκοπέλου που παρασκευάζονται από τοπικό εργαστήριο και είναι χειροποίητες και γεμιστές μόνο με αγνά υλικά.

Θα συνοδεύσεις το υπέροχο γεύμα σου με κρασιά που θα επιλέξεις από μία ιδιαίτερα προσεγμένη λίστα ή με αποστάγματα εξαιρετικής ποιότητας, όπως είναι το φημισμένο τσίπουρο Κατσαρού από τον Τύρναβο και η αυθεντική ρακή από την Κρήτη, ενώ και οι μπύρες είναι επίσης ξεχωριστές επιλογές από εγχώριες μικροζυθοποιίες. Άντε και καλή όρεξη!

**Extra tip:** Κλείσε από τώρα τραπέζι για την Τσικνοπέμπτη!



## INFO

Ευεργέτου Γιαβόση 3  
Αγία Παρασκευή  
2106000919

[f grillsquare](https://www.facebook.com/grillsquare)

**Ιδανικός προορισμός** για μια βόλτα σε συνδυασμό με τέλειο φαγητό, το εξοχικό κέντρο του Αγίου Μερκούριου, το οποίο μετρά 47 χρόνια λειτουργίας, εκ των οποίων τα τελευταία 15 βρίσκεται στην τωρινή του θέση στη Βαρυπόμπη.

**Ιδρυτής, το 1977**, ο Δημήτρης Καλομνίδης, παππούς του τωρινού συνονόματου ιδιοκτήτη, Δημήτρη Καλομνίδη, με τη διαδοχή από γενιά σε γενιά, το μεράκι και την αγάπη για την παράδοση και την ποιότητα να αποτελούν κάποιους από τους λόγους που ο Άγιος Μερκούριος συνεχίζει να γράφει ιστορία στο καλό φαγητό!

**Το σύνολο του μενού** του εστιατορίου είναι γεμάτο από πεντανόστιμα πιάτα φτιαγμένα πάντα με άριστης ποιότητας πρώτες ύλες, αλλά αν δεν ξέρεις τι να πρωτοδοκιμάσεις, να σου «συστήσουμε» τους πρωταγωνιστές: must πιάτα του Αγίου Μερκούριου είναι τα αρνίσια παιδάκια γάλακτος, οι μοσχαρίσιες σπαλομπριζόλες, ribeye, Tomahawk, αλλά και η πιο πρόσφατη ζουμερή προσθήκη στο μενού, το μοσχαρίσιο διάφραγμα! Φυσικά, όλα ψήνονται παραδοσιακά στα κάρβουνα!

**Από τα ορεκτικά**, δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε τη νοστιμιά από το χειροποίητο τυροπιτάρι που αποτελεί ένα από τα best seller του μαγαζιού, όπως επίσης και το πεντανόστιμο κριθαρότο μοσχάρι με μανιτάρια.

**Εάν είστε λάτρης των αλοιφών**, τότε ζητήστε τζατζίκι ή τυροκαυτερή που παρασκευάζονται καθημερινά!

**Να το επισκεφθείτε**, θα εντυπωσιαστείτε από τη ζεστή και φιλόξενη αύρα του χώρου, αλλά και από την υπέροχη θέα με πιάτο την Αθήνα που σίγουρα θα σας κερδίσει!

Τρίτη-Παρασκευή 13:00-12:00, Σάββατο 12:30-12:00, Κυριακή 12:30-20:00, Δευτέρα κλειστά (πλην αργιών).



# ΑΓΙΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ

Το εξοχικό κέντρο της Βαρυπόμπης με το τέλειο φαγητό!



## INFO

Α΄ Φυλάκιο  
Πυροσβεστικής  
Άγιος Μερκούριος  
Βαρυπόμπη  
2108169617  
[www.agiosmerkourios.gr](http://www.agiosmerkourios.gr)  
 Εξοχικό Κέντρο  
«Άγιος Μερκούριος»  
 [agiosmerkourios](https://www.instagram.com/agiosmerkourios)



## ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ ΡΟΥΠΑΣ

Εκλεκτά ελληνικά  
κρέατα

**Παραδοσιακό κρεοπωλείο** με ιστορία από το 1978, που ξέρεις ότι αυτό που θα πάρεις για το τραπέζι σου θα είναι πάντα ποιοτικό. Η δεύτερη γενιά, ο Ανδρέας και ο Χρήστος, αφού πήραν τη σκυτάλη ήδη από το 2002 από τον Παναγιώτη Ρούπα, φροντίζουν να μας προσφέρουν πάντα εκλεκτά ελληνικά κρέατα από επιλεγμένους παραγωγούς. Και καθώς η Τσικνοπέμψη είναι κοντά, σπεύστε για φοβερές χοιρινές μπιριζόλες, πανσέτες, παιδάκια και ό,τι άλλο ταιριάζει στην ημέρα και την όρεξή σας και ρωτήστε τους για τα εξαιρετικά παρασκευάσματα, τις έτοιμες λύσεις για ψήσιμο, από μαριναρισμένο χοιρινό γύρο, κοντοσούβλι, κερπάπ, μπιφτέκια και άλλα πολλά! Όλα αυτά μπορούν να έρθουν στην πόρτα σας με online αλλά και τηλεφωνικές παραγγελίες!

### INFO

Διγενή Ακρίτα 4 & Φλέμινγκ  
Αργυρούπολη, 2109940361  
www.e-roupas.gr/  
Agorakreatonroupas



## 10 MEAT HOUSE

Εκλεκτά κρέατα  
και deli προϊόντα  
στη Βάρη

**Η ποιότητα** έχει γεύση ασυναγώνιστη και στο Δέκα στη Βάρη τα προϊόντα τους παίρνουν δέκα με τόνο! Με εμπειρία 40 χρόνων, συνέπεια και σεβασμό στις ανάγκες των πελατών τους, οι άνθρωποι εκεί προσφέρουν εξαιρετικά νωπά κρέατα από μικρές φάρμες, κρεατοπαρασκευασματα από το εργαστήριο τους και επιλεγμένα ελληνικά προϊόντα από το 2009. Θα βρεις εξαιρετικές κοπές όπως rib eye tomahok, Tenderloin και Flank Steak, αλλά και δημιουργίες έτοιμες για ψήσιμο, όπως μπιφτέκια με αγνά υλικά. Ακόμα θα επιλέξεις από τα εκλεκτά τυριά και είδη μαναβικής που φέρνουν, αλλά και από μία μεγάλη γκάμα βιολογικών προϊόντων από μικρούς παραγωγούς. Θα βρεις όμως και επιλογές για το νηστίσιμο και σαρακοστιανό μενού.

### INFO

Λεωφ. Αναγυρόντος 22,  
Βάρη, 2109654610  
www.dekafoods.gr  
10MeatHouse  
10meathouse\_official

## MEAT THE GREEK

Φοβερό χειροποίητο τυλιχτό!



**Ένα μπαμπάτσικο** τυλιχτό με χειροποίητο, δροσερό, μπόλικο τζατζίκι (με γιαούρτι από την Κρήτη, παρακαλώ) και φρεσκοκομμένες τηγανητές πατάτες του ονείρου μόλις καταφθάνει στο τραπέζι μας. Κάθε φορά που το γεύομαι μου θυμίζει γιατί λατρεύω τόσο τον βασιλιά του ελληνικού street food! Στο διπλανό τραπέζι ρίχνω μια κλεφτή ματιά στα πιτόγυρα με φρέσκο και εξίσου χειροποίητο γύρο – που ετοιμάζεται την ίδια μέρα και ξεχειλίζει από την τραγανή πιτούλα που μόλις έχει ξεροψηθεί. Μοσοβολούν

επίσης! Στον ανανεωμένο, ζεστό και φιλικό χώρο του Meat the Greek θα βρεις το πιο περιποιημένο τυλιχτό του κέντρου, που θυμίζει σουβλάκι από τα παλιά, αλλά και διαλεκτά κρέατα ψημένα με μεράκι, όλα με φρέσκες και υψηλής ποιότητας πρώτες ύλες.

Αξίζει να δοκιμάσεις τόσο κλασικές όσο και ιδιαίτερες γεύσεις. Από ορεκτικά η φέτα Ρούμελης σε τραγανό φύλλο με μέλι και καβουρδισμένο σουσάμι είναι πεντανόστιμη, ενώ το μαστέλο χίου στη σχάρα με χειροποίητη μαρμελάδα, μούρλια.

Να απολαύσεις χωριάτικη σαλάτα με φέτα Ρούμελης, ελιές παραγωγής τους, ανθό κάπαρης και έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, αλλά και την αντιοξειδωτική πράσινη με iceberg, baby σπανάκι, πολύχρωμες πιπεριές, καβουρδισμένο πλιόσπορο, τριμμένο καρότο και σος με φρέσκο τζιτζερ και μέλι! Ξακουστά και αγαπημένα είναι τα μαμαδίστικα μπιφτέκια και οι σπιτικοί ρεβυθοκεφτέδες, ενώ υπάρχουν φυσικά vegan και vegetarian επιλογές για κάθε επιθυμία.



### INFO

Φωκίωνος 4, Αθήνα  
2103222832  
www.meatthegreek.gr  
Meat the greek  
Meat the greek



**Μπροστά σου**, καυτό, ένα εκλεκτό brisket. Κόβεις ένα κομμάτι και το βάζεις στο στόμα. Αμέσως κλείνεις τα μάτια και αναρωτιέσαι; Πώς γίνεται να είναι τόσο μαλακό, τόσο μελωμένο, τόσο πολύ πιο νόστιμο σε σχέση με ό,τι έχεις δοκιμάσει μέχρι τώρα; Γίνεται, γιατί ακριβώς αυτός είναι ο ρόλος του καπνιστηρίου που θα συναντήσεις στο Street Food Park: να ψηφνει κρέατα έτσι όπως δεν τα έχεις δοκιμάσει ποτέ.

**Το Street Food Park άνοιξε** πριν περίπου έναν μήνα σε έναν χώρο 570 τετραγωνικών μέτρων στη Γλυφάδα με σκοπό να προσφέρει λαχταριστό street food σχεδόν σε κάθε δυνατή εκδοχή. Στα συνολικά τέσσερα κοντέινερ που αποτελούν την «καρδιά» αυτού του λούνα παρκ της γεύσης, και που όλα είναι κατασκευασμένα από ανακυκλώσιμα και επαναχρησιμοποιούμενα υλικά, θα συναντήσεις ό,τι λαχταράς. Ας πούμε, στο κοντέινερ που ακούει στο όνομα Connex Coffee θα βρεις άψογο καφέ, ροφήματα, φρέσκους χυμούς, smoothies, αλλά και μερικές τέλειες προτάσεις για πρωινό και brunch. Στο κοντέινερ Dough on the go θα ανακαλύψεις λουκουλλειες μακαρονάδες και χειροποίητες πίτσες, ενώ στο Fritas Jack θα δοκιμάσεις street food λικουδιές από τον αμερικάνικο νότο, την Ευρώπη και την Καραϊβική.

**Η ναυαρχίδα**, όμως, του Street Food Park είναι το Slow BBQ Smokehouse. Σε αυτό το κοντέινερ συμβαίνει η αληθινή μαγεία, και για να μπορείς να την παρακολουθήσεις κι εσύ η μία του πλευρά έχει αντικατασταθεί από γυάλινη τζαμαρία. Εδώ ακριβώς έχει στηθεί το τεράστιο καπνιστήριο κρεάτων που έχει τη δυνατότητα να καπνίζει ταυτόχρονα περισσότερα από 300 κιλά κρέας. Και τι κρέας! Μιλάμε για μοσχάρι black Angus, χοιρινό και πουλερικά, όλα από τις καλύτερες εταιρείες κρεάτων στον κόσμο. Αφού το εκλεκτό κομμάτι κρέατος μπει στο καπνιστήριο θα παραμείνει εκεί για 18 ώρες για να σιγοψηθεί μέχρι να γίνει –πραγματικά– λουκούμι! Αυτό ακριβώς σημαίνει αυθεντικό BBQ.

**Χάρη σε αυτή την τεχνική**, θα δοκιμάσεις sandwich και burgers παραγεμισμένα με τρυφερό brisket, baby back ribs και beef soft ribs που λιώνουν στο στόμα, κοπανάκια κοτόπουλου περιχυμένα με BBQ sauce, αλλά και το αυθεντικό pulled pork. Το σάντουιτς ή το burger σου απογειώνουν τα χειροποίητα αλλαντικά (μπέικον, ζαμπόν και παστράμι) και λαχανικά που επίσης καπνίζονται εδώ. Έτσι, στο τέλος κρατάς στα χέρια σου το απόλυτα τέλειο street food, εκείνο που κανένας δεν μπορεί να του αντισταθεί...



# STREET FOOD PARK

Εδώ θα μάθεις τι σημαίνει αυθεντικά αμερικάνικο BBQ



## INFO

Λεωφόρος  
Βουλαγμένης 153  
Γλυφάδα  
2121212656  
streetfoodpark.gr  
f Street Food Park  
@ streetfoodparkgr



## ΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ

Το καλύτερο кемπάπ στα Βόρεια

Όταν λέμε χειροποίητο εννοούμε χειροποίητο και εδώ δεν θα φας τίποτα προκάτ. Όλα είναι φτιαγμένα με μεράκι στην έμπειρη από το 2010 κουζίνα του Μιχάλη και γι' αυτό και το кемπάπ του, σε μερίδα ή τυλιχτό, είναι από τα πιο φημισμένα της πόλης. Θα δοκιμάσεις ακόμα εξαιρετικό σις κοτόπουλο και μοσχάρι στη βέργα με σπιτικές μαρινάδες. Αν σε βγάλει ο δρόμος σου Τσιγκνοπέμπτη θα εθιστείς στα αρνίσια παϊδάκια που πέφτουν μερακλίδικα στη σχάρα και σε κάθε περίπτωση θα γίνει ο αγαπημένος προορισμός γεύσης στα βόρεια. Κάνουν delivery δικό τους αλλά και μέσα από τις γνωστές πλατφόρμες. Καθημερινά, εκτός από Κυριακή, 12 το μεσημέρι με 12 το βράδυ.

### INFO

Δρυάδων 9, Νέο Ηράκλειο  
2102855800

 Taxeiropoiitatoumixali



follow @tastevoice on  
*Instagram*

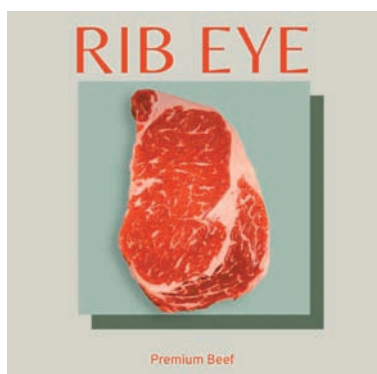


tag your pics with  
**#tastevoice**  
to be featured

Taste lovers, join us!

## LA BOUCHERIE

Η deli επιλογή για κρέας και όχι μόνο



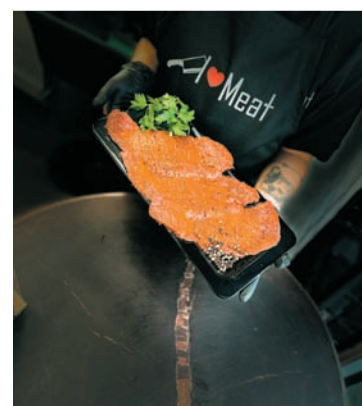
Είναι νέο, μόλις τριών μηνών, και φέρνει στη γειτονιά του Βύρωνα το διαφορετικό στην αγορά του καλού κρέατος. Εδώ θα βρεις ελληνικά αμνοερίφια και μοσχάρια άριστης ποιότητας, πουλερικά ελευθέρως βοσκή, αλλά και εκλεκτές κοπές Ουρουγουάης, Αργεντινής και Αμερικής. Ήδη έχει αποκτήσει το κοινό του γιατί η Θάλεια και ο Αλέξανδρος, τα παιδιά που βρίσκονται πίσω από αυτό το εγχείρημα, φροντίζουν για την απόλυτα προσωποποιημένη εξυπηρέτηση ώστε να έχεις στο τραπέζι σου νοστιμιές χωρίς να έχεις κοπιώσει. Θα βρεις καθημερινά ζυμωμένα μπιφτέκια από κιμά της αρεσκείας σου

για να φτιάξεις τα πιο νόστιμα homemade burgers, καλαμάκια και γύρους με σπιτικές μαρινάδες για εκείνη τη βραδιά BBQ που έταξες στους φίλους σου. Ακόμα, χειροποίητα λουκάνικα και φρεσκοπαναρισμένο κοτόπουλο φιλέτο ή κοτομπουκιές για τα παιδιά. Ότι κι αν προμηθευτείς είναι φτιαγμένο με μεράκι και αγνά υλικά για να μην έχεις αμφιβολία ούτε για το γευστικό ούτε για το θρεπτικό αποτέλεσμα.



Εκτός από τα κρέατα, στο La Boucherie θα βρεις και άλλα προϊόντα deli, όπως κρασί δικής τους ετικέτας για να συνοδεύσεις τα γεύματά σου, εκλεκτό σαλάμι Λευκάδας για να ανοίξει η όρεξη στο τραπέζι, παραδοσιακά ζυμαρικά Διακοπού για τις δημιουργίες σου, αλλά και vegan ζυμαρικά για να είναι όλοι χαρούμενοι όταν θα κάνεις επιτέλους εκείνο το μεγάλο τραπέζι στο σπίτι για φαγητό.

Στο La Boucherie, επειδή η εξυπηρέτηση είναι μεγάλο κεφάλαιο, κάνουν delivery είτε μέσω τηλεφώνου είτε μέσα από τις γνωστές πλατφόρμες.

**Extra tip:** Αυτή την Τσιγκνοπέμπτη πέραν μια βόλτα από εκεί γιατί ετοιμάζουν τσιγκνο-έκπληξη στη γειτονιά, μούρλια!



### INFO

Γεωργίου  
Παπανδρέου 32  
Βύρωνα, 2107663575  
 La Boucherie  
 la\_boucherie

## Αγαπάμε το Παγκράτι γιατί

- Είναι σε κομβικό σημείο και συνδυάζει όλες τις χαρές του κέντρου διατηρώντας ταυτόχρονα την ηρεμία της παλιάς αθηναϊκής γειτονιάς. Πολύ βολικό για να έρθεις μέχρι εδώ αλλά και να πας προς τα βόρεια, τα νότια, με τα πόδια στο Σύνταγμα, την Ακρόπολη, το Κολωνάκι, την Ομόνοια.
- Από τη **Βαρνάβα**, την **Πλαστήρα**, τη **Μεσολογίου**, τον **Προφήτη Ηλία**, μέχρι την **Προσκόπων** και τη μικρή «άσημη» **Ρογκάκου** στη συμβολή της Αρχελάου με την Αρριανού, είναι η γέφυρα με τα παιδιά τους/σκυλιά τους, το βράδυ κόσμος που κάθεται στα καφέ, μπαράκια, παγκάκια.
- Διαθέτει κάποια από τα πιο ισχυρά τοπία της Αθήνας. Το **Μουσείο Γουλιανδρή**, την **Εθνική Πινακοθήκη**, το **Εθνικό Ωδείο**, το αρχαιοπρεπές **Καλλιμάρμαρο** που μόλις το βλέπεις ξέρεις πως «έφτασες».
- Είναι ο παράδεισος όλων των foodies! Φημισμένο για τις παλιές αθηναϊκές του ταβέρνες, τα μισελενάτα εστιατόρια, τα βιολογικά, τα βίγκαν, τα κοκτέιλ, τις πίτσες, τα νεγκρόνι και τα deli, τα κρητικά, τις μοντέρνες πατισερί και τους νέας γενιάς φούρνους.
- Είναι η πηγή της προσιτής μόδας στις ατέλειωτες μικρομπουτίες της Φρύνης και της Χρεμωνίδου, υπάρχουν και τα καινούργια new age ατελιέ για να χαζέψεις πρωτοποριακή μόδα, αλλά και πληθώρα μωδιστρών σε κάθε δεύτερη γωνία για «καλλιτεχνικές» μεταποιήσεις ρούχων.
- Διαθέτει μεγάλη ποικιλία από παλιακά μαγαζάκια με αντικείμενα, πολυέλαιους, είδη για το σπίτι, αλλά και μάστορες που λύνουν κάθε μερμετί του σπιτικού σου, όπως πλακατζήδες και υδραυλικούς, πλεκτρολόγους και ταπετσήρες.
- Εδώ κατοίκησαν και κατοικούν πολλά γνωστά ονόματα των τεχνών και των γραμμάτων όπως ο **Σεφέρης**, ο **Βάρναλης**, ο **Μόραλης**, ο **Νικηφόρος Βρεττάκος**, ο **Μίνως Βολανάκης**, αλλά και ο **Μάνος Χατζηδάκης**, ο **Τίτος Πατρίκιος**, η **Άννα Συνοδινού**, η **Ζωή Λάσκαρη**, ο **Ντέμης Ρούσος**.
- Παντού υπάρχει λίγο ή πολύ πράσινο για να ανοίγει η ψυχή και το μάτι σου. Από το **Άλσος Παγκρατίου**, στο **παρκάκι της Ναιάδων**, σε αυτό του Ιδρύματος Ερευνών, στο **πάρκο τσέπης** που δημιουργήθηκε πριν λίγα χρόνια στην Ελλανίκου και Πολέμωνος, αλλά και στο πρώτο **ιαπωνικό πάρκο** της Αθήνας στη Νηριδών.
- Αν αγαπάς την αρχιτεκτονική μπορείς περπατώντας να χαζεύεις κτίρια και πολυκατοικίες που καταγράφουν την πορεία της πόλης: τα μικρά διώροφα με τις στριφογυριστές σκάλες που οδηγούν σε ταρατσάκια, τα δείγματα του μεσοπολέμου, τα κτίρια του μοντερνισμού, τις σύγχρονες πολυκατοικίες που υπογράφουν γνωστοί Έλληνες αρχιτέκτονες.
- Το Παγκράτι είναι παλιό και νοσταλγικό και με έναν εντελώς δικό του τρόπο σύγχρονο, τρέντι, cool και μαζί κοσμοπολίτικο. Γι' αυτό στους δρόμους και στα στέκια του συχνάζει κόσμος που έρχεται μέχρι εδώ από κάθε άκρη της Αθήνας.

# ΠΑΓΚΡΑΤΙ

όλη η Αθήνα σε μια γειτονιά





## HEARTH ATHENS

Μια μικρή όαση  
στιλ στην καρδιά  
του Παγκρατίου

**To Hearth Athens** είναι το πιο boho style κονσεπτικό μαγαζί του Παγκρατίου που θα λατρέψεις. Εκεί οι δύο αδερφές, η Στέφανη και η Πωλίνα, κουβαλώντας στις αποσκευές τους το στιλ και την αγάπη τους για την αισθητική που ανακάλυψαν στη Νέα Υόρκη, δημιούργησαν αυτή τη μικρή αλλά θαυματούργη μπουτίκ όπου θα βρεις υπέροχες δημιουργίες για το σπίτι ή για σένα. Από τα χειροποίητα κεραμικά, τις τσάντες και τις καλαίσθητες ανατολίτικες πασμίνας, μέχρι τα είδη περιποίησης για το σώμα και τα αρωματικά σαπουνία και κεριά, όλα είναι επιλεγμένα με σκοπό να βρεις ξεχωριστά, όμορφα δώρα για σένα και τους αγαπημένους σου.

### INFO

Αριστάρχου 4, Πλατεία  
Μεσολογγίου, Παγκράτι  
2107245657

📍 hearthatheens



## LITAE NATURAL COSMETICS

Προϊόντα περιποίησης  
με συνείδηση

**Στο Λιται** βρίσκεται ένας ολόκληρος κόσμος φυσικής ομορφιάς και είναι η τέλεια ιδέα για εταιρικά και όχι μόνο δώρα. Ανάμεσα στις συλλογές θα βρεις προϊόντα περιποίησης για τα μαλλιά, το πρόσωπο και το σώμα, αλλά και αρωματικά χώρου, φτιαγμένα από ελληνικές εταιρείες με φυσικές πρώτες ύλες. Πρόκειται για ένα brand με φιλοσοφία τον σεβασμό στη γυναικεία και ανδρική ομορφιά, αλλά και στο περιβάλλον. Όλη τους η γκάμα απέχει από τα κοινά προϊόντα του εμπορίου με τις δυσανάγνωστες ετικέτες περιεχομένων. Στην ιδιαίτερη κατηγορία εταιρικών δώρων που προσφέρουν, έχεις την ευκαιρία να επιλέξεις για τους συνεργάτες σου το κάτι διαφορετικό και σίγουρα να μοιράσεις χαμόγελα χαράς και ευγνωμοσύνης.

### INFO

Χρμωνίδου 43  
Παγκράτι, 2107515155  
www.litae.gr

📱 Litae Natural Products

📱 litae\_naturalproducts

## MY PASTA FLORA

Πάντα γλυκιά και πάντα νόστιμη  
εδώ και 10 χρόνια



**Η My Pasta Flora** στον Βύρωνα που μας ξυπνάει ότι πιο ρομαντικό μέσο μας, ήρθε στη ζωή μας το 2014 για να μας θυμίσει ότι ο χρόνος κυλάει υπέροχα όταν η αισθητική, οι γεύσεις και η ευγένεια των ανθρώπων συναντιούνται στον ίδιο τόπο. Εδώ θα απολαύσεις κάποιες από τις πιο νόστιμες ομώνυμες χειροποίητες τάρτες της ζωής σου, με τέλειους συνδυασμούς γεύσεων και βουτυρένια τραγανή ζύμη.

Θα σου προτείνουμε όμως να μη μείνεις μό-

νο εκεί, δώσε ευκαιρία στο Canele, το τραγανό γαλατοπιτάκι με βανίλια Μαδαγασκάρης που θα σε κάνει να εθιστείς γλυκά.

Αλλά και ό,τι άλλο λαχταρίσεις από τη βιτρίνα μη διστάσεις να το δοκιμάσεις. Και επειδή η εμπειρία στη My Pasta Flora είναι all day έχουν φροντίσει και αν θέλεις κάτι αλμυρό.

Με εξαιρετικά πιάτα brunch ή με πιο ψαγμένες επιλογές για το «τσιμπημα», όπως πεντανόστιμες pinsas και εξίσου γευστικό burger για να συνοδεύσεις τα εξαιρετικά κρασιά της wine list.

Αλλωστε είναι πάνω από όλα γλυκιά, γι' αυτό και μέσα στον χώρο της θα βρεις ένα ιδιαίτερο shop in shop που θα σου κλέψει την καρδιά. Η My Pasta Flora δημιουργήθηκε με έμπνευση από τη γαλλική γαστρονομία για να σου προσφέρει συνοδευτικά γλυκά για τον καφέ τα οποία μπορείς να προμηθευτείς και για το σπίτι.

**Extra tip:** Κάνε follow στο Instagram για να πετύχεις τις εξαιρετικές βραδιές jazz!



### INFO

Φρυγίας 11 & Λυδίας  
Βύρωνα, 2130314568  
www.mypastaflora.gr  
📱 mypastaflorabar

Στην *Athens Voice* αγαπάμε τα νέα επιχειρήματα και αυτό θα σας ενθουσιάσει! Μιλήσαμε με τον **Νικόλα Ντότσια**, εμπνευστή και ιδιοκτήτη του HOUS στο Παγκράτι, ενός πολυχώρου που συνδυάζει την αισθητική των φυτών εσωτερικού χώρου με δραστηριότητες πολλαπλών επιπέδων, που ξεκίνησε τη λειτουργία του μόλις τον Οκτώβριο.

Η φιλοσοφία πίσω από το **HOUS**, όπως μας εξηγεί ο Νικόλας, είναι η δημιουργία ενός spot όπου, εκτός από την πώληση μοναδικής αισθητικής φυτών εσωτερικού χώρου, η φύση θα συναντά την τέχνη σε ένα περιβάλλον που ενισχύει τις δημιουργικές συνεργασίες. Εκεί, ανάμεσα στο πράσινο, δίνεται η ευκαιρία σε καλλιτέχνες και brands να αναπτύξουν διάλογο και να ανταλλάξουν ιδέες. Ο ίδιος ένιωσε την ανάγκη, μέσα από τη συνεχή επαφή του με τη φύση, να φέρει κάποια από τα οφέλη της στην πόλη. Κοντά στη φύση, μας λέει, οι άνθρωποι αποκτούν καλύτερη διάθεση και νιώθουν πιο παραγωγικοί. Και αυτό θέλει να προσφέρει μέσα από το HOUS. Να δημιουργήσει έναν «κοινόχρηστο» χώρο για τους δημιουργικούς αυτής της πόλης. Το όραμά του είναι να διοργανώνονται εκθέσεις, εκδηλώσεις, εργαστήρια, μουσικά γεγονότα και να αναπτύσσονται συνεργασίες. Παράλληλα, επιθυμία του είναι να αποτελέσει πλατφόρμα για την προώθηση της αειφορίας και της οικολογικής συνείδησης, αλλά και χώρο ενθάρρυνσης της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας.

Οι καλλιτέχνες και οι designers έχουν τη δυνατότητα να προβάλλουν το έργο τους και να έρχονται σε δημιουργική επικοινωνία με το κοινό τους. Στις επιχειρήσεις προσφέρεται η ευκαιρία να εκθέσουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους, ενώ οι ελεύθεροι επαγγελματίες θα αποκτήσουν ένα εμπνευστικό περιβάλλον εργασίας. Η αισθητική των φυτών και ο ιδιαίτερος σχεδιασμός του HOUS, μας αναλύει ο Νικόλας, δημιουργούν το κατάλληλο περιβάλλον για τον σκοπό αυτόν και απαραίτητη προϋπόθεση είναι όλα και όλοι να συμβαδίζουν με αυτό!

Το επόμενο διάστημα στο HOUS αναμένεται μια συνεργασία με το streetwear brand **OHET**, με νέα πρόταση σε φούτερ με ένα αρτιστικό κεντημένο σχέδιο που «μπλέκει» τα δύο brands μαζί. Σπόνσορας του event η νέα φανταστική ελληνική μπίρα **608 Brewing Co**. Ακόμα αναμένονται bazaar, tattoo events και πολλά άλλα ενδιαφέροντα. Για αυτό κάνε ένα follow στα social για να μαθαίνεις νέα.



## HOUS, ΤΟ ΝΕΟ GREEN ΣΤΕΚΙ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Ο Νικόλας Ντότσιας μας εξηγεί τη φιλοσοφία ενός χώρου που απευθύνεται σε όσους εκτιμούν τη φύση, την τέχνη και τη δημιουργικότητα



©ΒΙΒΗΚΟΔΙΝΑΚΗ

### INFO

Αινείου 2 και  
Εκφαντίδου  
Παγκράτι, 6980714083  
email: [hous.athens@gmail.com](mailto:hous.athens@gmail.com)  
[@hous\\_athens](https://www.instagram.com/hous_athens)



## MUSIQUE CAFÉ

Υψηλή γαστρονομία με αγνά υλικά από τη Νάξο στο Παγκράτι

Το all day στέκι το 2022 μπήκε στο Trip Advisor Traveler's Choice, και αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Εδώ η εμπειρία ξεκινάει στις 8 το πρωί με εξαιρετικό καφέ, γευστικό πρωινό και brunch, ενώ από τις 12 το μεσημέρι η κουζίνα, με επικεφαλής τον σεφ Δημήτρη Βλάχο, ετοιμάζει ένα μενού υψηλών προδιαγραφών. Αυτό που χαρακτηρίζει αυτόν τον ξεχωριστό γευστικό προορισμό είναι ότι όλα όσα συνθέτουν τις συνταγές –από το κρέας και τα τυριά μέχρι και τα είδη μανιταρικής– παράγονται ως επί το πλείστον στην ιδιόκτητη φάρμα στη Νάξο. Έμφαση στην εντοπιότητα δίνεται όμως και στις επιλογές του κρασιού με μια λίστα που αποτελείται από οινικά διαμάντια του ελληνικού αμπελώνα.

### INFO

Αρριανού 37, Παγκράτι  
2107238900  
f MusiqueCafeandmore  
@ musiquecafeathens



## ΠΑΡΟΤ ΒΑΡ

Το must μπαράκι της Τιμοθέου

**Μπαράκι με ιστορία** από το 2014 και αληθινή ενέργεια, που θα μπει και θα τη νιώσεις, θα αισθανθείς ότι βγήκες να περάσεις καλά και όχι απλά για να πιεις ένα ποτό. Με κόσμο που έρχεται απ' όλη την Αθήνα και φιλόξενους ανθρώπους, το ΠαΡοΤ Bar ανοίγει καθημερινά από τις 6 το απόγευμα και είναι ιδανικό για ένα ποτό ή ένα από τα ωραία, πειραγμένα κοκτέιλ για μετά τη δουλειά, αλλά και για πιο αργά το βράδυ.

Παρασκευές και Σάββατα, αλλά και άλλες μέρες μέσα στην εβδομάδα, quest djs διαλέγουν funky, hip hop, r&b, jazz και άλλες ωραίες μουσικές, με μια όμορφη χαλαρότητα να πλανιέται στην ατμόσφαιρα, και μπάρα που ξέρει τι θα πει value for money τιμές.

### INFO

Πεζόδρομος Τιμοθέου 7  
Παγκράτι, 2108211800  
6945685400  
f ΠαΡοΤ  
@ parrot\_bar\_pagrati

## SHAKE 'N BAKE

Το τσουρέκι στα καλύτερά του



Όπως οι Γάλλοι έχουν το κρουασάν για να πειραματίζονται, έτσι και στο Shake 'n Bake έχουν το παραδοσιακό τσουρέκι και μεγαλουργούν! Εκεί εφνήσαν το Tsourekone by Shake 'n Bake και αν ακόμα δεν το έχεις ανακαλύψει ήρθε αυτή η ώρα. Το εγχείρημα ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2023 στο Παγκράτι όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε η Βίκυ, η ιδιοκτήτρια, και σχεδόν έναν χρόνο μετά έχει κερδίσει τις καρδιές του κοινού. Με χειροποίητη ζύμη πολιτικού τσουρεκιού παρασκευάζεται καθημερινά στο εργαστήρι για να

το απολαύσεις σε λαχταριστές εκδοχές που θα λατρέψεις. Με γέμιση lemon pie, banoffee, cheese cake ή σαν cinnamon roll, αλλά ακόμα και σε νόστιμες αλμυρές εκδοχές, το Tsourekone by Shake 'n Bake ήρθε για να κατακτήσει τον κόσμο της γεύσης!

Εδώ θα γευτείς και άλλες χειροποίητες γλυκές δημιουργίες, αλλά και αλμυρές νοστιμιές με εκλεκτά υλικά όπως είναι τα σάντουιτς με προζυμένιο ψωμί, με τυριά και αλλαντικά από ντόπιους παραγωγούς. Σε αυτό το μίνιμαλ στέκι που το σκανδιναβικό στοιχείο μπλεντάρει τέλεια με το ελληνικό, θα πιεις και γλυκόπι στο καφέ SAMBA – ελληνικής εταιρείας και αυτός. Στο ψυγείο θα ανακαλύψεις εναλλακτικά αναψυκτικά bio χωρίς συντηρητικά και ζάχαρη.

Η εμπειρία στο Shake 'n Bake κρατάει τις καθημερινές από τις 07:30 μέχρι τις 17:00 και τα Σάββατα από τις 08:00 μέχρι τις 16:00. Για πριν τη δουλειά, για τη βόλτα μετά ή για το σπίτι και το γραφείο μέσω delivery από τις γνωστές εφαρμογές είναι η ώρα να το γνωρίσεις!



### INFO

Ερατοσθένους 11  
Παγκράτι  
2110011256  
@ shakenbake.ath

**Με θέα στους λεβέντικους φοίνικες** και τα υπέροχα νεοκλασικά της Εμπεδοκλέους, τον ομορφότερο πεζόδρομο του Παγκρατίου, ο Σκούφιας είναι αυτό που λέμε «ο παλιός είναι αλλιώς». Με τρία πρώην μαγαζιά σε κεντρικότερες πιάτσες –Εξάρχεια, Πετράλωνα και Ρουφ–, ο Μάκης Σουρτζής έχει χτίσει τη δική του σχολή των χαλαρών απολαύσεων. Λίγη Κρήτη, πολλά αποστάγματα, μενού ανάμεσα στον μεζέ και το καθημερινό φαγάκι της μαμάς, εδώ ξεκινάς με τον πρωινό σου καφέ και τελειώνεις με μπίρες αργά το βράδυ, κάτι σαν διακοπές στην καρδιά της πρωτεύουσας.

**Από το νοσταλγικό εσωτερικό** που θυμίζει παλιό, αστικό καφενέ και την υπαίθρια περαντζάδα, θα προτιμήσεις και τα δύο. Στον πρωινό καφέ το προτιμά η γειτονιά που εδώ συναντιέται χωρίς ραντεβού, το μεσημέρι αλλοδαπές και ημεδαπές οικογένειες το αντιμετωπίζουν σαν ένα πιάτο σπιτικό φαγάκι, το βράδυ το προτιμά μια πολυπληθής νεολαία και όλοι αυτοί που την έξοδό τους δεν την θέλουν ποζάτη ούτε να φορά τα καλά της, αλλά δεν θα πουν όχι σε κοκτέιλ ή και σε ένα σπριτζ.

**Στον Σκούφια πάντα θα αγαπάμε** το σκύτι με την κρασάτη σάλτσα και άρωμα από δεντρολίβανο πάνω σε έναν σπιτικό πουρέ, το χιουνκιάρ μπεγιεντί με τον ανάλιαφρο πουρέ μελιτζάνας, τις τσιτζίτες με κοτόπουλο, πιπεριές, κάρι και γιαούρτι. Δεν θα πούμε ποτέ όχι και στον κειφέ του που έρχεται με αληθινή τηγανητή πατάτα και μια ελαφριά ντοματένια σάλτσα. Τα πεντανόστιμα ψητά πλευρώτους, οι λαχανοντολμάδες με τη λεμονάτη σάλτσα, τα χειροποίητα αμπελοντολμαδάκια και το μελωμένο κοκκινιστό είναι από τα πιάτα που θα βάλεις στην καρδιά σου.

**Η σχάρα ψήνει** τρυφερά χοιρινά μπριζολάκια, πανσέτα και μπριφέκι, και οι σαλάτες του είναι ίσως το πιο δυνατό του σημείο: δροσερή πολίτικη με σουσάμι και σταφίδα, σαλάτα με σπανάκι, μανούρι, λιαστιά ντομάτα και σύκο – ένα πιάτο που άνετα χορταίνει μια μικρή μεσημεριανή στάση από τη δουλειά. Τα τυρομπαλάκια με αθότυρο έρχονται τραγανά και αλάδωτα, ταιριάζουν πολύ με μια χοιρινή τηγανιά βουτηγμένα στη σαλτσούλα της. Τον Σκούφια τον αγαπάς γιατί ξέρει να δίνει πρωταγωνιστικό ρόλο σε μια μερίδα τηγανητές πατάτες, στις δυο εκδοχές που ποτέ δεν θα πάψουμε να λατρεύουμε: πασπαλισμένες με τριμμένη φέτα ή με ρίγανη. Και δεν έχω δει ποτέ τραπέζι να τελειώνει χωρίς μια καυτή σφακιανή πίτα περιχυμένη με θυμαρίσιο μέλι.



## ΣΚΟΥΦΙΑΣ

Μια γωνιά Ελλάδας στο παγκοσμιοποιημένο Παγκράτι



### INFO

Εμπεδοκλέους 9-13  
 Παγκράτι, 2155055849  
 @o\_skoufias  
 f skoufias



## PETER PANOS

Ο μαγικός προορισμός για εκλεκτή σοκολάτα

**Σοκολάτες** και σοκολατάκια, δημιουργίες εκλεπτυσμένες και ξεχωριστές σαν μοναδικά έργα τέχνης, κοσμούν τις προθήκες αυτού του μίνιμαλ εργαστηρίου στην οδό Φιλολάου 200 τους τελευταίους μήνες. Μπορεί να χρειαστούν έως και τρεις ημέρες για να δημιουργηθούν οι εκλεκτές κασετίνες από τους καλλιτέχνες που κρύβονται πίσω από αυτό το εγχείρημα. Ο Παναγιώτης Τσαμπούκας με πολύχρονη εμπειρία και σπουδές Ζαχαροπλαστικής σε Λονδίνο και Μελβούρνη και η αφιχθείσα από το Βερολίνο αδερφή του, Pastry Chef Γεωργία, επιλέγουν τα πιο φρέσκα και ποιοτικά υλικά, όπως ξηρούς καρπούς, φρούτα, επώνυμα ποτά και μπαχαρικά για να δημιουργήσουν με μεράκι υπέροχους συνδυασμούς αποκλειστικά με γαλλική σοκολάτα Valrhona. Αυτή τη σοκολατένια εμπειρία πρέπει να τη ζήσεις οπωσδήποτε!

### INFO

Φιλολάου 200, Παγκράτι  
2107523654  
www.peterpanos.gr  
@peter\_panos\_



## TRE PIANI

All day διασκέδαση στο Άλσος Παγκρατίου

**Tre Piani στα Ιταλικά** θα πει τρία επίπεδα και έτσι πολυεπίπεδη είναι και η απόλαυση σε αυτό το μόλις δύομιση χρόνων στέκι στο Παγκράτι. Εδώ θα απολαύσεις εκλεκτό καφέ Illy, με πεντανόστιμα πρωινά-brunch που ξεχωρίζουν για την ποιότητα των υλικών τους, καθώς πολλά από αυτά, όπως τα τυριά, τα προμηθεύονται από μικρούς παραγωγούς της Κεφαλονιάς και της Ζακύνθου. Καθημερινά δημιουργούν, όμως, και πιάτα ημέρας για το μεσημεριανό σου και στο μενού θα βρεις σταθερά και φρέσκες σαλάτες. Κάθε Σάββατο με μουτζούκι, κιθάρα και βιολί θα διασκεδάσεις με έντεχνες, λαϊκές μουσικές επιλογές ζωντανά. Η όμορφη σάλα στον πάνω όροφο με τα ρετρό στοιχεία διατίθεται και για ποικίλες εκδηλώσεις και μουσικά events. Delivery μέσα από τις γνωστές πλατφόρμες.

### INFO

Ευτυχίδου 24, Παγκράτι, 2107012353  
Tre Piani  
tre\_piani

## OH\_MY PINSA!

Τραγανή, αφράτη και χειροποίητη, όπως πρέπει



**Ο μύθος λέει** ότι έρχεται από τα άδυτα της ρωμαϊκής κουζίνας. Το βέβαιο είναι ότι έχει κατακτήσει τους γευστικούς κάλυκες των σύγχρονων Ιταλών και πλέον έχει γίνει αγαπημένο γεύμα και στη δική μας κουζίνα. Στο Oh My Pinsa οι άνθρωποι από το 2020, με βαθιά γνώση πάνω στην «πίνσα», άνοιξαν ένα περιποιημένο στέκι όπου δημιουργούν αποκλειστικά με χειροποίητη ζύμη 48ωρης ωρίμανσης – το δημοφιλέστερο έδεσμα με εκλεκτά άλευρα

σίτου, σόγιας και ρυζιού, έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, χωρίς έξτρα λίπος, ζάχαρη και αλάτι, όπως υπαγορεύει η αυθεντική συνταγή – και το προσφέρουν σε εκλεκτούς συνδυασμούς γεύσεων.

Τραγανή απ' έξω και αφράτη μέσα, έχει κατακτήσει το κοινό της πόλης και έχει κερδίσει με το σπαθί της μερίδιο της δημοφιλίας της πίτσας. Ανάμεσα στους 14 συνδυασμούς που φτιάχνουν με μεράκι στο Oh My Pinsa – οι επιλογές προσαρμόζονται με βάση την εποχικότητα των υλικών, που είναι όλα φρέσκα και αγνά – θα ανακαλύψεις μερικούς που οπωσδήποτε θα δοκιμάσεις. Η Pinsa Carbonara με κανιστή πανσέτα, φρέσκια μοτσαρέλα, αυγό, παρμεζάνα, σχοινόπρασο και χειροποίητη ελαφριά κρέμα σκόρδου είναι άχαστη. Το ίδιο και η εκδοχή της Ελληνικής με φέτα, πιπεριά Φλωρίνης, ελιές Καλαμών και λευκό κρεμμύδι. Δεν θα παραλείψεις όμως και εκείνη με το salsiccia – το φρέσκο Ιταλικό λουκάνικο! Είτε εκεί στον όμορφο χώρο στη γειτονιά του Παγκρατίου είτε μέσω delivery (έχουν δικό τους site αλλά θα τους βρεις και σε γνωστές εφαρμογές), θα απολαύσεις ένα από τα καλύτερα γεύματα της κατηγορίας.



### INFO

Ευφράνορος & Κρησίλα 21, Παγκράτι  
2114118184  
www.ohmypinsa.gr  
oh.my.pinsa  
oh\_my\_pinsa



# ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΣΤΙΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Οι γεύσεις του Αιγαίου με θέα όλη την πόλη



**Στον Καρέα**, ένας προορισμός σταθερή αξία για τους λάτρεις της θαλασσινής κουζίνας είναι το Μπαλκόνι στις Κυκλάδες. Εκεί, σε συνδυασμό με την υπέροχη θέα -πιάτο όλη η Αθήνα, θα γευτείτε γεύσεις φρέσκες και γνώριμες είτε στην κλασική τους εκδοχή, είτε με μαεστρία «πειραγμένες» σύμφωνα με τις νέες τάσεις της γαστρονομίας.

Οι άνθρωποι έχουν βαθιά μαγειρική γνώση και άπλετο μεράκι. Ο ιδιοκτήτης Άγ-

γελος Κωβαίος, μεγαλωμένος στη Σχοινούσα και βαθύς γνώστης της θάλασσας, παρέα με την έμπειρη σεφ Φιλίτσα Καραμανλή με θητεία στο παριζιάνικο Septime, αλλά και στην Κυρά Ποθητή της Σχοινούσας και από φέτος μαζί και με τον ταλαντούχο Χρήστο Κυριακουλίδη, επιμελούνται μια γαστρονομική εμπειρία με πρωταγωνιστή το ψάρι από τα νερά του Αιγαίου. Επιλέγοντας μόνο την καλύτερη πρώτη ύλη, οι συνθέσεις του μενού αποτελούνται από υλικά που βγάζουν το απόλυτο γευστικό νόημα.

Οι προτάσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, ωμές κοπές με ασυναγώνιστα μαριναρίσματα, ψάρι γιουβέτσι στον ζωμό του, πεντανόστιμο αχνιστό με πατατούλες baby και τραγανό κολοκυθάκι –παρλλαγή του bianco–, αλλά και ψάρι φρικασέ με χόρτα εποχής. Σήματα κατατεθέν του μενού είναι η μπρουσκέτα σαρδέλας –με χειροποίητο ψωμί–, με κρέμα μαϊντανού και πίκλα πράσινου μήλου, καθώς και το κριθαρότο με τις γαρίδες ή το μπλε ελληνικό καβούρι. Να απολαύσετε αυτήν την εμπειρία οπωσδήποτε.



## INFO

Παύλου Μελά 13  
Καρέας, Βύρωνας  
2107640240  
[www.balcony-cyclades.com](http://www.balcony-cyclades.com)  
Facebook: [balconycyclades](https://www.facebook.com/balconycyclades)  
Instagram: [balconycyclades](https://www.instagram.com/balconycyclades)

# ΤΟ ΚΑΠΛΑΝΙ

Βραβευμένο εστιατόριο μας ετοιμάζει  
έξτρα νοστιμιές για την Τσικνοπέμπτη



**Το πολυεπίπεδο** από κάθε άποψη –χωροταξική και γευστική– και καλαίσθητο εστιατόριο του Μανώλη Ρωμανάκη στην Καισαριανή, όπου επιμελείται το μενού ο ίδιος μαζί με τον σεφ Δημήτρη Σκαφίδα, το ξέρεις. Όπως ξέρεις και την ποιότητα των πρώτων υλών, πολλές από τις οποίες έρχονται απευθείας από την Κρήτη, καθώς και τη δημιουργικότητα των πιάτων του. Αυτό που πιθανόν να μην έχεις σκεφτεί και για αυτό είμαστε εμείς εδώ, είναι ότι λόγω της ημέρας που το τσίκνισμα έχει την τιμητική του, έχουν κατά νου να ρί-

ξουν στη σχάρα εκλεκτά κρέατα που θα γλείφεις τα δάχτυλά σου. Ο λόγος για τα αρνίσια παϊδάκια, τα χοιρινά και μοσχαρίσια μπριζολάκια, το χειροποίητο λουκάνικο από πρόβατο που θα συνοδεύσεις με χόρτα τσιγαριστά, αλλά και το αρνάκι το οφτό στον φούρνο που θα βρεις στο μενού ειδικά για την περίπτωση. Δεν θα παραλείψεις όμως να παραγγείλεις και κάποιες από τις καθιερωμένες νοστιμιές, όπως είναι το παραδοσιακό γαμοπίλαφο και τα πεντανόστιμα γαρδουμπάκια με το πλιγούρι, και για επιδόρπιο τη σφακιανόπιτα με μέλι και χειροποίητο παγωτό κανέλα.

Όπως πάντα η γευστική εμπειρία στο Καπλάνι συνοδεύεται από την άρτια και προσωποποιημένη εξυπηρέτηση που προσφέρουν οι άνθρωποί του και που μαζί με την υψηλή γεύση το έχουν καθιερώσει ψηλά στην προτίμηση του κόσμου. Και δεν είναι διόλου τυχαίο ότι φέτος ο παγκόσμιος οργανισμός Greek Taste Beyond Borders GTBB έδωσε στο εστιατόριο τη σημαντική πιστοποίηση-βραβείο Αυθεντικής Ελληνικής Κουζίνας @ Authentic Greek Cuisine Awards – Gold Awards.



## INFO

Ευφρονίου 47  
Περιοχή Caravel  
2107211161  
2107211191  
[www.tokaplani.gr](http://www.tokaplani.gr)  
Facebook: [ToKaplani](https://www.facebook.com/ToKaplani)  
Instagram: [tokaplani](https://www.instagram.com/tokaplani)



## ΤΟ ΜΕΡΑΚΙ

Παραδοσιακό τσουρέκι και φοβερά κουλουράκια

**Ό,τι φτιάχνεται με μεράκι** κρατάει χρόνια, όπως συμβαίνει και σε αυτό το φημισμένο αρτοποιαείο του Παγκρατίου. Εδώ θα βρεις τα πιο μοσχομυριστά, αφράτα και φρέσκα τσουρέκια, που παράγονται καθημερινά με φρέσκα και εκλεκτά αγνά υλικά, στα οποία θα εθιστείς και τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα θα επιστρέφεις για να τα αποκτήσεις! Είναι εξαιρετικές όμως και οι γεμιστές εκδοχές με μήλο, λεμόνι και σοκολάτα, που έχουν αγαπήσει μικροί και μεγάλοι.

**Στο Μεράκι θα βρεις** ακόμη και μια τεράστια ποικιλία από χειροποίητα παραδοσιακά κουλουράκια σε διάφορες γεύσεις και εκδοχές – τα τέλεια συνοδευτικά για τον καφέ και το τσάι σου αλλά και για δώρο στην επίσκεψη που έχεις να πας.

### INFO

Αντήνορος 9, Παγκράτι

2107218487

@to\_meraki\_

e-food: Το μεράκι



## ΤΣΕΡΙ COFFEE SHOP

Το νέο coffee στέκι στη Φορμίωνος

**Το Τσέρι** ήρθε πρόσφατα στη ζωή της Καισαριανής, φέρνοντας νέο αέρα στη Φορμίωνος! Εδώ, μπορείς να απολαύσεις εξαιρετικό specialty βελούδινο Αφρικανικό χαρμάνι από Cafeistas, καθώς και άλλα guest origins. Απολαύσε τον καφέ σου συνοδευμένος από νόστιμες γλυκές επιλογές, όπως το τέλειο banana bread, φτιαγμένο με αγνά υλικά και ελάχιστη ζάχαρη! Αν προτιμάς το αλμυρό σνακ, δοκίμασε τα νόστιμα φρέσκα σάντουιτς με προζυμμένο ψωμί, φτιαγμένα με ξεχωριστά υλικά, ειδικά επιλεγμένα για εσένα. Μην ξεχνάς ότι κάνουν και delivery μέσω των γνωστών πλατφορμών, ενώ σε περιμένουν καθημερινά από τις 7 το πρωί έως τις 6 το απόγευμα, καθώς και Σαββατοκύριακο από τις 9 το πρωί έως τις 5. Αυτή είναι μια από τις πιο fresh επιλογές στην περιοχή!

### INFO

Φορμίωνος 76, Καισαριανή

2168080037

@cherry.coffeeshop

cherry.coffeeshop



## SHUGA THE COFFEE PLACE

Υπέροχος καφές για να πάει καλά η μέρα!

**Το Παγκράτι** είναι στάνταρ προορισμός για διαμαντάκια και ένα τέτοιο είναι και το Shuga. Το πανέμορφο, μίνι-μαλ, λευκό με ροζ λεπτομέρειες μέρος για μυρωδάτο καφέ και χειροποίητες νοστιμιές. Φέρνουν στην κούπα σου εξαιρετικό χαρμάνι από την Portioli και συγκεκριμένα το El tor με 20% Robusta και 80% Arabica.

Εκτός από το καφεδάκι και τη διάθεση φτιάχνουν και νόστιμα χειροποίητα εδέσματα. Ψήνουν κάθε πρωί μπαγκέτες και σφολιάτες από κρητικό παρασκευαστήριο, παρακαλώ, για να πάρεις μαζί σου σνακ για το γραφείο, αλλά και υπέροχο banana bread με αγνά υλικά σαν να το είχες φτιάξει σπίτι σου! Από τις 6:30 το πρωί είναι το ιδανικό μέρος για τον πρώτο καφέ της μέρας στην πράσινη πλατεία της Καφαντάρη.

### INFO

Λεωφ. Γεωρ. Καφαντάρη 57

Παγκράτι, 2107016804

@shuga\_thecoffeplace



## ESPRESSART

Η τέχνη του καφέ στα καλύτερά της!

**Ο καφές είναι τέχνη** και αυτό στο Espresso Art Cafe είναι όνομα και πράγμα! Εδώ θα απολαύσεις εξαιρετικό χαρμάνι 100% Arabica Mano del Café και θα το συνδυάσεις με νοστιμιές διαλεκτές από εκλεκτούς παραγωγούς. Άχαστες επιλογές τα νόστιμα χειροποίητα κέικ που φέρνουν, όπως το Red Velvet και το Bueno, αλλά και τα εξαιρετικά muffins. Φτιάχνουν επίσης νοστιμότητα χειροποίητα σάντουιτς, clubs, τორτίγιες, σαλάτες και φρέσκους χυμούς για να πάρεις τη δύναμη που χρειάζεται για να βγει η μέρα. Βρες τους ακριβώς δίπλα στα Jumbo του Παγκρατίου –θα λατρέψεις και τον καλαίσθητο χώρο– καθημερινά από τις 7 το πρωί μέχρι τις 9 το βράδυ ή μέσω Efood και Wolt για delivery.

### INFO

Εμπεδοκλέους 73

Παγκράτι

2107567676

espressartcoffee

# ΚΟΙ SUSHI BAR

Το στέκι σου στο Παγκράτι  
για τέλειο sushi



**Οι κάτοικοι** του Παγκρατίου (και όχι μόνο) ξέρουν καλά ότι όταν τους έρθει όρεξη για ασιατική κουζίνα, θα την ικανοποιήσουν, και με το παραπάνω, στο νόστιμο μυστικό της οδού Ευτυχίδου. Εδώ βρίσκεται τα τελευταία 8 χρόνια το Koi Sushi Bar, γνωστό για τα value for money πιάτα του και τη μεγάλη μαεστρία με την οποία χειρίζεται τις απαιτητικές συνταγές της ιαπωνικής κουζίνας. Το Koi έκανε το sushi προσιτό σε όλους, αλλά αυτός δεν είναι ο μοναδικός λόγος της σταθερής επιτυ-

χίας του. Οι ορκισμένοι θαμώνες του το προτιμούν όλα αυτά τα χρόνια για το άπαιχτο sushi του (τα maki rolls, τα nigiri, το sashimi, αλλά και τα inside out εδώ είναι από τα καλύτερα της Αθήνας), τα πεντανόστιμα όσο και χορταστικά noodles, αλλά και τα συννεφένια bao buns με τους λαχταριστούς συνδυασμούς.

Για αρχή, προτείνουμε να δοκιμάσεις το best seller που ακούει στο όνομα «Rock Shrimp Tempura» (ρολάκι με γέμιση αβοκάντο, μαύρο σουσάμι και από πάνω τηγανητή γαρίδα με sweet chili mayo), αλλά και τα Salmon Teriyaki (ρολάκια με γέμιση αγγούρι, αβοκάντο και από πάνω καψαλισμένο σολομό με teriyaki sauce και σουσάμι).

Μήπως τρελαίνεσαι για noodles; Τότε δεν πρέπει με τίποτα να παραλείψεις ΑΥΤΑ τα noodles! Θα τα βρεις σε διάφορες εκδοχές (με κοτόπουλο, σολομό, γαρίδα ή veggie) για να διαλέξεις τη δική σου αγαπημένη. Όλα έρχονται και σίπτι σου μέσω των γνωστών εφαρμογών delivery ή και τηλεφωνικά.



## INFO

Ευτυχίδου 10, Παγκράτι  
2107010033

[Facebook](#) Koi Sushi Bar

[Instagram](#) koisushibarpagrati

# ΨΨΨΑΡΑΚΙ

Η τέλεια επιλογή και για το τραπέζι της  
Καθαρής Δευτέρας



**Από παιδιά ακούμε** «φάε το ψάρι σου, κάνει καλό» και σε εκείνη την τρυφερή ηλικία μπορεί να μην εκτιμούσαμε και τόσο τα καλούδια της θάλασσας, αλλά μεγαλώνοντας τα λατρεύσαμε. Ποιος όμως θα μας τα καθαρίσει και θα τα μαγειρέψει μερακλίδικα μέσα στον πανζουρλισμό της μέρας; Για αυτό υπάρχει το Ψαράκι με τα τρία «Ψ», το πρωτοποριακό ιχθυοπωλείο και μαγειρείο της Καισαριανής που μας προμηθεύει νωπά καθαρισμένα ψάρια ή μαγειρεμένα όπως τα θέλουμε για να τα α-

πολαύσουμε στο γραφείο ή στο σπίτι. Από γαύρο λαδορίγανη με πατάτες φούρνου και λαβράκι πελαγίσιο ψητό στη σχάρα μέχρι Fish and Chips και burger ψαριού θα βρεις εκεί και θα γλείφεις τα δάχτυλά σου!

Οι άνθρωποι κατέχουν καλά την τέχνη του θαλασσινού και αν είσαι εκ των μυστών αυτής της διατροφής επιβάλλεται να δοκιμάσεις τα παιδάκια καβουριού σε σακούλα με ελαφρώς πικάντικη bisque караβίδας που συνοδεύονται με εξίσου πεντανόστιμα καλαμαράκια, μύδια, αχιβάδες, πατάτες baby, καλαμπόκι και κρεμμυδάκια κοκκάρι.

Από μαρινάτα επίσης έχουν πολλά και εκλεκτά και το τηγανητό τους είναι άπαιχτο. Ειδικά τώρα που έρχεται και Καθαρά Δευτέρα επιλέξε το γιατί θα βρεις, μεταξύ άλλων, και περιποιημένη ταραμοσαλάτα. Κι αν δεν θες για εκείνη την ημέρα να παιδεύεις καθόλου τσέκαρε το site (έχουν δική τους πλατφόρμα παραγγελιών) και παράγγειλε νωπά ή μαγειρεμένα ψαρικά για να ικανοποιήσεις τους καλεσμένους σου στο τραπέζι της ημέρας.



## INFO

Κουκλουτζά 3 & Υμηπτού  
(έναντι Ιερού  
Ναού Αγίου Νικολάου)  
2155012345

[www.psssaraki.gr](http://www.psssaraki.gr)

[Facebook](#) psssaraki

[Instagram](#) psssaraki



ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:  
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

# Θανάσης ΧΕΙΜ ΩΝΑΣ



**«Τα σόσιαλ μίντια  
έχουν γεννήσει  
μια στρατιά από  
λοβοτομημένους  
οπαδούς»**

Της ΗΡΩΣ ΣΚΑΡΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /  
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /  
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /  
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ



το «**Τρότζαν**», το καινούργιο μυθιστόρημα του **Θανάση Χειμωνά**, ο κεντρικός χαρακτήρας πεθαίνει το 2027 αλλά, χάρη στην πρόοδο της επιστήμης, επανέρχεται στη ζωή το 2073. Η χώρα πλέον διοικείται από το κυβερνητικό όργανο Άρτια που εξασφαλίζει στους πολίτες της ασφάλεια με αντάλλαγμα τον απόλυτο έλεγχο. Ο ήρωάς μας βρίσκεται ξαφνικά σε έναν κόσμο όπου δεν υπάρχει ελευθερία λόγου, έκφρασης και σκέψης, το σεξ και ο γάμος γίνονται με αλγόριθμο και υπό αυστηρή επιτήρηση, οι άνθρωποι δουλεύουν ασταμάτητα με τηλεργασία, υπάρχουν πολύ αυστηροί υγειονομικοί περιορισμοί, απαγόρευση κυκλοφορίας μετά από μια συγκεκριμένη ώρα για λόγους ασφαλείας, δεν επιτρέπεται το αλκοόλ, το κάπνισμα, η κρεατοφαγία, το χιούμορ, ο αθλητισμός, κάθε μορφή τέχνης. Τα social media έχουν υποκαταστήσει τα δικαστήρια και η Ιστορία συνεχώς ξαναγράφεται για να δαιμονοποιεί τους εκάστοτε αντιφρονούντες και εξωτερικούς εχθρούς. Το «**Τρότζαν**» είναι, θεωρώ, ένα από τα καλύτερα βιβλία του Θανάση Χειμωνά. Με ψυχαγόησε και με προβλημάτισε. Ευκαιρία για συζήτηση.

— **Θανάση, θα ξεκινήσω τις ερωτήσεις μου με μία που αναφέρεις και ο ίδιος στο οπισθόφυλλο του βιβλίου. Είναι το «Τρότζαν» ένα μυθιστόρημα που μιλάει για το δυστοπικό μέλλον που μας περιμένει; Η μήπως για κάτι που ήδη ζούμε;**  
Θεωρώ πως όλα όσα αναφέρω στο βιβλίο μου συμβαίνουν ήδη έως ένα σημείο. Και τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα. Η κατάσταση είναι μη αναστρέψιμη.

— **Πώς γεννήθηκε η ιδέα του «Τρότζαν»;**  
Η αρχική ιδέα γεννήθηκε ένα βράδυ στο Λονδίνο πριν πολλά χρόνια. Ήταν Δεκέμβριος του 2002 και κάζευα στην αγγλική τηλεόραση, όταν έπεσα πάνω σε μια μίνι σειρά η οποία διαδραματιζόταν στο (τότε) κοντινό μέλλον όπου ένα αυταρχικό καθεστώς είχε απαγορεύσει τη σοκολάτα. Αυτή η ιδέα στριφογύριζε αορίστως στο μυαλό μου για πολύ καιρό. Άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά με τον καλπασμό της (κακώς εννοούμενης) πολιτικής ορθότητας και οριστικοποιήθηκε το 2020, ανάμεσα στα δύο λοκντάουν.

— **Αντιλαμβάνομαι ότι χρειάστηκε αρκετή έρευνα για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου. Τι απ' όσα μελέτησες σε εντυπωσίασε περισσότερο;**  
Όντως ήταν η πρώτη φορά που για να γράψω ένα μυθιστόρημα χρειάστηκε να ανατρέξω σε βιβλιογραφία. (Ξανα)διάβασα κλασικά δυστοπικά μυθιστορήματα, μελλοντολογικά διηγήματα, αλλά και επιστημονικά κείμενα σχετικά με τη ζωή στο μέλλον. Αν κάτι μου έκανε εντύπωση είναι το πόσο μέσα σε όλα έπεσε ο Όργουελ στο «1984».

— **Πώς εξηγείς το γεγονός άνθρωποι που αυτοαποκαλούνται προοδευτικοί και ενδεχομένως κάποτε να αγωνίζονταν εναντίον του κονσερβατισμού να γίνονται στην πορεία συντηρητικοί;**  
Θεωρώ πως αυτός ο νεοσυντηρητισμός με δήθεν προοδευτικό προσωπείο είναι παντελώς κατευθυνόμενος. Τα social media έχουν παίξει μεγάλο ρόλο. Έχουν γεννήσει μια στρατιά από λοβοτομημένους οπαδούς οι οποίοι παραλαμβάνουν έτοιμες απόψεις τρίτων και τις αναπαράγουν πιστεύοντας πως είναι δικές τους.

— **Πώς θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί ο ισοπεδωτικός συντηρητισμός που περιγράφεις;**  
Ανοιχτό μυαλό πρέπει να υπάρχει. Κοινή λογική και μέτρο. Είναι άλλο να είσαι υπέρ του γάμου των ομοφυλοφίλων (εγώ προσωπικά είμαι) και άλλο να είσαι υποχρεωμένος να αποδεχτείς πως δεν υπάρχουν φύλα. Αν δεν υπάρχουν φύλα πώς υπάρχουν ομοφυλόφιλοι; Επίσης, είναι τελείως διαφορετικό να κάνεις το αυτονόητο, καταδικάζοντας απερίφραστα κάθε μορφή τρανσφοβίας, από το να διαβάζεις άρθρα με τίτλους του στιλ «Εντυπωσιάζει το εννιάχρονο τρανς μοντέλο». Δεν υπάρχουν τρανς σε αυτή την ηλικία, τι να κάνουμε.

— **Αθήνα Τώρα ήταν το όνομα του συνδυασμού που συμμετείχες με επικεφαλής τον Χάρη Δούκα. Η Αθήνα του «Τρότζαν» έχει σίγουρα αλλάξει προς το χειρότερο. Τι χρειάζεται για μια πόλη που θα σταθεί όρθια στις προκλήσεις, αντάξια της ιστορίας και του ονόματός της;**  
Ιδέες, θέληση και αποφασιστικότητα χρειάζονται. Κακά τα ψέματα, στην Αθήνα έχουν γίνει εγκλήματα εδώ και δεκαετίες. Αν της ρίξεις μια ματιά από ψηλά, καταλαβαίνεις πως δεν θα ξαναγίνει ποτέ μια αληθινή όμορφη πόλη, όπως είναι σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Μπορεί όμως να γίνει καθαρότερη, πιο πράσινη, πιο πολύχρωμη, να γεμίσει εκδηλώσεις και μουσικές και παιδικές χαρές και αθλητικούς χώρους. Να γίνει μια πόλη που αγαπάει τους κατοίκους της. Δεν μου αρέσουν οι πολιτικοί που γλείφουν τους επικεφαλής των συνδυασμών τους, αλλά ο Δούκας εμένα μου έχει κάνει πολύ καλή εντύπωση ως τώρα. Και θεωρώ πως δεν είμαι ο μόνος.

— **Χρίστηκες πρόσφατα αντιδήμαρχος Κοινωνικής Ενταξης Μεταναστών και Προσφύγων. Ποια είναι η εμπειρία σου από τις μέχρι τώρα συναντήσεις με εκπροσώπους διαφόρων κοινοτήτων;**  
Είναι μια υπέροχη εμπειρία. Συναντώ ανθρώπους από διαφορετικές χώρες και ηπείρους. Κάποιοι έχουν φτάσει στην Ελλάδα πριν λίγους μήνες, άλλοι έχουν γεννηθεί εδώ. Και όλοι τους έχουν μια συγκλονιστική ιστορία να διηγηθούν. Συχνά ακούμε πως όσοι έρχονται από την Ασία ή την Αφρική δεν θέλουν και δεν θα μπορέσουν να προσαρμοστούν στον δικό μας τρόπο ζωής. Δεν ισχύει. Υπάρχουν πολλοί Αφγανοί, Πακιστανοί και κάτοικοι χωρών της υποσαχάριας Αφρικής που ζουν, εργάζονται, έχουν δικές τους επιχειρήσεις, έχουν κάνει οικογένεια εδώ, ουσιαστικά είναι σχεδόν (ή και εντελώς) Έλληνες, διατηρώντας όμως παράλληλα και την ταυτότητα της καταγωγής τους.

— **Στο βιβλίο σου αναφέρεσαι στην «Αισθηματική αγωγή» του Φλομπέρ, έναν συγγραφέα που έκανε στόχο ζωής το «Je mot juste», τη σωστή λέξη. Από την άλλη, στον ίδιο αποδίδεται η φράση «Οι μεγάλοι γράφουν άσκημα μερικές φορές, και πολύ καλά κάνουν». Θεωρείς ότι ο περφεξιονισμός αποτελεί προσόν για έναν συγγραφέα ή περιορίζει την τέχνη του;**  
Προσωπικά, δεν είμαι καθόλου περφεξιονιστής, ειδικά σε ό,τι αφορά στη γλώσσα. Τα κείμενά μου είναι γραμμένα σε απλοϊκή, ουσιαστικά προφορική γλώσσα. Έχω κατηγορηθεί κατά καιρούς γι' αυτό. Η «σωστή λέξη» δεν είναι ανάγκη να είναι όμορφη ή «ψαγμένη».

— **Στο δυστοπικό μέλλον του «Τρότζαν» ο αθλητισμός απαγορεύεται. Εσύ, ασχολείσαι χρόνια με το πινγκ πονγκ, ένα άθλημα που απαιτεί συγκέντρωση, ταχύτητα αντίδρασης και λήψης αποφάσεων.**

ΜΕ ΤΟ  
«ΤΡΟΤΖΑΝ»  
ΗΤΑΝ  
Η ΠΡΩΤΗ  
ΦΟΡΑ ΠΟΥ  
ΓΙΑ ΝΑ  
ΓΡΑΨΩ  
ΕΝΑ ΜΥΘΙ-  
ΣΤΟΡΗΜΑ  
ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ  
ΝΑ ΑΝΑΤΡΕ-  
ΞΩ ΣΕ ΒΙΒΛΙ-  
ΟΓΡΑΦΙΑ



ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ  
«Τρότζαν»  
Εκδόσεις Πατάκη

Έχεις να μοιραστείς κάποια μαθήματα που σε βοήθησαν και στους άλλους τομείς της ζωής σου; Όταν θέλεις να πετύχεις κάτι, οφείλεις να είσαι μεθοδικός και να έχεις υπομονή. Η τύχη όμως παίζει πάντα μεγάλο ρόλο.

— **Και η μουσική; Γνωρίζω για το συγκρότημα που έχεις με τον ομότεχνό σου Δημήτρη Σωτάκη. Τι ρόλο παίζει η μουσική για σένα;**  
Μεγάλο. Σε όλα τα βιβλία μου υπάρχει μουσική. Όλων των ειδών, από κλασική και ρεμπέτικα έως Metallica και trap. Πολλές φορές γράφω και τους στίχους των τραγουδιών. Πρόκειται, κατά κάποιον τρόπο, για το soundtrack των μυθιστορημάτων μου. Δεν είναι υποχρεωτικό ότι μου αρέσουν όλα τα κομμάτια που κατά καιρούς αναφέρω. Απλώς θεωρώ πως ταιριάζουν με την εκάστοτε σκηνή που περιγράφω.

— **Προς τιμήν σου, δεν έχεις εκμεταλλευτεί τη βαρύτητα του ονόματός σου, ούτε ως συγγραφέας ούτε ως πολιτικός. Είναι όμως γνωστό ότι είσαι γιος του Γιώργου Χειμωνά και της Λούλας Αναγνωστάκη, όπως και ανιψιός του Μανόλη Αναγνωστάκη. Υπάρχουν κάποια λόγια τους, κάποια συμβουλή που έχεις κρατήσει ως κληρονομιά;**  
Κάποτε, όταν ήμουν στα πρώτα χρόνια της εφηβείας, ο πατέρας μου έβαλε το χέρι του στον ώμο μου και μου είπε: «Παιδί μου, αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία στη ζωή είναι να είσαι ένας άνθρωπος σωστός. Δίκαιος. Να στίβεις τη ζωή σαν την πέτρα, αλλά συγχρόνως να είσαι έτοιμος να παραδεχτείς την αλήθεια και να αναγνωρίσεις την ανωτερότητα του άλλου». Χα χα χα, φυσικά κάνω λάκα! Σιγά που θα έλεγε τέτοιες μαλακίες ο πατέρας μου. Η αλήθεια είναι πως οι γονείς μου μου έδωσαν κατά καιρούς συμβουλές, αλλά δεν θα ήθελα να τις μοιραστώ.

**Βιογραφικό** Ο Θανάσης Χειμωνάς γεννήθηκε το 1971 στην Αθήνα. Σπούδασε Φιλολογία και Κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου και Δημοσιογραφία στο Λονδίνο. Πρωτοεμφανίστηκε στα γράμματα με δύο διηγήματα στην εφημερίδα *Τα Νέα*, το πρώτο από τα οποία εντάχθηκε στη συλλογή διηγημάτων «*Ερωτας σε πρώτο πρόσωπο*» (Κέδρος, 1997). Έχει γράψει τα μυθιστορήματα: «*Ραμόν*» (Κέδρος, 1998· εκδόσεις Πατάκη, 2019), «*Σπασμένα ελληνικά*» (Κέδρος, 2000), «*Ανεξιχνίαστη ψυχή*» (εκδόσεις Πατάκη, 2003), «*Η μπλε ώρα*» (εκδόσεις Πατάκη, 2005), «*Ραγδαία επιδείνωση*» (εκδόσεις Πατάκη, 2008), «*Δεν την αγαπάω πια*» (εκδόσεις Πατάκη, 2010), «*Ζούμε τις τελευταίες μας μέρες*» (εκδόσεις Πατάκη, 2013), «*Αίτημα φιλίας*» (εκδόσεις Πατάκη, 2015), «*Παραφροσύνη*» (εκδόσεις Πατάκη, 2017), «*Ο κύριος Τέλεις*» (εκδόσεις Πατάκη, 2021), «*Τρότζαν*» (2023). Το 2002 το «*Ραμόν*» εκδόθηκε στη Γαλλία από τις εκδόσεις Alter Edit, ενώ το 2003 ακολούθησαν τα «*Σπασμένα ελληνικά*». Το 2021 το «*Αίτημα φιλίας*» εκδόθηκε στη Βόρεια Μακεδονία από τις εκδόσεις ArtConnect. **A**

**Woke Culture: Η βαρβαρότητα της «σωστής πλευράς» της Ιστορίας.** Με αυτόν τον τίτλο, ο γνωστός δημοσιογράφος, αστρολόγος και ψυχοθεραπευτής Γιώργος Πανοπούλος παρατηρεί στοχαστικά και αποτυπώνει με τη δύναμη της καυστικής του πένα τι συμβαίνει στον σύγχρονο δυτικό πολιτισμό με επίκεντρο την ανάδυση της «πολιτικής ορθότητας». Από το #MeToo μέχρι το «ψόφα τρανσοφοβική», το βιβλίο διανύει αλήθειες που τις βλέπουμε καθημερινά και ανοίγει τεράστια θέματα για συζήτηση. Μία πρώτη γνωριμία με το βιβλίο, αυτή η «καταρχάς συνέντευξη».

— Πώς θα περιέγραφες το βιβλίο σε κάποιον που δεν γνωρίζει περί woke culture και γιατί θα έπρεπε να τον ενδιαφέρει;

Φαντάσου ότι προχωράμε προς τα εμπρός στη Δύση: οι ομοφυλόφιλοι, οι γυναίκες, οι μειονότητες κατακτάνε δικαιώματα και ισοτιμία με τα χρόνια. Γυναίκες πρωθυπουργοί, μαύρος πρόεδρος στην Αμερική, ομοφυλόφιλοι στις τηλεοπτικές πρωινές ζώνες. Τα εμπόδια γκρεμίζονταν χρόνο τον χρόνο και συνεχίζαμε να προχωράμε με τους ακραιοσυντηρητικούς να φαίνονται όλο και περισσότερο εκτός εποχής. Και ξαφνικά σκοντάφτουμε σε μια woke πραγματικότητα κι όλα στραβώνουν. Αρχίζουμε να μιλάμε για «εγκύους ανθρώπους», αναρωτιόμαστε «τι είναι γυναίκα;», τα παιδιά αρχίζουν να εκπαιδεύονται σεξουαλικά από το δημοτικό για να επιλέξουν το φύλο τους, οι μαύροι πρέπει να αποκτήσουν έξτρα προνόμια επειδή έχουν υποφέρει, ο λευκός άντρας τίθεται υπό διωγμό, ο Διαφωτισμός είναι βλαβερός και προ-ϊόν αποικιοκρατίας, πρέπει να επιλέγεις μεταξύ αντωνυμιών αυτός/αυτή/αυτό ως ταυτότητα φύλου, η αντίρρηση γίνεται έγκλημα σκέψης. Στην τρίτη δεκαετία του 21ου αιώνα φτάνουμε στη σουρεαλιστική κατάσταση που ο μισογυνισμός, ο ρατσισμός, η λογοκρισία και η ομοφοβία εκπέμπονται από «προοδευτικούς» και αριστερούς. Ζούμε σε μια εποχή που μόλις ξεφορτωνόμαστε το ένα τέρας το επόμενο γεννιέται στη σπηλιά του.

— Είναι άπειρα τα παραδείγματα που αναφέρεις στο βιβλίο αλλά θα ήθελα να μου πεις μερικά από τα πιο κραυγαλέα. Είναι αδύνατον να μη γελάσει κανείς με τον νέο τρόπο να χαρακτηρίσει κανείς τους κοντούς ανθρώπους («μειονεκτικοί καθέτως») ή την κατάργηση του «αμήν» (amen) στις προσευχές και την αντικατάστασή του με το «awomen».

Τα γκέτο είναι «εσωτερικές πόλεις», οι φυλακές «τόποι αναμόρφωσης», οι ανήλικοι εγκληματίες «παιδιά υψηλού κινδύνου», οι αστυνομικοί «ενεργόι πολίτες». Μήπως να αρχίσουμε να ονομάζουμε τα θύματα πείνας στην Αφρική «ανθρώπους με μηδενική ημερήσια κατανάλωση θερμίδων»;

— Ποιες είναι οι θετικές και οι αρνητικές πτυχές της woke culture; Στο τέλος ποιος κερδίζει;

Οι κοινωνίες έχουν μια μεγάλη ιστορία μισαλλοδοξίας, σεξισμού, ρατσισμού, διακρίσεων, ομοφοβίας και άλλων παθογενειών. Ο στόχος να δειχτούν και να καταπολεμηθούν είναι αναγκαίος. Η πολιτική ορθότητα όμως έγινε υπέρ-ορθότητα υπερ-διορθώνοντας τον εαυτό της και μετά μετασηματίστηκε σε woke ιδεολογία που θεωρεί ότι τις τελευταίες δεκαετίες δεν έχουμε κάνει κανένα απολύτως βήμα στην απάλειψη του ρατσισμού, της ομοφοβίας και του σεξισμού. Στόχος της woke Στάζι δεν είναι να σταματήσουμε να χρησιμοποιούμε κακές λέξεις, αλλά να σταματήσουμε να έχουμε απαράδεκτες σκέψεις.

— Πότε η πολιτική ορθότητα έγινε «βαρβαρότητα», όπως λες στον τίτλο του βιβλίου;

Όταν η κριτική σκέψη άρχισε να θεωρείται κήρυγμα μίσους και ο σκεπτικισμός επίθεση στις μειονότητες. Όταν οι απόψεις της «σωστής πλευράς» της ιστορίας έγιναν Δόγμα. Από τη στιγμή που οι ελίτ μας υποβάλλουν τι να πιστέψουμε. Από τη στιγμή που η woke culture έγινε μια θρησκεία πολιτικού τύπου.

— Αν δούμε το θέμα έστω και μόνο από την πλευρά των δικαιωμάτων της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, δεν είναι λάθος να χαρακτηρίζεται «βαρβαρότητα» η δυναμική τους διεκδίκηση;

Το αρκτικόλεξο ΛΟΑΤ, που προέρχεται από τις λέξεις Λεσβία, Ομοφυλόφιλος, Αμφιφυλόφιλος και Τρανς στο οποίο προστίθενται συνεχώς καινούργιες επιλογές μέχρι να χρησιμοποιηθεί όλο το αλφάβητο, τείνει να μετατρέψει το κίνημα σε γελοιογραφία. Η LGB Alliance, που ιδρύθηκε το 2019, έχει ένα σαφές μήνυμα: «Είμαστε Λεσβίες, ομοφυλόφιλοι άντρες και αμφιφυλόφιλοι που απορρίπτουμε το δόγμα της ταυτότητας φύλου, μαζί με όλο το πακέτο των προτιμώμενων αντωνυμιών, του αυτοπροσδιορισμού φύλου και της κατάργησης της παιδικής προστασίας». Με λίγα λόγια ναι στις τρανς διεκδικήσεις, όχι στον τρανσισμό που προσπαθεί με φανατισμό να αντικαταστήσει τη βιολογία με την ταυτότητα φύλου, με αποτέλεσμα μια Λεσβία να χαρακτηρίζεται τρανσοφοβική επειδή δεν θέλει να βγει ραντεβού με

W

H

# Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΘΟΤΗΤΑΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ WOKE CULTURE

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ



έναν άντρα που αυτοαποκαλείται λεσβία, ενώ η ομοφυλοφιλία καταργείται αφού δεν υπάρχει έλξη για το ίδιο φύλο επειδή ο καθένας αυτοπροσδιορίζεται με το φύλο που επιλέγει.

— **Τι ρόλο πιστεύεις ότι έπαιξε η δική μας γενιά, των 80s και των 90s;**  
Δεν αντισταθήκαμε σθεναρά στην παράνοια που ήδη διαμορφωνόταν επειδή δεν καταλάβαμε τη δυναμική αυτής της τάσης. Εδώ στην Ελλάδα στα μέσα του '90, θυμάμαι ότι περιγράψαμε την πολιτική ορθότητα των αμερικάνικων πανεπιστημίων ως ένα ακόμα αμερικάνικο τικ που θα περάσει. Μια αυταρχική ανόητη μόδα χωρίς μέλλον. Λάθος μας!

— **Πώς αποφάσισες να γράψεις γι' αυτό το θέμα; Αν και δημοσιογράφος είναι η πρώτη σου συγγραφική προσπάθεια. Με ποια δικά σου όπλα προσέγγισες το θέμα;**  
Ξεκίνησα από περιέργεια και προσωπικό ενδιαφέρον βλέποντας την έντονη κινητικότητα στις δυτικές κοινωνίες πάνω σε θέματα φύλου, φυλής, έθνους και εκπαίδευσης. Εκ των υστέρων και κρατώντας το βιβλίο στο χέρι μου βλέπω μια πολารόντι που καταγράφει μια εξαιρετικά σημαντική ιστορική στιγμή του Δυτικού πολιτισμού. Το βιβλίο περιγράφει την ιστορία εν τη γενέσει της – ένας πολεμικός ανταποκριτής στον Πόλεμο των Ταυτοτήτων.

— **Ποια άλλα βιβλία θα συνιστούσες σε κάποιον που ενδιαφέρεται για το θέμα;**  
«Woke: η καθολογική αποδόμηση: έθνος, φύλο, φυλή», «Ο Woke Καπιταλισμός» της Anne De Guigne, «Ένας σχεδόν τέλειος ένοχος» του Bruckner Pascal, «"Γουοκισμός" ο νέος ολοκληρωτισμός;» της Natalie Heinich, «A Heretic's Manifesto: Essays on the Unsayable» του Brendan O'Neill, «How Woke Won: The Elitist Movement That Threatens Democracy, Tolerance and Reason» της Joanna Williams.

— **Ως ψυχοθεραπευτής πώς θα έβλεπες τη woke culture; Τι έχει να πει η ψυχολογία γι' αυτό;**  
Ματαιοδοξία, αυτοθαυμασμός, αυταρέσκεια, αυτοεξύμνηση: μιλάμε για παθολογικό ναρκισσισμό. Η ακραία λατρεία της προσωπικότητας που γίνεται όλο και πιο έντονη όσο υποχωρεί η ελπίδα των προσωπικών σχέσεων, κρύβει την πλήρη κατάρρευσή τους και την αναδίπλωση στον εαυτό χωρίς τον Άλλο.

— **Η woke culture ξεκίνησε από τις ΗΠΑ. Πώς εξαπλώθηκε στον υπόλοιπο Δυτικό κόσμο; Υπήρξαν μέσα και μέθοδοι; Και από ποιους;**  
Εντάθηκε και απλώθηκε με τις διαδηλώσεις για τη δολοφονία του Αφροαμερικανού Τζορτζ Φλόιντ από αστυνομικό στις 25 Μαΐου 2020. Μια σειρά από αγάλματα άρχισαν να γκρεμίζονται και να βανδαλίζονται. Έτσι ξεκίνησε η καταστροφή οποιουδήποτε παρελθόντος. Μίντια, πολυεθνικές και ελίτ συμφώνησαν ότι στον 21ο αιώνα δεν έχει σημασία η φτώχεια αλλά τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Και να φανταστεί κανείς ότι οι ιδρυτές των Ηνωμένων Πολιτειών προειδοποιούσαν ήδη στα περίφημα *Federalist Papers*, (μια σειρά άρθρων και δοκιμίων που γράφτηκαν το 1778 για την προώθηση της επικύρωσης του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών) για τη δυνητική τυραννία μιας ακτιβιστικής δημόσιας μειοψηφίας, όταν η πλειοψηφία παραμένει σιωπηλή και παθητική. Στις μέρες μας μπορεί κάποιος να κατακεραυνώνει όσο θέλει την κυβέρνηση, αλλά μια απρόσεκτη λέξη ενάντια στην κυρίαρχη κοινωνική ιδεολογία μπορεί εύκολα να σε μετατρέψει σε απόβλητο.

— **Το βιβλίο σου σε ποιους απευθύνεται στην Ελλάδα; Τα δεδομένα και τα ποσοστά είναι τα ίδια ή διαφορετικά με τον υπόλοιπο κόσμο;**  
Απευθύνεται σε όποιον, μέσα στη γενικευμένη παράνοια, του έχουν μείνει ζωντανά ένα δύο εγκεφαλικά κύτταρα, σε όποιον δεν θεωρεί την αλήθεια βαρετή και σε όσους αρνούνται να φορέσουν μια μπλε στολή στα κοινωνικά δίκτυα, όπως οι Κινέζοι επί Μάο, για να ξεχωρίσουν από τους εκθρούς τους που είναι «ρατσιστές», «τρανσοφοβικοί» και «προνομιούχοι».

— **Ποιοι είναι οι φορείς, στην Ελλάδα, που δημιουργούν το κατάλληλο έδαφος για να εξαπλωθεί η woke culture; Η Εκκλησία, ας πούμε, τι ρόλο παίζει σε αυτό;**  
Ενώ ο Χριστός διακήρυξε ότι η βασιλεία του δεν είναι του κόσμου ετούτου, η Εκκλησία συνεχίζει να επεμβαίνει στη δημόσια ζωή δηλητηριάζοντας την με μισαλλοδοξία και φόβο, όπως συμβαίνει με τις επιθέσεις της κατά των ομοφυλόφιλων.

— **Σχολιάσε μου την νέα ηθικολογία που χαρακτηρίζει τις εμπορικές φірμες και τον κόσμο του μάρκετινγκ. Μοιάζουν να θέλουν να πουλήσουν ένα woke προφίλ, το οποίο ακούγεται σαν αστέιο.**

Αφού θεσμοί, πολιτικά κόμματα, συνδικάτα και μεγάλες ιδεολογίες καταρρέουν, κάποιος πρέπει να γεμίσει το κενό. Οι εταιρίες έχουν αναλάβει τον ρόλο να μας νουθετούν, να επιλέγουν τις αξίες μας, να δημιουργούν κοινωνικά πρότυπα. Κι έτσι μια μουστάρδα κυκλοφορεί με την γκέι σημαία την εποχή του Pride, μια ξυριστική μηχανή μιλάει για την τοξική αρρενωπότητα, μια ταινία κάνει τη μικρή γοργόνα μαύρη, ένα αναψυκτικό στηρίζει το Black Lives Matter, ένα μπέργκερ ταΐζει τον κόσμο «διαφορετικότητα». Ταυτόχρονα οι μεγάλες εταιρίες διοργανώνουν για τους υπαλλήλους τους εντατικά σεμινάρια με θέμα Diversity, Equity, and Inclusion (DEI) - Διαφορετικότητα, Ισότητα, Συμπεριληψη, και καλούν τα λευκά στελέχη τους να αναλογιστούν τα «λευκά τους προνόμια» και να νιγούν στις τύψεις και τις ενοχές.

— **Οι τέχνες έχουν ήδη επηρεαστεί από τη woke culture; Με ποιον τρόπο;**  
Ένα φάντασμα πλανιέται στη Δύση: το φάντασμα της λογοκρισίας. Πάρε το Χόλιγουντ ως παράδειγμα που λέει ότι για να φτάσει μια ταινία στα Όσκαρ καλύτερης ταινίας πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένας ηθοποιός από μια υποεκπροσωπούμενη φυλετική ή εθνοτική ομάδα σε σημαντικό ρόλο, ή το θέμα της ταινίας να επικεντρώνεται σε γυναίκες, ΛΟΑΤΚΙ άτομα, μια φυλετική ομάδα ή άτομα με αναπηρία. Καταλαβαίνεις ότι δεν μιλάμε πλέον για ταινίες αλλά για προπαγανδιστικά φιλμ πολιτικής ορθότητας.

— **Το βιβλίο σου, αν και γραμμένο με καυστικό χιούμορ, μοιάζει να είναι μια δυστοπία. Πού θα καταλήξει όλο αυτό πιστεύεις; Ποιες είναι οι προτάσεις σου για την αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεων της woke culture;**  
Ειλικρινά; Δεν έχω ιδέα. Κάποιοι λένε ότι μετά από χρόνια θα γυρνάμε σε αυτή την περίοδο και θα αναρωτιόμαστε πώς κυριευτήκαμε από αυτό το αλλόκοτο μίσος για τον δυτικό πολιτισμό. Πώς αφεθήκαμε να πετροβολάμε όλους τους μεγάλους στοχαστές της ευρωπαϊκής ιστορίας, την αρχαία Ελλάδα και τον Διαφωτισμό; Πώς φτάσαμε στο τέρας του γουοκισμού. Πώς το 1984 του Όργουελ και «Ο θαυμαστός καινούργιος κόσμος» του Χάξλεϊ έφτασαν να αποτελούν οδηγίες χρήσεως για την εποχή μας; Προς το παρόν ο Γάλλος φιλόσοφος Μισέλ Ονφρέ λέει ότι «δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από την ευγενή και έντιμη πάλη ενάντια στις πλιθιότητες που απειλούν κάποια μέρα να γίνουν νόμος».

— **Ένωσες καθόλου να καταπιέξεις εσύ ο ίδιος γράφοντας για τη woke culture; Προσπάθησες να είσαι διακριτικός ή προσεκτικός;**  
Αυτό που με ένοιαζε ήταν να πατάω στην πραγματικότητα και να έχω επιχειρήματα αντιμετωπίζοντας ένα κύμα υπερβολής και φανατισμού που κάθε τόσο μου δημιουργούσε έκπληξη, κάποιες φορές θυμό και κυρίως ανησυχία για τη ραγδαία εξαπλώσή του. Προσπαθούσα να καταλάβω τι μας χτύπησε ξαφνικά σαν μπάλα του μπάσκετ στο κεφάλι.

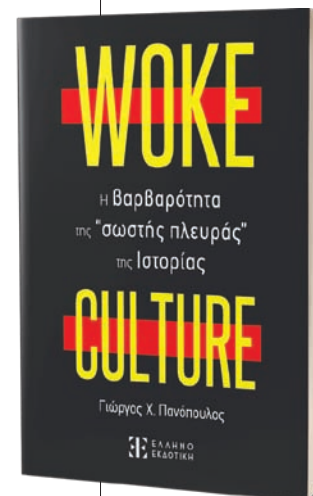
— **Ξέρω ότι είχες παλιότερα, από αναρτήσεις σου στα social media, κάποιες υβριστικές έως και απειλητικές αντιδράσεις. Υπήρξαν άλλες μετά την κυκλοφορία του βιβλίου; Πώς τις αντιμετωπίζεις; Θέλω να πω, είναι αστέιο να αποκαλεί εσένα κάποιος «ομοφοβικό» ή «σκοταδιστή». Πώς αντιδράς στον φανατισμό;**  
Από τη στιγμή που η ελευθερία του λόγου θεωρείται από τις woke μαζορέτες ως «πρόσχημα» που νομιμοποιεί τη ρητορική μίσους, αντιλαμβάνεσαι ότι παύει κάθε συζήτηση. Ο ιντερνετικός όχλος δεν μπορεί να συλλάβει την ελευθερία του λόγου ως μια σημαντική ανθρώπινη κατάκτηση από μόνη της. Ότι η αντίθεση, η αμφιβολία, ο σκεπτικισμός και ο διάλογος είναι αναπόσπαστα κομμάτια του ανθρώπινου πολιτισμού. Όμως η μεγαλύτερη λογοκρισία του 21ου αιώνα είναι η αυτολογοκρισία κι αυτό είναι τερατώδες.

— **Πώς ελπίζεις να επηρεάσει το βιβλίο σου τη συζήτηση για τη woke culture;**  
Ξεκινώντας καταρχάς μια συζήτηση, αν και δεν πιστεύω ότι είναι δυνατόν στη χώρα μας να ξεκινήσει μια συζήτηση που περιέχει νηφαλιότητα, κριτική σκέψη και διάλογο: τρεις απουσίες για την Ελλάδα στην οποία η αντίρρηση και ο σκεπτικισμός αντιμετωπίζονται με «ψόφο» και «εσύ δεν ξέρεις», ή προσθέτοντάς το «φοβικός» σε οτιδήποτε δεν συμφωνεί μαζί μας για να ξεμπερδέψουμε. Όποιος εκφράζει αντιρρήσεις είναι «φασίστας» και «υπερδεξιός».

— **Θα υπάρξει επόμενο δικό σου βιβλίο;**  
Όταν ξεκίνησα να ασχολούμαι με το woke Δόγμα δεν ήξερα ότι θα κατέληγε σε βιβλίο. Στο μυαλό μου είχα μια συλλογή από διηγήματα που έχω γράψει αλλά η ζωή κινείται με μυστήριους τρόπους – ευτυχώς. **A**

**Εδώ στην Ελλάδα εκεί στα μέσα του '90 θυμάμαι ότι περιγράψαμε την πολιτική ορθότητα των αμερικάνικων πανεπιστημίων ως ένα ακόμα αμερικάνικο τικ που θα περάσει. Μια αυταρχική ανόητη μόδα χωρίς μέλλον. Λάθος μας.**

*\* Το βιβλίο «Woke Culture: Η βαρβαρότητα της "σωστής πλευράς" της Ιστορίας» κυκλοφορεί από την Ελληνεκδοτική*



# Η Όλγα Μπακομάρου πρόλαβε την «Αριστερά κάποτε...»

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Δεκαέξι συν μία συνεντεύξεις με πρόσωπα της «παλιάς» αριστεράς, της old school, του 20ού αιώνα και των αρχών του 21ου. Ορθόδοξης-Σοβιετόφιλης, πιστής στον Λένιν και τον Στάλιν, εναλλακτικής και διασπασμένης σε κομμάτια όπως το Εσωτερικό και η ΕΔΑ, ή τεχνηέντως ενωμένης τύπου Συνασπισμός και α-μπε-μπα-μπλομ με μπαλαντέρ τον Μίκη Θεοδωράκη που μπορούσε να αλλάξει στρατόπεδα, γιατί ο Μίκης ήταν πάντα ο Μίκης και μπορούσε να μιλάει όπως ήθελε: «Σκέψου τις δημοσιογραφικές εταιρείες, τα κέντρα, τα καταστήματα, τα μπαλέτα, τον τουρισμό, τις συναυλίες, τα φιλμ, ένα πλήθος από κυκλώματα εργασίας... Η παρουσία που δημιουργώ εγώ γύρω μου και προσφέρω σε όλο τον κόσμο ανέρχεται σε δισεκατομμύρια δραχμές. Από όλα αυτά, το 1% φτάνει σε μένα. Λοιπόν, η Αριστερά θα έπρεπε να είναι περήφανη, γιατί έχει ανθρώπους πετυχημένους. Έτσι βλέπω εγώ την Αριστερά. Τα στελέχη της να είναι άνθρωποι που πέτυχαν στη ζωή τους. Γιατί, για να πετύχεις στη ζωή, σημαίνει ότι και αξία έχεις και εργασία. Αλλά έχουμε να κάνουμε με κόμματα της εργατικής τάξης, που τα περισσότερα στελέχη τους δεν έχουν εργαστεί ποτέ κι ούτε έχουν καμιά σχέση με την εργατική τάξη» (περιοδικό «Γυναίκα», Μάρτιος 1977).

Με ένοσημα και εύσημα αποκτημένα σε φυλακές και ξερονήσια, με ιδέες που κυνηγήθηκαν και σώματα που βασανίστηκαν εν ονόματί της, η Αριστερά του Κύρκου και της Παπαρήγα, του Παπαγιαννάκη και της Έλλης Παππά, του Ηλία Ηλιού και του Κώστα Κάππου, του Μίκη Θεοδωράκη, του Ανδρέα Λεντάκη και του Γλέζου, συγκεντρώθηκε σε έναν τόμο ιστορικών συνεντεύξεων με τίτλο «Αριστερά κάποτε...». Υπογραφή Όλγα Μπακομάρου. Με Κόκκινους πρωταγωνιστές σε πλείστες, όπως είπαμε, παραλλαγές και τάσεις, οι Δαμανάκη, Ανδρουλάκης, Νίκος Κωνσταντόπουλος, Κώστας Αλαβάνος, Μήτσος Κωστόπουλος και Νίκος Μπελογιάννης (υιός), συνθέτουν ένα βιβλίο...

διηγώντας το να κλαις. «Δεν ξέρω και δεν έμαθα το μυστικό της Όλγας με τις συνεντεύξεις που έπαιρνε, αλλιώς ίσως να έκανα το ίδιο» γράφει ο σκιτσογράφος **Στάθης** στο οπισθόφυλλο του βιβλίου, ενώ λίγο παρακάτω: «Μάλλον αυτό ξεκλειδώνει την ουσία του βίου της Όλγας: είναι ο εαυτός της, χωρίς κανέναν εγωτικό τρόπο, αλλά αντιθέτως με τις αρχές της, ιδεολογικές, ηθικές και πολιτικές, και τον αξιοθαύμαστο σεβασμό στα ανθρώπινα».

Δεκαέξι συν μία συνεντεύξεις, επομένως, με την υπογραφή της μεγάλης κυρίας της ελληνικής δημοσιογραφίας και της απόλυτης Ελληνίδας ιντερβιούερ, που «οι τεχνικές» της κανονικά θα έπρεπε να διδάσκονται στην Κρατική Σχολή Δημοσιογραφίας, όπως δήλωσε ο **Σταύρος Θεοδωράκης** στην παρουσίαση του προηγούμενου βιβλίου της για τις οικογένειες Παπανδρέου και Μητσοτάκη. Το ανυπέρβλητο στίλ της βασίζονταν στο να ρωτά ευγενικά, αλλά και επίμονα, να πρεσάρει διακριτικά και απίστευτα μελετημένα. Έτσι κατάφερε να ξεκλειδώσει στιγμές και σκηνές του βίου, της ηθικής και της βαθιάς πολιτικής σκέψης ανθρώπων, σε εξομολογήσεις τεκμήρια-αποδείξεις μιας «αριστερής» εποχής που πέρασε ανεπιτηρητά.

Μετά τα «Ωσει Παρόντες» και «Οικογένειες: Παπανδρέου - Μητσοτάκη», οι εκδόσεις Αρμός τριτώνουν το καλό, κυκλοφορώντας ένα βιβλίο από το οποίο αυτό που μένει ως επίγευση δεν είναι νοσταλγία για όσους αναπολούν τη νιότη τους, αλλά γνήσια ελληνική Ιστορία. Κλείνω με άλλο ένα σαμπλαπό τη συνέντευξή της με την Έλλη Παππά. Η Μπακομάρου τη ρωτά τι εκφράζει ο Πούτιν για εκείνη. Η Παππά απαντά «Τις μεγάλες μαφίες του πετρελαίου και του φυσικού αερίου... Και ο Πούτιν ανάμεσά τους. Και βλέπουμε σήμερα τις συνέπειες αυτής της κατάρρευσης να τις υφίσταται όλος ο κόσμος. Και θα τις υφίσταται». («Ελευθεροτυπία», Δεκέμβριος 2006). **Α**



ΟΛΓΑ ΜΠΑΚΟΜΑΡΟΥ  
«Αριστερά, κάποτε...»  
16+1 συνεντεύξεις  
ΕΚΔ. ΑΡΜΟΣ

## Πώς βρέθηκε ο Μαρξ στον κήπο του Δαρβίνου;

ΤΟΥ ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Στη χρυσή μου νιότη φαντασιοκοπούσα ότι κάποτε θα ταξίδευα κι εγώ –όπως ο Δαρβίνος– στα νησιά Γκαλαπάγος του Ισημερινού και θα κολυμπούσα στα νερά του Ειρηνικού πλάι στις χελώνες που έδωσαν τροφή στη σκέψη του Άγγλου φυσιοδίφη. Το ταξίδι μου δεν θα ήταν τόσο πολυτετές σαν του Δαρβίνου –πέντε χρόνια θαλασσοδερόταν εκείνος– ούτε με κάποιο τρικάρτο θα ταξίδευα (περισσότερο σε κάποιο κρουαζιερόπλοιο με σκεφτόμουν). Μέχρι σήμερα μπορεί να έχω επισκεφτεί τα πέρατα της γης, αλλά στα Γκαλαπάγος δεν έφτασα ακόμα, ενώ όλο και περισσότερο απομακρύνεται ένας τέτοιος προορισμός καθώς πλησιάζω στη δύση του βίου μου.

Από την άλλη, ποιος δεν έχει διαβάσει το «Κεφάλαιο» του Καρλ Μαρξ; (Κανείς, θα μου πείτε, και μάλλον θα έχετε δίκιο.) Μήπως το «Κομμουνιστικό μανιφέστο» τότε; (Κάπου το έχω στη βιβλιοθήκη μου, αλλά ακόμα κι αν το έχω μελετήσει το μόνο που θυμάμαι είναι αυτή η χαρακτηριστική αρχή του, η τόσο αλησμόνητη: «Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώπη. Το φάντασμα του κομμουνισμού.»)

Όλα αυτά μου θύμισαν ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα που διάβασα πρόσφατα σε μια πολύ καλή έκδοση (UTOPIA) και σε μια αξιομνημόνευτη μετάφραση του Γιάννη Καλιφατίδη. Πρόκειται για το βιβλίο της Ιλόνα Γέργκερ, «Ο Μαρξ στον κήπο του Δαρβίνου».

Οι δυο αυτοί στοχαστές, ο Δαρβίνος και ο Μαρξ, είναι συγκαιρινοί και συνέπεσε μάλιστα να ζουν και οι δύο σε κοντινή απόσταση στη Βρετανία. Ωστόσο, δεν συναντήθηκαν ποτέ. Πώς βρέθηκε, λοιπόν, ο Μαρξ στον κήπο του Δαρβίνου; Όπως μας εξηγεί η συγγραφέας στο παράρτημα του βιβλίου, η συγκεκριμένη συνάντηση είναι προ-μυθοπλασίας. Το ίδιο και κάποια άλλα πρόσωπα που αναφέρει στο μυθιστόρημά της. Επινόησε αυτή τη συγγραφική συνθήκη γιατί ήθελε να φέρει αντιμετώπισης αυτούς τους δύο άνδρες που ο καθένας με τον τρόπο του άφησε ανεξίτηλα το στίγμα του στη σύγχρονη Ιστορία του κόσμου.

Και, όπως δηλώνει ο Ένγκελς στον επικήδειό του πάνω από το μνήμα του επιστήθιου φίλου του Καρλ Μαρξ, εκείνοι οι δυο άνθρωποι μοιράζονταν πολλά κοινά: «Αν ο Δαρβίνος ανακάλυψε σε ποιους νόμους υπακούει η εξέλιξη της οργανικής φύσης, ο Μαρξ ανακάλυψε από ποιους νόμους διέπεται η εξέλιξη της ανθρώπινης ιστορίας... Η φυσιοδιφική επιστήμη του Δαρβίνου εκθρόνισε τον Θεό. Η οικονομική επιστήμη του Μαρξ εκθρόνισε τον καπιταλισμό. Ο Δαρβίνος εξηγεί πώς αναπτύσσονται τα φυτά και τα ζώα στον αγώνα για επιβίωση. Ο Μαρξ εξηγεί πώς αναπτύσσονται οι διάφοροι τύποι κοινωνίας στον αγώνα του ανθρώπου για επιβίωση. Από τον χειρόμυλο γεννήθηκε η φεουδαρχική κοινωνία, από τον ατμόμυλο η καπιταλιστική κοινωνία των βιομηχάνων... Η θεωρία της εξέλιξης απέδειξε περίτρανα πως όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, δεδομένου ότι μοιράζονται τους ίδιους προγόνους, είτε είναι μαύροι, είτε κίτρινοι ή λευκοί...».

Όσου όμως η συγγραφέας να φτάσει ως τους τάφους των ηρώων της, μας δίνει μια εμπειριστατωμένη περιγραφή της πορείας τους, μέσα από μια ευφάνταστη πεζογραφική γραφίδα που οδηγεί τον αναγνώστη ευφρόσυτα μέχρι το τέλος. Για να θυμούνται οι παλαιότεροι και να μαθαίνουν οι πιο νέοι.



Ιλόνα Γέργκερ  
Ο Μαρξ στον κήπο  
του Δαρβίνου  
ΕΚΔ. UTOPIA



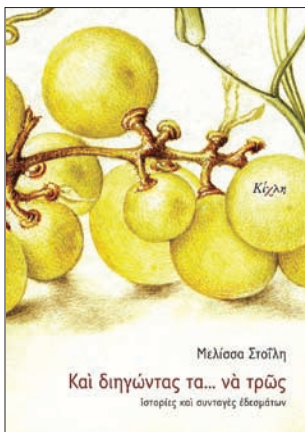
## Ιστορίες φαγητών

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ

Και εκεί που περπατώ στην πόλη και ψάχνω για βιβλία και νέες γεύσεις, πέφτω πάνω σε μια ξεχωριστή έκδοση για τον κόσμο της μαγειρικής: «Και διηγώντας τα να τρως - Ιστορίες και συνταγές εδεσμάτων». Συγγραφέας η δημοσιογράφος **Μελίσοα Στοϊλη**.

Επιστρέφω στο σπίτι, ξεφυλλίζω μία μία τις σελίδες. «Αρχαίοι θεοί που κοιτάνε πάνω από τις μαρμίτες των θνητών, άγιοι που λιγουρεύονται πίτες και λουκουμάδες, ρεμπέτες και ασίκηδες που τραγουδούν τα πάθη του έρωτα και ταυτόχρονα ορέγονται μεζεδάκια, ζηπάνοι και σουλτάνοι βασιλιάδες και επαναστάτες, κλασικά εικονογραφημένα νούμερα επιθεώρησης, οδηγοί μαγειρικής, παροιμίες και τελετουργίες, λαϊκά ποιήματα και λογίων μυθιστορήματα ξεπετάγονται την κατσαρόλα κάθε φορά που ανοίγω το καπάκι της» γράφει η δημοσιογράφος. «Ο ακνός της παίρνει μορφή γίνεται ένα τζινι-παραμυθάς και τα μπλέκει όλα σε ένα γαστρονομικό χορό. Τηγάκια, ταψιά και χύτρες ζωντανεύουν όπως γίνονται τα παραμύθια και διηγούνται συναρπαστικές ιστορίες».

Να, λοιπόν, ο μαγικός κόσμος της κατσαρόλας που μπλέκεται με τον μύθο και στο τέλος φτιάχνει νέα μοναδικά φαγητά. «Η μαγειρική λοιπόν αποτέλεσε ένα κωνευτήρι γηγενών και ξένων αστικών αγροτικών και κοσμοπολιτικών παραδόσεων το οποίο δημιούργησε μια κληρονομιά μοναδικών συνταγών με δάνεια και προσθαφαιρέσεις με παραλλαγές και ριζικές αλλαγές» γράφει η Μελίσοα Στοϊλη. «Ετσι γεννήθηκαν τα μακαρόνια με κιμά, το γιουβέτσι μο-



Μελίσοα Στοϊλη  
Και διηγώντας τα... να τρως  
Ιστορίες και συνταγές εδεσμάτων

σαράκι, η ταραμοσαλάτα, το αρνάκι φρικασέ, τα σουτζουκάκια, το πασιτίτσι, οι αγκινάρες αλά πολιτά, τα γεμιστά, οι πίτες και τόσα άλλα πιάτα που έκαναν μεγάλο σουξέ. Εδέσματα που μπήκαν σε καζάνια πανηγυριών και σε ποροσελάνια σερβίτσια, που πρωταγωνιστούν σε κοινά τραπέζια και στρατιωτικές караβάνες που σερβιρίστηκαν σε αστικά εστιατόρια και σε λαϊκές ταβέρνες. Που έχουν να θυμηθούμε πολλά από τη γνωστή και άγνωστη ζωή τους τις περιπέτειες και τις περιπλανήσεις και με ένα παράδοχο τρόπο πρόκειται για την αφήγηση της δικής μας ζωής», καταλήγει στην εισαγωγή της η συγγραφέας.

Ψάχνω τώρα να βρω μια συνταγή για την κατσαρόλα γιατί πρέπει να ετοιμάσουμε και φαγητό. Τα μακαρόνια με κιμά ενδέχεται να είναι η «Ελληνίδα ξαδέλφη της μπολονέζ» όπως σημειώνεται στο βιβλίο, και οι ρεμπέτες τραγουδούν για την αξία της μακαρονάδας:

«Μες στη φυλακή είν' ωραία άμα βρεις καλή παρέα  
Τρίτη Πέμπτη μακαρόνια φάτε μάγκες βγάλε χρόνια»

Ποιο είναι το μυστικό του φαγητού αυτού; «Η ουσία είναι πως ο κιμάς που είχε το πλεονέκτημα να κάνει το φαγητό να φουράει, αφού αναμειγμένος με άλλα υλικά χόρταινε πολλά πεινασμένα. Όταν τα σπύια απέκτησαν και ηλεκτρικά ψυγεία ή έστω ψυγεία με πάγο, τότε τα νοικοκυριά είχαν στη διάθεσή τους όλα τα απαραίτητα υλικά για να φτιαχτεί μια περιποιημένη μακαρονάδα». Πάμε, λοιπόν, στις κατσαρόλες.

### Μακαρόνια με κιμά

Υλικά για 4 άτομα

- ένα μεγάλο ξερό κρεμμύδι ψιλοκομμένο
- μισό φλιτζάνι έξτρα παρθένο ελαιόλαδο
- 1 κ.σ. πελτέ ντομάτας
- 2 σκελίδες σκόρδο
- 300 γρ. κιμάς μοσχαρίσιος
- 300 γρ. κιμάς χοιρινός
- 1/4 φλιτζάνι κόκκινο κρασί
- μια κονσέρβα ντοματάκια πολτοποιημένα
- μισό κ.γ. ζάχαρη
- μισό κ.γ. κανέλα
- 1/4 κ.γ. μπαχάρι τριμμένο
- 1/4 κ.γ. μοσχοκάρυδο τριμμένο
- αλάτι και πιπέρι

- 1 πακέτο μακαρόνια
- κεφαλοτύρι ή ξερή μυζήθρα τριμμένα (για το σερβίρισμα)

### Εκτέλεση

Σε μια κατσαρόλα ζεσταίνουμε το ελαιόλαδο σε δυνατή φωτιά και σοτάρουμε το κρεμμύδι ώσπου να ξανθύνει τελείως. Ρίχνουμε τον πελτέ ντομάτας και σοτάρουμε για ένα λεπτό ανακατεύοντας. Προσθέτουμε το σκόρδο και τον κιμά, τον οποίο «σπάμε» με το πιρούνι για να μη σβολιάσει, και συνεχίζουμε το σοτάρισμα για 15 λεπτά. Στη συνέχεια, σβήνουμε με το κρασί και συνεχίζουμε να

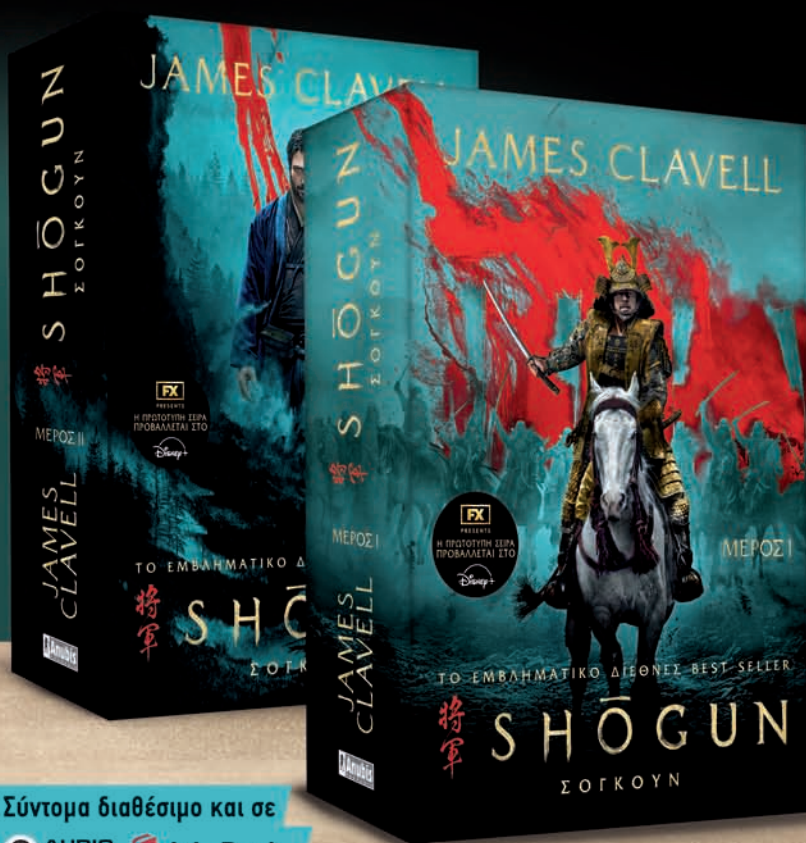
ανακατεύουμε ώσπου να εξατμιστεί το αλκοόλ. Αφαιρούμε το σκόρδο και προσθέτουμε τα πολτοποιημένα ντοματάκια, τη ζάχαρη, την κανέλα, το μπαχάρι, το μοσχοκάρυδο, το αλάτι και το πιπέρι. Τέλος, αφιρνούμε τη σάλτσα να σιγοβράσει για περίπου 1 ώρα μέχρι να δέσει και να εξατμιστούν τα υγρά της ντομάτας. Βράζουμε τα ζυμαρικά σύμφωνα με τις οδηγίες του πακέτου. Σερβίρουμε τα μακαρόνια, μοιράζουμε τον κιμά και ρίχνουμε τριμμένο τυρί. Και μια συμβουλή: Ίσως η σάλτσα να φαίνεται έτοιμη νωρίτερα, ωστόσο γίνεται νοστιμότερη όταν μαγειρευτεί για πολλή ώρα.

### Το βιβλίο

«Και διηγώντας τα να τρως - Ιστορίες και συνταγές εδεσμάτων» της Μελίσοας Στοϊλη, εκδόσεις Κίχλη

\* Η Δημήτρα Κακαουνάκη είναι δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Παρουσιάζει κάθε βράδυ, τα μεσάνυχτα, στο *Kosmos* την εκπομπή «Οίκος Αντοχής» και το podcast της με τίτλο «Οι συνταγές του Κόσμου» με μουσικές, συνταγές και βιβλία, βρίσκεται στο *Ertecho*.

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ BEST SELLER



# 將軍 SHŌGUN ΣΟΓΚΟΥΝ

2 ΤΟΜΟΙ

Το συγκλονιστικό ιστορικό μυθιστόρημα που καθήλωσε το διεθνές κοινό και αποτέλεσε τη βάση για την κλασική τηλεοπτική σειρά του 1980 αλλά και για τη νέα υπερπαραγωγή του 2024.



«Περιπέτεια, ίντριγκα και δράση, αιματοχυσία και πάθος... θα το λατρέψετε.»  
— *Library Journal*

«Ακαταμάχητο... Δεν είναι απλώς κάτι που διαβάζεις — το ζεις.»  
— *The New York Times Book Review*

Σύντομα διαθέσιμο και σε  
AUDIO BOOK JukeBooks

Αναζητήστε το στα βιβλιοπωλεία και στο [www.anubis.gr](http://www.anubis.gr)



[www.anubis.gr](http://www.anubis.gr)

Βρείτε μας στα social media





ΤΕΧΝΗ

# MEET THE ARTISTS PROJECT

Ένα ιδιαίτερο project στην καρδιά της Αθήνας

**Γνωρίστε τους καλλιτέχνες και τα εργαστήριά τους, που βρίσκονται διάσπαρτα στην πόλη μας**

**Η** **Villy Calliga**, δημιουργός της στήλης «Προτζέκτορας» στην A.V., πέρυσι ως φωτογράφος αναβίωσε την Polaroid μέσα από το φωτογραφικό project «From X to Z – Generations through polaroids» στα πλαίσια του Athens City Festival, ενώ ως επιμελήτρια βρισκόταν πίσω από την έκθεση «Ουκρανία: Μέρες εισβολής, μέρες αντίστασης» στην Τεχνόπολη, με τη συμμετοχή 50 Ουκρανών φωτογράφων. Φέτος επιμελείται και συντονίζει το MEET THE ARTISTS project. Ο **Στάθης Φώτης** δεν είναι μόνο ο συνδημιουργός, αλλά και ο άνθρωπος που φέρει το βάρος της διοργάνωσης «ανοίγοντας» για το Vol.I το εργαστήριο «Submarine\_05» σε συνέντευξη με 11 ακόμα εικαστικούς. Τους ζητήσαμε να μας το παρουσιάσουν.

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ

**«Ούτε ομαδική έκθεση, ούτε open atelier». Τι ακριβώς είναι το Meet the Artists project;**

**V.C.:** Πρώτα από όλα να πούμε πώς προέκυψε. Μέσα από συζητήσεις με ανθρώπους που αγαπούν την τέχνη διαπίστωνα τη διστακτικότητά τους να επισκεφτούν εργαστήρια καλλιτεχνών, ακόμη κι αν τους άρεσε το έργο τους. Οι περισσότεροι θεωρούσαν ότι πρέπει να γνωρίζουν προσωπικά τον καλλιτέχνη ή να μεσολαβήσει κάποιος. Αυτή η διστακτικότητα, αν και μπορεί να την κατανοήσω, μπορεί να αναιρεθεί αν χτιστούν σχέσεις αμεσότητας και οικειότητας. Ήμουν τυχερή γιατί οι σκέψεις μου συνάντησαν τις σκέψεις του Στάθη Φώτη, ο οποίος ήταν και αυτός που πρότεινε να περάσουμε από τη σκέψη στην πράξη.

**Σ.Φ.:** Οφείλαμε να περάσουμε στην πράξη, να δράσουμε με κάποιον τρόπο. Αλλωστε, για μεγάλο χρονικό διάστημα επιθυμούσα να κάνω «προσβάσιμο» το εργαστήριο στο κοινό, όχι ως εκθεσιακό χώρο αλλά ως σημείο συνάντησης ανθρώπων που μοιράζονται την ίδια αγάπη για την τέχνη, είτε ως δημιουργοί είτε ως κοινωνοί της.

**Γιατί το κοινό δεν επισκέπτεται τα εργαστήρια;**

**V.C.:** Για πολλούς λόγους. Για παράδειγμα υπάρχουν άνθρωποι που αν και αγαπούν την τέχνη, θεωρούν ότι απευθύνεται σε κάποιου είδους «ελίτ» της οποίας αυτοί δεν μπορούν να είναι κομμάτι. Σκεφτείτε ότι αρκετοί νιώθουν δισταγμό και αμηχανία ακόμα και αν τους προτείνει ο ίδιος ο δημιουργός να επισκεφτούν το ατελιέ του. Στην πραγματικότητα όμως ο καλλιτέχνης μέσα από

δώδεκα εικαστικούς. Κάποιος επίσης θα μπορούσε να πει ότι πρόκειται για ομαδική έκθεση, αλλά ούτε αυτό είναι σωστό γιατί το project επικεντρώνεται στους ίδιους τους δημιουργούς και όχι στην παρουσίαση συγκεκριμένης δουλειάς τους. Τα έργα τους είναι γνωστά, το κοινό τα έχει δει σε εκθέσεις, σε γκαλερί και διοργανώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στο διαδίκτυο.

**Σ.Φ.:** Σκοπός του project είναι η επικοινωνία, η αμοιβαία αλληλεπίδραση, να γνωρίσουν οι επισκέπτες τους δημιουργούς, να συζητήσουν μαζί τους, να μοιραστούν εμπειρίες, απόψεις, ιδέες. Θα πρέπει να δευκρινίσουμε βέβαια ότι θα υπάρχουν έργα των δημιουργών στο εργαστήριο που δεν έγιναν όμως βάσει κάποιας θεματικής που τους δόθηκε, αλλά επιλέχθηκαν από τους ίδιους ως αντιπροσωπευτικά της εικαστικής τους πορείας.

**Πώς επιλέχθηκαν οι καλλιτέχνες που παίρνουν μέρος στον πρώτο κύκλο του Project;**

**V.C.:** Δεν επιλέχθηκαν, αυτοί «επέλεξαν» το project όταν τους το επικοινωνήσαμε σε μεταξί μας συζητήσεις, αγκάλιασαν τη φιλοσοφία του και τελικά ενώθηκαν σε όλο αυτό που ξεκινάει. Εδώ οφείλω να πω ότι το μεγάλο βάρος της διοργάνωσης το έχει ο Στάθης Φώτης ο οποίος φρόντισε ώστε το Submarine\_05 να μπορεί να φιλοξενήσει φίλους καλλιτέχνες, να τους παρέχει την ελευθερία που θα είχαν στα δικά τους εργαστήρια, αλλά και να δημιουργήσει ένα κλίμα οικείο και άνετο για τους επισκέπτες κατά τη διάρκεια του project.

**Σ.Φ.:** Στον πρώτο κύκλο του MEET THE ARTISTS «συνεργούμε» με τους Μαρία Ανδρέου –με την οποία μοιράζομαι το εργαστήριο–, Γιάννη Δημουλά, Ρόζα Ζεϊντάν, Σοφία Rose Κοσμίδου, Έλενα Κυρκιλή, Σοφία Παπαδοπούλου, Διονύσιο Παππά, Σέργιο Παππά, Μαρία Φιλιππακοπούλου, Βίβιαν Χαλκίδη, απόφοιτους της ΑΣΚΤ και τον Μιχαήλ Παρλαμά, απόφοιτο της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. Είμαστε ενθουσιασμένοι γιατί πρόκειται για δημιουργούς αναγνωρισμένους, βραβευμένους, με σημαντική εικαστική πορεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, με αξιόλογες ατομικές εκθέσεις και συμμετοχές σε ομαδικές στο ενεργητικό τους, αλλά πάνω από όλα με τεράστια θετική ενέργεια και προσηλωση σε αυτό που κάνουμε, παρά τον περιορισμένο χρόνο τους – αφού όλοι είτε προετοιμάζουν την επόμενη δουλειά τους είτε ήδη έχουν σε εξέλιξη εκθέσεις τους.

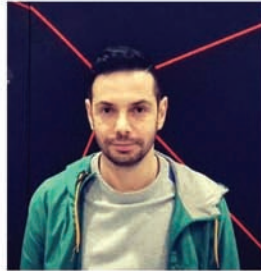
**Θα υπάρχει ανταπόκριση από το κοινό; Θα έχει το MEET THE ARTISTS project, επιτυχία;**

**V.C.:** «Ανταπόκριση του κοινού» για εμάς σημαίνει η επιστροφή των επισκεπτών στο εργαστήριο μετά το opening, τις επόμενες δηλαδή ημέρες που θα διαρκέσει το project, για να γνωριστούν και να συζητήσουν με τους εικαστικούς που θα βρίσκονται εδώ. Και ναι, πιστεύουμε ότι θα υπάρχει. Όσον αφορά στην επιτυχία, θεωρούμε ότι θα έχει πετύχει ως project αν έστω και κάποιοι από αυτούς που έρθουν, την επόμενη φορά που θα δουν έναν καλλιτέχνη που τους αρέσει το έργο του επιδιώξουν να επισκεφτούν το εργαστήριό του για να τον γνωρίσουν από κοντά.

**Τι ακριβώς, λοιπόν, θα συναντήσει κάποιος όταν κατέβει τα σκαλιά του Submarine\_05;**

**V.C.:** Την ημέρα του opening, που θα γίνει το Σάββατο στις 2 Μαρτίου, στις 19:00, σκοπεύουμε να «γιορτάσουμε» μαζί με τους εικαστικούς του πρώτου κύκλου και όλους τους ανθρώπους που θα έρθουν. Μια γιορτή σε ένα εργαστήριο στην καρδιά της πόλης ανάμεσα στα έργα των εικαστικών μας, νομίζω ότι είναι ένα θαυμάσιο ξεκίνημα.

**Σ.Φ.:** Τις επόμενες ημέρες όσοι αγαπούν την τέχνη –σπουδαστές, ερασιτέχνες και επαγγελματίες καλλιτέχνες– θα μπορούν να επισκεφθούν το εργαστήριο, να γνωριστούν με τους εικαστικούς, να δουν αντιπροσωπευτικά έργα τους, να προμηθευτούν καταλόγους και υλικό από προηγούμενες δουλειές τους, αλλά κυρίως να καθίσουν και να συζητήσουν μαζί τους σε κλίμα ζεστό, φιλικό και οικείο, πίνοντας μια κούπα καφέ ή ένα ποτήρι κρασί. Αυτό για εμάς είναι ουσιαστική επικοινωνία, και ο χώρος της τέχνης την έχει ανάγκη. **Α**



Οι εικαστικοί του Vol.I: Μ. Ανδρέου, Γ. Δημουλάς, Ρ. Ζεϊντάν, Ε. Κυρκιλή, Δ. Παππάς, Σ. Παπαδοπούλου, Σ.Ρ. Κοσμίδου, Σ. Παππάς, Μ. Παρλαμάς, Μ. Φιλιππακοπούλου, Σ. Φώτης & Β. Χαλκίδη

## ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Opening: Σάββατο 2 Μαρτίου, στις 19:00  
Χώρος: Εργαστήριο «Submarine\_05» (Εργαστήριο Στάθη Φώτη & Μαρίας Ανδρέου)  
Αλκαμένους 5, 104 39, Αθήνα (Πλησιέστερος σταθμός μετρό: Σταθμός Λαρίσης,  
Πρόσβαση 5' με τα πόδια). Πληροφορίες: 6974890047 - 6945774240  
Χορηγός επικοινωνίας: ATHENS VOICE

Ημέρες και ώρες επισκέψεων στο Submarine\_05 κατά τη διάρκεια του project:  
Τετάρτη: 6/3/2024 (19:00 - 23:00) - Παρασκευή: 8/3/2024 (19:00 - 23:00)  
Σάββατο: 9/3/2024 (18:00 - 22:00) - Τετάρτη: 13/3/2024 (19:00 - 23:00)  
Παρασκευή: 15/3/2024 (19:00 - 23:00)  
Ενημερωθείτε για το project: [www.facebook.com/share/sbKhU7CD37vbrkUV/](http://www.facebook.com/share/sbKhU7CD37vbrkUV/)

το έργο του δεν απευθύνεται σε κάποια ελίτ αλλά σε όλους, ανεξάρτητα από τον βαθμό επαφής τους με τα εικαστικά δρώμενα. Ένας άλλος λόγος είναι ότι πολλοί θεωρούν το εργαστήριο ενός δημιουργού ως έναν χώρο απόλυτα προσωπικό και απαγορευμένο, ως άβατο.

**Σ.Φ.:** Το οποίο ισχύει. Όταν δουλεύεις υπάρχει ανάγκη απομόνωσης και αυτοσυγκέντρωσης, αλλά αυτό δεν αποκλείει το να είναι το εργαστήριο και ένας χώρος ζύμωσης ιδεών και επικοινωνίας.

**Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι το MEET THE ARTISTS project είναι open atelier;**

**V.C.:** Θα μπορούσε μόνο αν ο Στάθης αποφάσιζε να ανοίξει το εργαστήριό του εκθέτοντας έργα του. Εν προκειμένω, συνεργούν/συνυπάρχουν



## ΘΕΑΤΡΟ

Κριτική της  
ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ  
ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

**Π**ρωτοείδα Άρη Μπινιάρη στο *Ύψωμα 731* το 2019 και ήταν η πιο καθήλωτική παράσταση που είχα μέχρι τότε στο ελληνικό θέατρο: μία ιδιοφυώς λιτή ροκ performance όπου η ωμότητα της ομώνυμης ελληνοϊταλικής μάχης αποδιδόταν με black light, φωσφορίζουσες μπογιές, φωνές, προστάγματα κι εντολές και ντραμς που ακολουθούν τον παλμό της μάχης, σε μια βιωματική θεατρική εμπειρία που με είχε ταρακουνήσει.

Μετά είδα τον *«Χορό της Φωτιάς»*, την *«Ανοδο του Αρτούρο Ούι»* – αρκετά ώστε να αναζητώ την αθλητικότητα της σκηνοθεσίας του, το υποβλητικό της ατμόσφαιρας, την ενέργεια, τη συνεχή κίνηση, τα έξυπνα επαναληπτικά μοτίβα της γλώσσας που λειτουργούν ως συναισθηματικοί μοχλοί και πάνε την πλοκή παραπέρα ανεβάζοντας την ένταση, την εμμονή του με τη βία, τον (ιταλικό, κυρίως) φασισμό, το σάπιο των ανθρώπων, τον σαδισμό και το παράλογο του άγριου καπιταλισμού.

Ήξερα λοιπόν τι περίπου να περιμένω στη θεατρική μεταφορά του *«Σαλό ή 120 Μέρες στα Σόδομα»*: την μπινιάρικη εκδοχή του Παζολίνι – την οποία, κατά κάποιον τρόπο, έλαβα πλουσιοπάροχα: από το φουλ shock value μιας εξαιρετικά άβολης για τους θεατές παράστασης – παρεμπιπτόντως, καιρομαι ιδιαίτερος που ανεβαίνουν τόσο άβολες παραστάσεις ακόμα στην Ελλάδα και δεν τις έχει φάει η μαρμάγκα της λογοκρισίας –, μέχρι τα αφόγως αλληγορικά σκηνικά και κουστούμια, τους ηθοποιούς-ήρωες, την αθλητικότετη χορογραφία τους επί σκηνής, τη σκηνοθεσία που συμπύκνωνε το νόημα της ταινίας σε ένα σφιχτοδεμένο μονόπρακτο τεσσάρων μερών, αλλά και τις διάφορες υπαινικτικές αναφορές σε άλλα παράξενα κινηματογραφικά έργα που μιλούν για καθλωτικά τελετουργικά και κακά μαντάτα: *«Eyes White Shut»* του Κιούμπρικ και *«Donnie Darko»* του Ρίτσαρντ Κέλλι.

Όμως, dear reader που λένε, δεν πείστηκα. Ή μάλλον δεν πείστηκα αν ο σκοπός του έργου είναι κάτι πέραν από την τέχνη για την τέχνη.

Ο ίδιος ο Παζολίνι έβλεπε το *«Σαλό»* αλληγορικά: *«...όλο το σεξ στο “Σαλό” (και υπάρχει σε τεράστια ποσότητα) είναι επίσης αλληγορία για τη σχέση της εξουσίας με εκείνους που υπόκεινται σε αυτήν. Με άλλα λόγια, είναι η αναπαράσταση (ενδεχομένως ονειρική) αυτού που ο Μαρξ αποκαλεί μετατροπή του ανθρώπου σε εμπόρευμα, δηλαδή η αναγωγή του ανθρώπινου σώματος σε πράγμα (μέσω της εκμετάλλευσης)»*. Κατ’ επέκταση ο Μπινιάρης – που ελάχιστα έχει αλλάξει το έργο – θέλει κι αυτός να δούμε την παράσταση της ΕΛΣ ως μεταφορά για την απόλυτη εξουσία πάνω στο ανθρώπινο σώμα, είτε αυτή είναι καπιταλιστική είτε φασιστική είτε και τα δύο.

Διότι οι εξουσιαστές της Δημοκρατίας του *«Σαλό»* (όπου εξελίσσεται αυτή η απάνθρωπη σειρά εξευτελιστικών βασανιστηρίων σε νεαρούς και νεαρές που, στην εκδοχή Μπινιάρη, είναι ντυμένοι ως παιδιά του δημοτικού, ίσως για να τονιστεί η πλήρης



© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

# Σαλό ή 120 Μέρες στα Σόδομα

Μας έπεισε η παράσταση του Μπινιάρη στην Εναλλακτική Σκηνή της Λυρικής;

αθωότητά τους – αλλά ίσως και ως σχόλιο στις αποτρόπαιες ειδήσεις που φτάνουν στις οθόνες μας σχεδόν καθημερινά) είναι καπιταλιστές-εκμεταλλευτές της αθωότητας, αλλά πάνω απ’ όλα είναι και φασίστες: είτε τα βιάζουν, είτε τα ταΐζουν κόπρανα, δεν ξεχνούν να δίνουν τον ρυθμό στις πράξεις τους με επαναλαμβανόμενα συνθήματα (πολύ μπινιάρικο όλο αυτό) υπέρ της Πατρίδας και της Τιμής της.

Και κάπου εδώ είναι που δεν επείσθην. Γιατί ο φασισμός μπορεί να είναι όντως γκροτέσκος (σύμβολα, ιδέες κ.λπ.), όπως δηλαδή παρουσιάζεται και στη σκηνή της ΕΛΣ, η επίδρασή του όμως είναι υποδόρια, ήσυχη, απλώνεται σαν ομίχλη στην κοινωνία και προκαλεί τρόμο όχι επειδή τα μέσα του είναι τόσο ακραία (μερικά όντως είναι – σκεφτείτε τα στρατόπεδα εξόντωσης), αλλά επειδή είναι πρωτίστως σιωπηρά και ύπουλα και καταφέρνουν να δημιουργήσουν συμμάχους στους ανθρώπους γύρω μας. Η δύναμή του είναι η καθημερινότητά του, όχι η υπερβολή.

*«Ο φασισμός είναι υπερβολικά σοβαρός και ύπουλος κίνδυνος για να τον αντιμετωπίσει κα-*

*νείς με μια απλή αναλογία»*, έγραφε ο Ρολάν Μπαρτ σε συνέντευξή του στη *Λε Μοντ*, στις 16/6/76 για το *«Σαλό»*. Στη σκηνή της Λυρικής εγώ είδα μόνο μια δράκα ανθρώπων που γουστάρουν το μη συναινετικό BDSM σε βαθμό φονικού και, επιπλέον και ανεξαρτήτως αυτού, γουστάρουν να ουρλιάζουν συνθήματα υπέρ της Πατρίδας. *«Αναλαμβάνει κανείς μian ευθύνη όταν παρουσιάζει αυτόν τον φασισμό ως διαστρόφη»* συνεχίζει ο Μπαρτ: την ευθύνη του να μην πείσει τον θεατή.

Μήπως ωστόσο αυτό ακριβώς είναι εν τέλει το τέχνασμα της παράστασης; Ότι αν πείσει τον θεατή, τότε ο σκοπός της έχει επιτευχθεί· αν όμως δεν τον πείσει – κι ο θεατής δεν νιώσει καμία συνοχή με το φασιστικό/καπιταλιστικό μόρφωμα της απόλυτης εξουσίας πάνω στο Αθώο – τότε έχει αποδείξει ακριβώς τη σιωπηρή συνοχή του; Μου θυμίζει όλο αυτό την προσπάθεια να αποδείξει κανείς ότι δεν είναι ελέφαντας: γιατί αν παραδεχθεί ότι είναι ένοχος, καταδικάζεται· κι αν αρνηθεί ότι είναι ένοχος, του καταλογίζουν ότι η άρνησή του και μόνο αποδεικνύει την ενοχή του. Δηλαδή ναι, το γεγονός ότι δεν πείστηκα από τη σύνδεση που επιχειρεί ο Μπινιάρης σε αυτή τη χρονική συγκυρία μπορεί όντως να σημαίνει ότι έχω τέτοια σκοτάδια μέσα μου που δεν παίρνω χαμπάρι πόσο συνένοχη είμαι στον κρατικό, ολοκληρωτικό βιασμό, τον εξευτελισμό και τη δολοφονία των σημερινών νέων.

Μπορεί όμως και να σημαίνει ότι ο αλληγορικός σκοπός της παράστασης απέτυχε, ασχέτως του σκοταδιού του εκάστοτε θεατή. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση – με εξαίρεση ίσως τη στιγμή του τέλους, όταν δεν ήθελα καθόλου να χειροκροτήσω, όχι επειδή η παράσταση δεν ήταν εξαιρετική, αλλά γιατί πώς να χειροκροτήσεις μια τέτοια απανθρωποποίηση, μια τέτοια θηριωδία; – αν δεν πιστεύεις ήδη ότι ο καπιταλισμός εξευτελίζει το άτομο, κι αν δεν πιστεύεις ήδη ότι ζούμε σε κάποιου είδους φασιστικό μόρφωμα, το *«Σαλό»* της ΕΛΣ δεν θα σε πείσει.

Και στο κάτω κάτω της γραφής, υπάρχουν και μέτρα σύγκρισης: αν είναι να μιλήσουμε για το κατά πόσο ξεμπροσιάζεται η συνοχή του μέσου θεατή με τον φασισμό, υπάρχει και η κινηματογραφική *«Ζώνη ενδιαφέροντος»*, του Jonathan Glazer. (Παίζεται ακόμα στα σινεμά, να πάτε να τη δείτε.) Μεταξύ του *«Σαλό»* και αυτής, σημειώσατε ένα τρανταχτό 2.

Να και μία άλλη σκέψη: αν ο σκοπός του *«Σαλό»* της ΕΛΣ είναι να μας κάνει ν’ αναμετρηθούμε με τα σκοτάδια μας όχι απαραίτητα για να μας καταλογίσει ενοχή, αλλά για να μας κρατήσει σε εγρήγορον, τότε είναι καθόλα επιτυχημένος. Υπό αυτήν την έννοια, καιρομαι ιδιαίτερος που ανεβαίνουν τέτοιες παραστάσεις. Και ως προς το καλλιτεχνικό του πράγματος, εγώ πάντως είχνα ακόμα μεγαλύτερη φαν του Άρη Μπινιάρη: για το ταλέντο του, το κουράγιο του, το πολυεπίπεδο του κόσμου του. Και γι’ αυτό που στα Γίντις λέγεται χούτοπα (chutzpa) και είναι κάτι ανάμεσα στην υπερβολική αυτοπεποίθηση και το θράσος – μόνο που εκφέρεται πάντα με πραγματικό θαυμασμό. **A**

### INFO

*Σαλό ή 120 Μέρες στα Σόδομα*, Σκηνοθεσία: Άρης Μπινιάρης, Εναλλακτική Σκηνή της Λυρικής



ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

## Dune: Μέρος δεύτερο (DUNE: PART TWO) \*\*\*1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντενί Βιλνέβ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τίμοθι Σαλαμέ, Ζεντάγια, Ρεμπέκα Φέργκιουσον, Χαβιέ Μπαρδέμ, Όστιν Μπάτλερ

**Ο** Πολ Ατρείδης σχεδιάζει την εκδίκησή του απέναντι στον Βαρόνο Χαρκό-νεν που οργάνωσε τον αφανισμό της οικογένειάς του. Όμως για να τα καταφέρει θα πρέπει πρώτα να πείσει τους καχύποπτους Φρέμεν πως είναι όντως ο Εκλεκτός Μουαντίμπ που θα τους προσφέρει την ειρήνη και θα ξαναφέρει τη ζωή στον άλυτο πλανήτη τους, τον Αράκις.

Αν στο πρώτο μέρος του «Dune» ο Ντενί Βιλνέβ είχε τη δύσκολη αποστολή να βάλει τη μυθιστορηματική φαντασία του Φρανκ Χέρμπερτ στα δέοντα κινηματογραφικά καλούπια, η νέα ταινία έχει ως κύριο στόχο να μπει σε λειτουργία το συναρπαστικό ταξίδι του Πολ Ατρείδη. Το τελικό αποτέλεσμα δικαιώνει πέρα ως πέρα τον σκηνοθέτη από το Κεμπέκ, καθώς το δεύτερο μέρος –παρά την παραφορτωμένη πλοκή, τους αρκετούς νέους παίχτες που μπαίνουν στο τερνέκ και την αμφισβησία στην ανάπτυξη βασικών χαρακτήρων (η Ρεμπέκα Φέργκιουσον αναλαμβάνει τον αιγιματικό ρόλο της εγκύου Ύψιστης μητέρας των Μπένε Τζέζερ-ριτ)– καταφέρνει να συλλάβει τη μαγική διάσταση του αξεπέραστου βιβλίου του Χέρμπερτ. Είτε αφορά στο σχεδιασμό της ζεν ατμόσφαιρας, είτε στη διατύπωση των αλληγορικών συμβολισμών για την αλαζονεία της εξουσίας και τον θρησκευτικό φανατισμό, είτε στο κομμάτι της εννοχρήστωσης της αυθεντικής περιπέτειας (δυνατές μάχες, πάλη σώμα με σώμα, αλλά και μια μνημειώδης σκηνή στην έρημο με την παρουσία του τεράστιου σκουληκιού), ο Βιλνέβ γίνεται μάστορας στον τρόπο με τον οποίο ανεβοκατεβάζει ταχύτητα στο φιλμ και αποδεικνύεται αλάνθαστος στο πώς «αρπάζει» το πολύπλοκο πολιτικό πνεύμα του βιβλίου για να το μετατρέψει σε άγρια ψυχή του δικού του φιλμ. Αυτό δεν σημαίνει ότι η ταινία δεν έχει αδυναμίες –κάποιες «ανατροπές» στην πλοκή θα μπορούσαν να ήταν καλύτερα δουλεμένες, το ίδιο ισχύει και για μερικές ερμηνείες σαν αυτή του Γουόκεν που δεν πείθει απόλυτα ως πανίσχυρος Αυτοκράτορας–, αλλά και πάλι ο στιλίστας Βιλνέβ έχει τον τρόπο για να βγάξει λαγούς από το καπέλο του. Κι αν στην περίπτωση του Γουόκεν π.χ. δεν μπορεί να κάνει και πολλά, οι υπόλοιποι νέοι χαρακτήρες (η Φλόρενς Πιου, η Λέα Σεϊντού, η Άννα Τέιλορ Τζόι και κυρίως ο εξωπραγματικός Όστιν Μπάτλερ στον ρόλο του διαδόχου των Χαρκόνεν ο οποίος κλέβει την παράσταση) προσφέρουν ένα εκθαμβωτικό μείγμα γοητείας και μυστηρίου, που ανεβάζουν το φιλμ σε άλλο επίπεδο σε σχέση με την πρώτη ταινία. Με μια σπάνια μεγαλοπρέπεια, λοιπόν, που δεν προέρχεται από γνώριμες συνταγές, ο βρισκόμενος σε μεγάλη φόρμα Βιλνέβ πετυχαίνει να μετατρέψει τη συνέχεια του μύθου του Πολ Ατρείδη σε μια κολοσσιαία τραγωδία που διαθέτει όλα τα επαναστατικά μοτίβα του είδους: από την καταραμένη ερωτική ιστορία (με ειλικρίνεια αλλά και βαθύ ρομαντισμό η ερμηνεία της αφοπλιστικής Ζεντάγια στον ρόλο της Τσάνι) μέχρι την αναμέτρηση του ήρωα με το περρωμένο του.

**ΑΚΟΜΗ** ▶▶▶ Το «**Ακουσέ με**» της Μαρίας Ντούζα με την Ευθαλία Παπακώστα στον ρόλο της κωφής έφηβης Βαλμίρα που εγκαταλείπει το σχολείο Κωφών στην Αθήνα για να επιστρέψει στο νησί του πατέρα της, είναι ένα σκληρό δράμα ενηλικίωσης που μιλά για τον εγκλεισμό, την απομόνωση, αλλά και τις κοινωνικές προκαταλήψεις των κλειστών κοινωνιών. ▶▶▶ Η αγέραστη και πολιτευτική **Σοφί Μαρσό** είναι ο κύριος λόγος για να δει κάποιος το μέτριο ερωτικό νουάρ «**Μια γυναίκα**» (1/2) του Ζαν Πολ Σιβεριάκ. ▶▶▶ Στο ισπανικό animation «**Οι περιπέτειες του επιθεωρητή Σαν**» άνθρωποι και έντομα συνυπάρχουν στη Σανγκάι των 30s.

### JUST THE NOTES

**Dune: Μέρος δεύτερο** \*\*\*1/2  
Μετά τη ζεν εισαγωγή του ακολουθεί το εκθαμβωτικό έπος

**Ο πάγος που καίει** \*\*1/2  
Ερωτικό τρίγωνο κάτω από τους πάγους

**Πριμα μπαλαρίνα** \*\*  
Ρωσική ακρίβεια, αμερικανική φλόγα

**Περάσματα** \*\*1/2  
Ερωτικές αναταράξεις διά χειρός Άιρα Σακς

**Ακουσέ με** -  
Στον κόσμο της σιωπής

**Μια γυναίκα** \*\*1/2  
Σοφί Μαρσό, η τοξότρια του έρωτα

**Οι περιπέτειες του επιθεωρητή Σαν** -  
Άνθρωποι και έντομα

\* ΔΙΑΦΟΡΗ  
\*\* ΜΕΤΡΙΑ  
\*\*\* ΚΑΛΗ  
\*\*\*\* ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ  
\*\*\*\*\* ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Berlinale 2024: Η πολιτική και ο πόλεμος συνεχίζονται και μετά την πτώση της αυλαίας

### Ο πάγος που καίει (THE BREAKING ICE) \*\*1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντονι Τσεν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζου Ντονγιού, Λιου Χαοράν, Κου Τσουζάου



Στη διάρκεια του χειμώνα της πανδημίας σε μια μεθοριακή πόλη της Κίνας, μια κοπέλα και δύο νεαροί ενώνουν τις μοναξιές τους.

Ο ταλαντούχος Άντονι Τσεν μετά την «Εποχή της βροχής» και τους ερωτικούς... μουσώνες, σκιαγραφεί ακόμη μια ντεκλαμάτη αισθηματική ιστορία, με φόντο το παγωμένο χειμερινό τοπίο. Η ταινία σκιαγραφεί εύστοχα –αν και πιο υποτονικά από όσο χρειάζεται– το ψυχολογικό και συναισθηματικό αδιέξοδο των ηρώων που είναι εκπρόσωποι της Generation Z. Πρόκειται για ένα ιμπρεσιονιστικό και χαμηλόφωνο κινηματογραφικό καϊκού, που ταυτίζει ολοκληρωτικά τη ζωή με τον έρωτα. Το πάγωμα, ή καλύτερα το απότομο φρενάρισμα της ζωής, μοιραία επηρεάζει την ερωτική συμπεριφορά των νεαρών ηρώων που μοιάζουν χαμένοι σε αυτή την πρωτόγνωρη δοκιμασία. Με τα τρυφερά και παινιδιάρικα πλάνα του, ο Τσεν δεν επιτρέπει στη μελαγχολία να τον καταβάλει και επιλέγει ένα αισιόδοξο σχόλιο για την επόμενη μέρα των άτυχων πρωταγωνιστών του.

### Περάσματα (PASSAGES) \*\*1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άιρα Σακς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαρκ Ρογκόφσκι, Μπεν Γουίσο, Αντέλ Εζαρκόπουλος

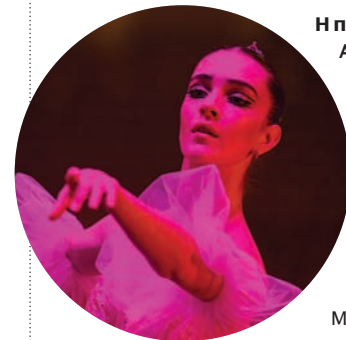


Ο Τόμας είναι σκηνοθέτης που γυρίζει στο Παρίσι την τελευταία του ταινία, όταν γνωρίζει την Αγκάτι και κάνει σεξ μαζί της. Κάτι τέτοιο δεν θα ήταν πρόβλημα, αλλά ο Τόμας είναι παντρεμένος με τον Μαρτίν. Αποσβλωμένος ο δεύτερος ακούει από τον Τόμας τις λεπτομέρειες της περιπέτειάς του.

Το σινεμά του Άιρα Σακς πασιάζει να αναδειχτεί μέσω της αντιπαλότητας του κυνισμού και της τρυφερότητας. Στα «Περάσματα» ο κυνισμός έχει το πρώτο χέρι κι αυτό είναι πρόβλημα για το φιλμ, που πάντως έχει την τόλμη να εξερευνήσει τα ακανθώδη ερωτικά ζητήματα της ανθρώπινης φύσης. Πληθώρα ερωτημάτων θα προκύψει γύρω από τον κεντρικό χαρακτήρα που όλα πάνω του «φρονάζουν» ότι είναι γκέι αλλά ερωτεύεται μια γυναίκα. Ο Σακς με κεντρικό ήρωα έναν αλλοπρόσαλλο αλλά επώδυνα ειλικρινή (;) χαρακτήρα, θέτει διλήμματα στον θεατή. Οι απαντήσεις δεν έρχονται εύκολα, ούτε χωρίς συνέπειες. Ουσιαστικά η ταινία επιδιώκει να προβάλλει την ιδέα του «τέλειου έρωτα» ως κάτι άπιαστο.

### Πριμα μπαλαρίνα (JOIKA) \*\*

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Νάπιερ Ρόμπερτσον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντάιαν Κρούγκερ, Τάλια Ράιντερ, Μπόρις Ζικ



Η πραγματική ιστορία της πρώτης Αμερικανίδας μπαλαρίνας η οποία έγινε δεκτή στα μπαλέτα Μπολσόι.

Η περίπτωση της Τζόι Γούμακ που στα δεκαπέντε της έφυγε από την οικογένειά της στο Τέξας για να κυνηγήσει το όνειρό της στη Μόσχα και να γίνει πρώτη μπαλαρίνα στα διάσημα Μπαλέτα Μπολσόι, έχει όλα τα συστατικά μιας πιασάρικης βιογραφίας που μετατρέπεται σε ένα ευκολοχώνευτο δράμα με θέμα την άνοδο και την πτώση. Κι αν στο αφηγηματικό σκέλος η ταινία κυλάει ομαλά και με ενδιαφέρουσες επιλογές γύρω από τους μηχανισμούς εξουσίας που σκεπάζουν ακόμη και τα περίφημα ρωσικά μπαλέτα, όταν η κάμερα στρέφεται στο πρόσωπο της Αμερικανίδας, το αφήγημα ξεπέφτει σε σείφ συναισθηματικές καταστάσεις.

«Δεν θέλω να μείνω μόνος μου»  
(Ο πάγος που καίει)



## Ο κόσμος είναι απλός: Το σημείο συνάντησης Γιώργου Σεφέρη και Χρήστου Βακαλόπουλου

»Η πιο δημιουργική στιγμή σου είναι όταν συνδέονται στο κεφάλι σου δύο φαινομενικά ασύμβατα πράγματα

Ο Σεφέρης ήταν ένας καθωσπρέπει αστός. Ένας διπλωμάτης που κατέλαβε σοβαρές και υπεύθυνες θέσεις. Επιπλέον, ένας σεβαστός από όλους ποιητής, που έφτασε μέχρι το Νόμπελ. Ο Βακαλόπουλος από την άλλη, ήταν ένας μποέμ – ο άνθρωπος που θα συναντούσες σ' ένα μπαρ να πίνει, να μιλάει και πάνω απ' όλα να παρατηρεί.

Στον **Σεφέρη** με τραβούσε από παλιά, πέρα από την ίδια τη γραφή του, η σχέση του με τον Πόρο, η αγάπη του για την κλασική μουσική και η βαθύτητα των ημερολογίων του. Ίσως ακόμη κι αυτή η ίδια η κίνηση να κρατάει ημερολόγια. Ειδικά, αυτά τα ημερολόγια!

Στον **Βακαλόπουλο** είναι πολλά, ίσως επειδή είναι και πιο κοντά στη γενιά μου. Η παρατηρητικότητα του, σίγουρα. Η αγάπη του για το τραγούδι, που μοιάζει αντίστοιχη με αυτήν του Χατζηδάκι και την ίδια στιγμή, η αντιπάθειά του για την κλασική μουσική. Πάνω απ' όλα όμως, εκείνη η παιδικότητα που ξεπροβάλλει από μερικά από τα κείμενά του. Αφορμή γι' αυτές τις Σημειώσεις, είναι το «1965 μ.Χ.», το πρώτο από τα διηγήματα της δεύτερης πλευράς –όπως το θέτει ο Βακαλόπουλος– στις «Νέες αθηναϊκές ιστορίες».

Το 1965, ο Βακαλόπουλος ήταν 9 ετών. Και το διήγημα αυτό μοιάζει να γράφεται από ένα παιδί σ' αυτή την ηλικία: «Εγώ ξέρω λίγη κιθάρα, ο Παπαδάκος τι ξέρει; Παιζει τερματοφυλάκα και τις περισσότερες φορές χάνουμε, αλλά η Λένα και η Νανά δεν έχουν ιδέα από ποδόσφαιρο ώστε να καταλάβουν τι κωνί είναι ο Παπαδάκος. Εγώ του είπα του Αγγελου ότι πρέπει να αλλάξουμε τερματοφυλάκα για να νικήσουμε κάποτε την έκπη, την προηγούμενη φορά χάσαμε γιατί ο Παπαδάκος έγραψε μια

χλιαρή κεφαλιά κι έτσι έγινε το τρία-δύο, ήταν μεγάλη αδικία».

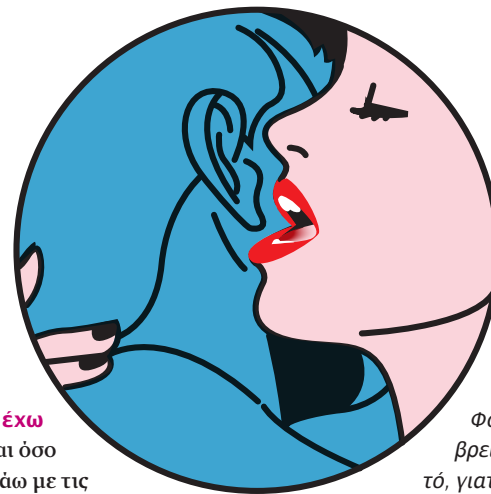
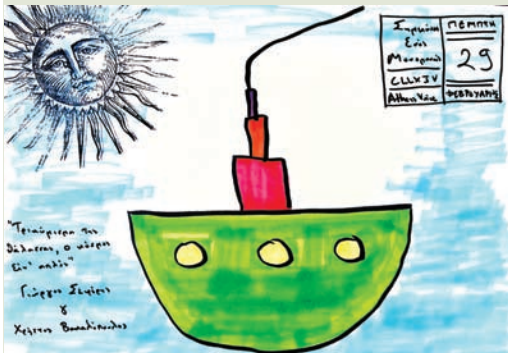
Θα σου πάρει πολλά χρόνια –αν είσαι ο Πικάσο– να μάθεις πάλι να ζωγραφίζεις σαν παιδί. Να ξαναβρεις αυτό που σου ξεριζώσαν στους παιδικούς σταθμούς. Να, αυτό είναι το κεντρικό θέμα που πραγματευόταν η «Μόμο», το ομώνυμο κείμενο του **Μικαέλ Εντε**. Αυτό και ο χρόνος. Οι αναμνήσεις, δηλαδή.

Ο Βακαλόπουλος θυμάται. Και μάλιστα με μια διαβολεμένη ακρίβεια, όχι μόνο ως προς τα γεγονότα αλλά και ως προς το συναίσθημα που αυτά άφηναν. «Έχω καταλάβει ότι η Νανά δεν ενδιαφέρεται για τα τραγούδια όπως εγώ με τον Αγγελο, δεν εξαρτά τη ζωή της από τα τραγούδια. Αυτό συμβαίνει μόνο στους μεγάλους που νομίζουν ότι η μουσική έγινε για να συνοδεύει το φαί, τους γάμους, όλα αυτά που μας πηγαίνουν και βαριόμαστε. Δεν καταλαβαίνουν ότι όλα τα άλλα έγιναν για να υπάρχει μουσική να την ακούμε και να βλέπουμε ταινίες. Να γιατί οι μουσικές ταινίες είναι οι καλύτερες, όταν τις δεις λένε ότι μπορείς να πεθάνεις. Αν δεν πεθάνεις, μπορείς να συνεχίσεις ν' ακούς τραγούδια μέχρι να πεθάνεις, κάπως έτσι πρέπει να ζεις».

Είναι η δεύτερη φορά στις **Σημειώσεις** (και μάλιστα συνεχόμενη) που τοιτάρω Βακαλόπουλο. Ίσως γιατί αυτό «το πρώτο διήγημα της δεύτερης πλευράς» με αφόβισε. Για την αμεσότητα της γραφής, τη ζωντάνια της ανάμνησής και πιο πολύ για την απλότητα της σκέψης. Σ' αυτή την απλότητα ακριβώς είναι που νιώθω ότι ο Βακαλόπουλος συναντά τον Σεφέρη: «Του κύκλου σου το ανέβασμα ζωντάνευε τη χτίση/ από τ' αγκάθι σου έφευγε του δρόμου ο στοχασμός / η ορμή μας γλυκοκάραζε γυμνή να σ' αποχτήσει/ ο κόσμος ήταν εύκολος: ένας απλός παλμός».

«Ένας απλός παλμός» είναι ο κόσμος, τόσο για τον εννιάχρονο Βακαλόπουλο του «1965» όσο και για τον τριαντάχρονο Σεφέρη του «Ερωτικού λόγου» του 1930. Κι αν ο Βακαλόπουλος μοιάζει αισιόδοξος σε πρώτη ανάγνωση, δεν είναι ακριβώς: «Πέρασα από το θρανίο της Νανάς και της χάιδεψα τα μαλλιά. Δεν κουνήθηκε καθόλου, νομίζω ότι της άρεσε πολύ. Μετά πήγα και κάθισα δίπλα στον Αγγελο κι όταν χτύπησε το κουδούνι και σχολάσαμε του είπα ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην τα φτιάξω με τη Νανά κι ότι είμαστε πολύ τυχεροί γιατί από του χρόνου, όπως έγραφε η εφημερίδα, θα ερχόταν και στην Ελλάδα η τηλεόρασις». Κι ο Σεφέρης, λιγότερο ειρωνικός μα το ίδιο θλιμμένος στο βάθος του: «Ρόδο άλικο του ανέμου και της μοίρας / μόνο στη μνήμη απόμεινες, ένας βαρύς ρυθμός/ ρόδο της νύχτας πέρασες, τρικύμισμα πορφύρας / τρικύμισμα της θάλασσας... Ο κόσμος είναι απλός».

## Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CLLXIV Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ



**Μανεκέν μου, έχω θέμα σοβαρό** και όσο και να το συζητάω με τις φίλες μου, άκρη δεν βγαίνει.

Έχουμε τώρα 4 μήνες που παίζει φάση με ένα πολύ σέξι γκομενάκι, αλλά το κακό με αυτόν είναι ότι ενώ μιλάμε, συνεννοούμαστε, περνάμε τέλεια μαζί, ξαφνικά μπορεί να θυμώσει για κάτι που ούτε έχω καταλάβει και να βαρέσει μια εξαφάνιση. Τις προάλλες μου το έκανε πάλι! Ημασταν έξω για ποτό, είδα έναν πρώην μου, ήρθε ο άνθρωπος να πει ένα «γεια», θύμωσε ο δικός μου και πάλι εξαφανίστηκε. Τον θέλω, αλλά μήπως είναι red flag και θα μπλέξω;

Δεν είμαι καθόλου fan των εξαφανίσεων, φίλη μου. Πλήττω αφόρρητα. Και τι ακριβώς σημαίνει, δηλαδή, θύμωσε και εξαφανίστηκε; Ενύλικας άνθρωπος δεν είναι; Να επικοινωνήσει τον προβληματισμό του και να το συζητήσετε. Αλλά για μην κάνουμε περαιτέρω υποθέσεις και αναλύσεις, ρώτησέ τον ευθέως τι είναι αυτό που τον ενοχλεί και συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο, να δούμε πού το πάει μια ώρα αρχύτερα. Μια μικρή ανασφαλειούλα εγώ – πάντως – τη διακρίνω στο σέξι γκομενάκι, και θα χρειαστεί να το δουλέψει. Διότι και πρώην θα δούμε έξω και τι να κάνουμε... δεν ζούμε στην απομόνωση. Αν το συζητήσετε με σοβαρότητα και είναι κάτι που μπορείτε να δουλέψετε παρέα, έχει καλώς, αλλιώς σου προτείνω να ξεμπλέξεις τώρα που είναι ακόμη νωρίς.

**Μερικοί άνθρωποι, πραγματικά**, είναι εντελώς ανεγκέφαλοι! Είχαμε βγει πριν μερικές μέρες με την ξαδέρφη μου και την παρέα της και ένας από το παρέακι έφερε έναν φίλο του, ο οποίος αποδειχτηκε τρομερός πέφτουλας. Πριν με ξεενερώσει μου άρεσε πάρα πολύ μπορώ να πω, μιλούσαμε συνεχώς και χορέψαμε κιόλας μαζί. Φαινόταν ok, αλλά πού να καταλάβω ότι παράλληλα την έπεφτε και στην ξαδέρφη μου. Και πώς το κατάλαβα τώρα, το βράδυ αφότου γυρίσαμε, λαμβάνω μήνυμα στο Insta μια φωτογραφία, ήταν από αυτόν! Πατάω τη φώτο και να σου μια dick pic και μου έγραψε κιόλας τη φράση «για όνειρα γλυκά». Παθαίνω σοκ και πριν προλάβω να απαντήσω, μου στέλνει η ξαδέρφη μου print screen το ίδιο μήνυμα που έστειλε και σε μένα – το είχε στείλει και σε 'κειν. Αισθάνθηκα φουλ προσβεβλημένη, μα γιατί ορισμένοι να είναι τόσο ό,τι να 'ναι;

Φοβάμαι ότι δεν θα βρεις απάντηση σε αυτό, γιατί η ερώτηση είναι ρητορική. Ο τύπος ήθελε απεγνωσμένα να εξευτελιστεί φαίνεται, προσεγγίζοντάς σας με τον πιο γελοίο τρόπο, και τα κατάφερε. Θεωρώ φουλ απαράδεκτο – και πολλά ακόμη κοσμητικά επίθετα, που δεν θα τα παραθέσω εδώ (είναι κυρίως βρισιές) – το να έχεις το θράσος να στέλνεις dick pic. Ενημέρωσε τον τύπο που σας τον έφερε στην παρέα να μην τον ξαναφέρει ούτε για πλάκα, και εσύ και η ξαδέρφη σου απαντήστε με ένα από κοινού block - delete - report και ό,τι άλλο μπορείτε. Αχ, κάπως εκνευρίστηκα τώρα.

**Τζένη μου, έχω κάνει αρκετές σχέσεις** στο παρελθόν και έχω ζήσει αρκετές σιαχαμερές συνθήκες κάποιων εξ' αυτών, δεν θέλω να μπω σε λεπτομέρειες. Αυτή τη φορά όμως, γνώρισα ένα παιδί αρκετά εμφανίσιμο και πολύ περιποιημένο. Με τα ρούχα του στην τρίχα, τα αρώματά του, καταλαβαίνεις. Κοιτάω πολύ την εξωτερική εμφάνιση σε έναν άνδρα, όχι ότι θέλω να φοράει κοστούμια, αλλά αυτά που φοράει να μην είναι σκισμένα και λερωμένα, γιατί έχουν δει πολλά τα μάτια μου! Αυτός, όμως, έχει μια συνήθεια που δεν μπορώ να την ανεχτώ άλλο. Κάθε φορά που κάνουμε σεξ, μετά καπνίζει σαν μανιακός. Όχι ότι απλώς καπνίζει 1-2 τσιγάρα, μιλάμε ντουμάνι το δωμάτιο... και επειδή μένει με τους δικούς του, έρχεται σε μένα συνήθως γιατί εκεί δεν μπορεί. Εν τω μεταξύ, τα στρίβει πριν το σεξ για να τα έχει έτοιμα! Εγώ δεν αντέχω τη μυρωδιά του τσιγάρου, με αναγουλιάζει, αλλά κάνω υπομονή. Μια μέρα μου παίρνει μέχρι να ξεβρομίσει το σπιτί! Από την άλλη, τραβάει και αυτός τα ζόρια του και μάλλον ξεσπάει εκεί, αλλά δεν αντέχω άλλο.

Αρχικώς, από την πρώτη στιγμή που σε ενόχλησε έπρεπε να το έχεις αναφέρει. Δεν είσαι υποχρεωμένη να αναπνεύεις και να εκτίθεται σε αυτή την ανθυγιεινή φάση. Δέχομαι ότι έκανες υπομονή, αλλά εντάξει, κάποιω ώρα τώρα. Είναι ο χώρος σου και πρέπει να τον σεβαστεί. Ας πάει σε κάποιο σπιτί φίλου.



© JOHN HOLMES



**ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ**

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο [athensvoice.gr/zodia](http://athensvoice.gr/zodia)



## Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Αγαπημέ μου Κριέ, αυτή την εβδομάδα έρχεται αντιμετώπιση με συνειδητοποιήσεις. Θα ήταν καλό να εντάξεις στο πρόγραμμά σου πιο δημιουργικές ασχολίες για να εκτονώσεις την εσωτερική σου ενέργεια. Στα ερωτικά σου πρέπει να έχεις τον νου σου στη συμπεριφορά σου, η οποία έχει γίνει κατά μία έννοια απαράδεκτη. Θεσ να πεις τα παράνομά σου αλλά καταλήγεις να κάνεις κριτική. Από την άλλη, ίσως να μην παραδέχεσαι στον εαυτό σου ότι θέλεις την ανεξαρτησία σου. Εσύ που είσαι ελεύθερος, δεν αποκλείεται να αρχίσεις να στέλνεις στα στανταράκια του παρελθόντος που σου προσέφεραν συναισθηματική ασφάλεια.



## Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αγαπημέ μου Καρκίνε, η εβδομάδα σου κρύβει easter eggs. Βλέπεις τις επιπτώσεις γεγονότων που έχουν συμβεί σε παρελθοντικό διάστημα. Οι ανάγκες σου χτυπάνε κόκκινο και καλό θα είναι να τις επικοινωνήσεις. Εσύ που είσαι σε σχέση, προσπάθησε να κάνεις μια συζήτηση για κάποια θέματα που σε απασχολούν με ειρηνικό τρόπο, καθώς είναι σημαντικό για εσένα να νιώσεις πάλι σιγουριά. Εσύ που το ζεις ελεύθερος, πρόσεξε τα πολλά παράλληλα γιατί σε βλέπω να μπερδεύεσαι. Στα επαγγελματικά σου, σου βγαίνουν νεύρα και ξεσπάς παραπάνω απ' όση πρέπει.



## Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημέ μου Ζυγέ, πρόκειται για εβδομάδα αβεβαιότητας αλλά και πίσσης. Θα νιώσεις να βάλλεις από πολλά μέτωπα, κι αυτό θα σε ρίξει. Προσπάθησε να βάλεις προτεραιότητες, να μην είσαι βιαστικός και να ασχοληθείς με πράγματα που σε ευχαριστούν και σε χαλαρώνουν. Στα αισθηματικά σου, έντονο το πάθος από τη μία, συναισθηματική αβεβαιότητα από την άλλη. Εσύ που είσαι ελεύθερος, σταμάτα να κυνηγάς ό,τι δεν σου προσφέρει την ασφάλεια που επιζητάς, εκτός αν σου αρέσει να κοπανάς το κεφάλι σου στον τοίχο. Εσύ που είσαι σε σχέση, με το ταίρι σου ίσως είχατε πάρει αποστάσεις (κάτι που αναζωπύρωσε τον έρωτά σας) αλλά ενδέχεται να προκύψει καβγάς.



## Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπημέ μου Αιγόκερε, αυτή την εβδομάδα γίνεται μια μεγάλη στροφή, αν όχι 180 τότε σίγουρα 90 μοιρών. Προωθείς τη δουλειά σου έντονα και καταφέρνεις να σταθεροποιήσεις κάποια πράγματα πιο μετέωρα. Αν είσαι σε σχέση η οποία σου προκαλεί ανασφάλεια και δεν σε καλύπτει συναισθηματικά, ίσως γράψεις τον επίλογο. Αν πάλι είσαι ελεύθερος, κάνεις κάποιες συζητήσεις που σε βοηθούν να ξεκαθαρίσεις ό,τι θέλεις και να πάρεις κάποιες αποφάσεις. Προσοχή, μην παρασύρεσαι από εφήμερα πάθη γιατί στο τέλος έρχεται ο λογαριασμός. Επαγγελματικά, είσαι άστατος, ενώ μπορεί να υπάρχουν καλές οικονομικές απολαβές.



## Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Αγαπημέ μου Ταύρε, ξημέρωσε μια εβδομάδα πάθους για εσένα κι προσπάθεις σκληρά να «μονιμοποιήσεις» αυτές τις στιγμές. Είναι αρκετά άστατη η εβδομάδα όσον αφορά στο συναισθηματικό κομμάτι, αλλά αυτό το ξέρεις εσύ καλύτερα από εμένα. Ξαφνικά γεγονότα, αλλαγές, αλλά και κρίσεις ελευθερίας σου σκάνε και σου σπάνε τα νεύρα. Εσύ που είσαι ελεύθερος, καλά κάνεις και γνωρίζεις άτομα, αλλά μην επενδύεις κιόλας σε αυτά. Στα επαγγελματικά σου τώρα, δεν μπορείς να τα κάνεις όλα μόνος σου, οπότε ζήτα καμιά βοήθεια. Προετοιμάσου καλά για την επόμενη εβδομάδα και κάνε καθαρά ενέργειες και υπομονή.



## Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημένο μου Λιοντάρι, πρόκειται για εβδομάδα αλλαγών! Δεν αποκλείεται να προτιμήσεις κάποια αλλαγή στην εξωτερική σου εμφάνιση. Αλλά είναι και οι αλλαγές στις διαπροσωπικές σου σχέσεις και στο κομμάτι των συνεργασιών. Προσπάθησε να είσαι ειλικρινής και να λες ό,τι αισθάνεσαι, χωρίς δόση υπερβολής. Προσπάθησε επίσης να αποφύγεις τις παρεξηγήσεις. Στα ερωτικά σου αυτή την εβδομάδα υπάρχει μια αστάθεια και αλλόκοτη συμπεριφορά από το ταίρι σου, αλλά υπομονή. Αν είσαι ελεύθερος να ξέρεις ότι είναι πιθανό να γνωρίσεις ένα άτομο που θα σε κάνει να νιώσεις special.



## Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Αγαπημέ μου Σκορπιέ, αυτή την εβδομάδα η τύχη θα είναι με το μέρος σου, τόσο σε οικονομικό τομέα όσο και σε διάφορες προκλήσεις που μπορεί να προκύψουν. Στον αισθηματικό τομέα, τα φαινόμενα γύρω από τον Ιχθύ σε ωθούν να πάρεις καθοριστικές αποφάσεις. Αναλογίζεσαι τόσο τα θετικά όσο και τα αρνητικά, μετράς συμπεριφορές και χαρακτήρες και καταλήγεις σε σημαντικά συμπεράσματα με ώριμη σκέψη. Στον επαγγελματικό τομέα προβλέπονται εντάσεις – κοίτα να κρατήσεις την ψυχραιμία σου και άσε τους καβγάδες για μια άλλη στιγμή. Ωστόσο, ούτε στα οικονομικά σου θα δεις μεγάλες αλλαγές αυτή την εβδομάδα, φίλε Σκορπιέ. Υπομονή!



## Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπημέ μου Υδροχόε, πρόκειται για εβδομάδα ακραίων αλλαγών, ευκαιριών και γενικότερης τρέλας. Όταν βλέπεις ότι δεν μπορείς να επιδιώξεις κάτι με έναν συγκεκριμένο τρόπο, σταμάτα να επιμένεις σε αυτόν αλλάξε τακτική. Στα αισθηματικά σου προσπάθησε να μην παίρνεις ρίσκα αυτήν την περίοδο. Παρ' όλο που θεσ να ζήσεις κάτι καινούργιο, ξέρεις ότι δεν μπορείς να το διαχειριστείς, οπότε come back to reality! Εσύ που είσαι ήδη σε σχέση, δεν σε λες και σταθερό, ή μπερδεύεις το ταίρι σου με την αλλόκοτη συμπεριφορά σου. Στα επαγγελματικά σου, καθρεπτίζονται τα λάθη του παρελθόντος και σου δημιουργούν αστάθεια.



## Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπημέ μου Δίδυμε, είναι μια εβδομάδα απολογισμού καθώς αναλογίζεσαι όλα τα λάθη που έχεις κάνει – κυρίως στον τομέα των σχέσεων. Έχεις αφήσει πολλές υποχρεώσεις πίσω, κάτι που να μεν σε αγχώνει αλλά σε βάζει και σε διαδικασία προγράμματος. Στον τομέα της δουλειάς, κάποια αδικία σε βγάζει εκτός εαυτού. Στα ερωτικά σου τα πράγματα είναι μετέωρα και το τοπίο αρκετά θολό. Εσύ που είσαι σε σχέση, απέφυγε τις σοβαρές συζητήσεις για το μέλλον – τύπου συγκατάκτηση, γάμος, παιδιά, χωρισμούς. Εσύ που είσαι ελεύθερος, τόσο καιρό πηδάς από κανάρα σε κανάρα, τώρα σου ήρθε να κάνεις κάτι σοβαρό!



## Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Αγαπημέ μου Παρθένη, αυτή την εβδομάδα βιώνεις ένταση και πολλές αλλαγές. Κάποιες υποχρεώσεις που είχες υποσχεθεί να φέρεις εις πέρας αναγκάζονται πάλι να τις αναβάλλεις. Στα αισθηματικά σου, όλα τα φαινόμενα που βρίσκονται στον Ιχθύ κάνουν πιο γλυκό το προσκίνιο κι εσένα, ταυτόχρονα, πιο ευαίσθητο. Εσύ που είσαι σε σχέση, μην παίρνεις τα πάντα τόσο προσωπικά. Αν είσαι ελεύθερος, τίποτα το ιδιαίτερο – μπορεί ίσως να γνωρίσεις μια πολύ όμορφη περιπετειούλα. Στην επαγγελματικό τομέα, η διάθεσή σου είναι αρκετά ανεβασμένη, είσαι μαχητικός και ετοιμοπόλεμος.



## Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Αγαπημέ μου Τοξότη, ξεκίνησε μια εβδομάδα που θα σε επαγρυπνήσει κάνοντάς σε δραστήριο. Θα φανείς αποτελεσματικός σε οτιδήποτε αφορά στο οικονομικό κομμάτι, αρκεί να μη συμπεριφερθείς επιπόλαια. Στα ερωτικά σου, μια κατάσταση του παρελθόντος έρχεται πάλι στο προσκίνιο, κάτι που σε απογοητεύει. Μπαίνεις σε σκέψεις σχετικά με το τι μπορεί να πήγε λάθος, ξέρεις όμως τι έφταξε. Δεν αποκλείεται να κάνεις κινήσεις προς αυτό το άτομο, αν είσαι ελεύθερος. Από την άλλη, αν είσαι σε σχέση θα σε συμβούλευα όχι μόνο να μην είσαι απότομος με το ταίρι σου, αλλά και να προσέξεις πολύ τα λόγια σου. Ίσως πεις μεγάλες κουβέντες που θα πληγώσουν το ταίρι σου.



## Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημέ μου Ιχθύ, οργάνωση και ψυχραιμία ζητά η εβδομάδα αυτή. Μην ξεσπάς κι εσύ κατευθείαν με το που δεις ότι κάτι ξεφεύγει από τον έλεγχό σου. Στα αισθηματικά σου, αλλάζει στάση και συμπεριφορά καθώς βλέπεις τον τομέα αυτόν να περνάει ένα στάδιο προσαρμογής. Αν είσαι ελεύθερος, δεν αποκλείεται είτε να κάνεις μια σωστή κι ενδιαφέρουσα γνωριμία είτε να προχωρήσεις στην επισήμοποίηση κάποιου ήδη υπάρχοντος flirt. Ταυτόχρονα, αν είσαι σε σχέση, βλέπεις κάποιες καταστάσεις πιο ρεαλιστικά και λογικά, μαθαίνεις από τα λάθη του παρελθόντος και κρίνεις την πορεία της σχέσης σου σωστότερα.

# Η AthensVoice στο TikTok



Αγγελική Μανουσάκη

## Αστρολογικές Προβλέψεις



Η Αγγελική Μανουσάκη είναι η πιο κουλ αστρολόγος της Gen Z! Αγαπημένη του TikTok γιατί τα λέει έξω από τα δόντια, γελάς αλλά σε βοηθάει και στα σκαμπανεβάσματα των σχέσεων.



## Ερωτήσεις στο δρόμο

Ο Αλέξης Μαρκάζος, ο πιο δημοφιλής content creator του TikTok, αναζητά απαντήσεις για viral κοινωνικά θέματα στον δρόμο. Αν τον πετύχεις με το μικρόφωνο στο χέρι πρόσεχε τι θα πεις!



Αλέξης Μαρκάζος (Sarkazos)



## Κακές Αποφάσεις / @kakesapofaseis

Παίρνεις συνεχώς κακές αποφάσεις; Μοιράσου τις με δημοφιλείς creators που θα σου πουν την άποψή τους μαζί με άλλες δικές τους ξεκαρδιστικές ιστορίες.



@kakesapofaseis / #kakesapofaseis

## Street Fashion

Σε ενδιαφέρει η μόδα; Η Athens Voice βγαίνει στον δρόμο, ανακαλύπτει cool και stylish άτομα στην πόλη και τα καλεί να πρωταγωνιστήσουν σε ένα αυθόρμητο κι αυθεντικό catwalk. Θα είσαι ο/η επόμενος/η;



## Rate Everything

Η στήλη Rate Everything αναλαμβάνει τα πιο viral ζητήματα του διαδικτύου και όχι μόνο.



Κυριάκος Αθανασιάδης

## Paperback



Δεν ξέρεις ποιο βιβλίο να διαβάσεις; Ο συγγραφέας Κυριάκος Αθανασιάδης θα σε βοηθήσει να επιλέξεις. Στη σειρά Paperback παρουσιάζει και σχολιάζει τα ωραιότερα βιβλία που κυκλοφορούν στα βιβλιοπωλεία.



PAPER  
BACK

## Vet n Pet



Η Αναστασία Στουπάκη, η κτηνίατρος της Athens Voice, εξηγεί όσα οι μικροί μας φίλοι παλεύουν να μας δείξουν κουνώντας ανυπόμονα την ουρά τους.



Αναστασία Στουπάκη





# Barista ή Bartender;

Αποκλειστικά για εσένα το κορυφαίο blend της σεζόν!

## ΔΩΡΕΑΝ

Masterclasses  
στις πιο σύγχρονες  
τάσεις Mixology  
& τεχνικές καφέ

Υποτροφίες  
& πιστοποιήσεις  
SCA & WSPC

Δικτύωση με  
περισσότερους από 50  
κορυφαίους επαγγελματίες  
του κλάδου

Masterclasses στα πιο δημοφιλή & αναγνωρισμένα all day cafe & bar της Ελλάδας

4 - 5 Μαρτίου | Θεσσαλονίκη

11-14 Μαρτίου | Αθήνα

20 Μαρτίου | Λάρισα

4 Απριλίου | Πάτρα

Δήλωσε συμμετοχή!



[gr.coca-colahellenic.com](http://gr.coca-colahellenic.com)

# 3E

Coca-Cola Τρία Έψιλον



HUMAN-INSPIRED, AI-RENDERED